

ร่าง
พระราชบัญญัติศาลการ พ.ศ.

.....
.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยศาลการ
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....

หมวด ๑
บทเบื้องต้น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติศาลการ พ.ศ.” และให้ใช้
เป็นกฎหมายเมื่อพ้นวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาไปแล้วเก้าสิบวัน

มาตรา ๒ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติศาลการ พระพุทธศักราช ๒๔๖๙
- (๒) พระราชบัญญัติศาลการแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พระพุทธศักราช ๒๔๗๑
- (๓) พระราชบัญญัติศาลการแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พระพุทธศักราช ๒๔๗๒
- (๔) พระราชบัญญัติศาลการแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พระพุทธศักราช ๒๔๗๔
- (๕) พระราชบัญญัติศาลการแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พระพุทธศักราช ๒๔๗๕
- (๖) พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๖) พระพุทธศักราช ๒๔๗๙
- (๗) พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๗) พระพุทธศักราช ๒๔๘๐
- (๘) พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๘) พระพุทธศักราช ๒๔๘๐
- (๙) พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๙) พระพุทธศักราช ๒๔๘๒
- (๑๐) พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๑๐) พระพุทธศักราช ๒๔๘๓
- (๑๑) พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๑๑) พระพุทธศักราช ๒๔๙๐

- (๑๒) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗
 (๑๓) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๔๙๙
 (๑๔) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม
 พุทธศักราช ๒๕๑๕

- (๑๕) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙
 พ.ศ. ๒๕๒๘

- (๑๖) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๓๔
 (๑๗) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๐
 (๑๘) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๒
 (๑๙) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๓
 (๒๐) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๔๓
 (๒๑) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๔๔
 (๒๒) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๔

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมายที่ถูยกยกเลิกตามมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้ และบรรดากฎกระทรวง ประกาศ คำสั่ง หรือระเบียบ ที่ออกตามกฎหมายที่ถูยกเลิกล้วน ให้ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปสำหรับกรณีที่มีได้ปฏิบัติตามหรือมีการฝ่าฝืนบทกฎหมายที่ถูยกเลิก หรือกฎกระทรวง ประกาศ คำสั่ง หรือระเบียบที่ออกตามบทกฎหมายที่ถูยกเลิกดังกล่าว ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา ๔ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ คำสั่ง หรือระเบียบ ที่ออกตามกฎหมายที่ถูยกยกเลิกตามมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีกฎกระทรวง ประกาศ คำสั่ง หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ได้ใช้บังคับแล้ว บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดอ้างถึงกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหรือถ้อยคำอื่นทำนองเดียวกัน ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นอ้างถึงพระราชบัญญัติศุลกากร

มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือบทกฎหมายอื่นอันเกี่ยวแก่ศุลกากร และในการแปลความแห่งพระราชบัญญัติหรือบทกฎหมายนั้น ๆ ถ้อยคำต่อไปนี้ ถ้าไม่แย้งกับความในบทหรือ เนื้อเรื่องให้มีความหมายและกินความรวมไปถึงวัตถุและสิ่งทั้งหลายหรือบุคคลดังกล่าวต่อไปนี้ คือ

(๑) “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้มีส่วนหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) “อธิบดี” หมายความว่า และกินความรวมไปถึง อธิบดีกรมศุลกากร หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมศุลกากรมอบหมาย ซึ่งจะมอบหมายคนเดียวหรือหลายคนในกิจการเดียวกันก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

(๓) “พนักงานศุลกากร” หมายความว่า และกินความรวมไปถึงบุคคลใด ๆ ซึ่งรับราชการในกรมศุลกากร ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้มีหน้าที่เฉพาะการ หรือซึ่งกระทำหน้าที่โดยเฉพาะ ในกิจการตามหน้าที่ของตนโดยปกติ หรือนายทหารแห่งราชนาวิ หรือนายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพิเศษจากอธิบดีให้กระทำการแทนกรมศุลกากร

(๔) “คลังสินค้า” หมายความว่า และกินความรวมไปถึง โรงพักสินค้า ที่มั่นคง และคลังสินค้าทัณฑ์บน

(๕) “ค่าภาษี” หรือ “อากร” หมายความว่า และกินความรวมไปถึง ค่าภาษี ค่าอากร ค่าธรรมเนียม หรือ ค่าภาระติดพันในทางศุลกากร หรือ อากรชั้นใน

(๖) “ความผิดฐานลักลอบหนีศุลกากร” หมายความว่า และกินความรวมไปถึง ความผิดตามหมวด ๑๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือบทกฎหมายศุลกากรที่ใช้บังคับบัญญัติหมวด ๑๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ พระราชบัญญัตินี้จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

(๗) “ภาคต่างประเทศ” หรือ “เมืองต่างประเทศ” หมายความว่า และกินความรวมไปถึง ที่ใด ๆ นอกราชอาณาจักรไทย

(๘) “เรือ” หมายความว่า และกินความรวมไปถึง สิ่งใดที่ได้ทำขึ้นหรือใช้ในการ นำส่งคนหรือทรัพย์สินโดยทางน้ำ

(๙) “นายเรือ” หมายความว่า และกินความรวมไปถึง บุคคลใด ๆ ซึ่งเป็น ผู้บังคับบัญชาหรือควบคุมเรือ

(๑๐) “ศุลกากรได้ตรวจมอบของไปโดยถูกต้องแล้ว” หมายความว่า และ กินความรวมไปถึงได้ปฏิบัติครบถ้วนตามกฎหมาย ได้ทำใบขนสินค้าถูกต้อง และได้เสียค่าภาษี และ ค่าภาระติดพัน ครบถ้วนแล้ว

(๑๑) “ผู้นำของเข้า” หมายความว่า และกินความรวมไปถึงเจ้าของหรือบุคคลอื่น ซึ่งเป็นผู้ครอบครองหรือมีส่วนได้เสียชั่วขณะหนึ่งในของใด ๆ นับแต่เวลาที่นำของนั้นเข้ามาจนถึงเวลาที่ได้ ส่งมอบให้ไปโดยถูกต้องพ้นจากอารักขาของพนักงานศุลกากร และคำว่า “ผู้ส่งของออก” ให้มีความหมายเป็นทำนองเดียวกันโดยอนุโลม

(๑๒) “ราคาศุลกากร” หรือ “ราคา” แห่งของอย่างใดนั้นหมายความว่า และ กินความรวมไปถึงราคาตามกฎหมายกระทรวงสำหรับของนำเข้า ของส่งออก หรือของอื่นใดเพื่อประโยชน์ แห่งพระราชบัญญัตินี้

(๑๓) “เขตปลอดอากร” หมายความว่า และกินความรวมไปถึงเขตพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์ แก่การเศรษฐกิจของประเทศ โดยของที่นำเข้าไปในเขตดังกล่าวจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางอากรตามที่ กฎหมายบัญญัติ

(๑๔) “สินค้าละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา” หมายความว่า และกินความ รวมไปถึง สินค้าละเมิดสิทธิในเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนตามกฎหมาย ไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักร หรือสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ของบุคคลอื่น ซึ่งกฎหมายกำหนดให้เป็นของต้องห้าม

ในการนำเข้ามาในหรือส่งออกป็นนกราชอาณาจักร และให้หมายความรวมถึงสินค้าละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาอื่นใดที่มีกฎหมายกำหนดให้ความคุ้มครอง

(๑๕) “อิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่าและกินความรวมไปถึงอิเล็กทรอนิกส์ตามที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง

(๑๖) “ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่าและกินความรวมไปถึงลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ตามที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง

(๑๗) “ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่าและกินความรวมไปถึงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง

(๑๘) “วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่าและกินความรวมไปถึงการดำเนินการใดๆ ที่กฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับศุลกากรบังคับให้จัดทำ ยื่น ส่ง รับ เก็บรักษา การอนุญาต การชำระเงิน หรือดำเนินการอื่นใด โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมด หรือบางส่วน

(๑๙) “การศุลกากร” หมายความว่าและกินความรวมไปถึงการนำเข้าและการส่งออก และการดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวกับศุลกากร รวมถึงการปฏิบัติอื่นๆ เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และการดำเนินการตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับศุลกากร รวมถึงการเชื่อมโยงธุรกรรมอื่น ๆ กับการค้าและการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะด้วยระบบเอกสาร หรือระบบอิเล็กทรอนิกส์

(๒๐) “ทางอนุมัติ” ให้หมายความว่า และกินความรวมไปถึงทางที่กำหนดโดยกฎกระทรวงให้เป็นทางที่จะใช้ขนส่งของเข้าในหรือออกนกราชอาณาจักรได้ หรือจากเขตแดนทางบกมายังด่านศุลกากร หรือจากด่านศุลกากรไปยังเขตแดนทางบกได้

(๒๑) “ด่านศุลกากร” หมายความว่าและกินความรวมไปถึงท่า หรือที่ หรือสนามบินศุลกากรที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายกระทรวง และให้หมายความรวมถึงด่านศุลกากร หรือด่านพรมแดนที่ตั้งขึ้นไว้โดยกฎกระทรวง ณ ทางอนุมัติ เพื่อตรวจของและ/หรือเพื่อเก็บอากรแก่ของที่ขนส่งโดยทางนั้น ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

(๒๒) “การนำเข้าหรือส่งออกทางบก” ให้หมายความว่า และกินความรวมไปถึงการนำเข้าหรือส่งออกทางลำน้ำ ซึ่งเป็นเขตแดนทางบกหรือตอนหนึ่งแห่งเขตแดนนั้น แต่ไม่รวมถึงการนำเข้าหรือส่งออกทางไปรษณีย์หรือทางอากาศ

(๒๓) “การนำเข้าหรือส่งออกทางไปรษณีย์” หมายความว่า และกินความรวมไปถึงการนำเข้าหรือส่งออกโดยทางไปรษณีย์ ไม่ว่าจะนำเข้าหรือส่งออกทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ หรือทางอื่นใด

(๒๔) “เขตแดนทางบก” ให้หมายความว่า และกินความรวมไปถึงเขตแดนทางบกระหว่างราชอาณาจักรกับดินแดนต่างประเทศ และรวมตลอดถึงลำน้ำใด ๆ ซึ่งเป็นเขตแดนแห่งราชอาณาจักรหรือตอนหนึ่งแห่งเขตแดนนั้น

(๒๕) “ผู้ควบคุมยาน” หรือ “ผู้ขนส่ง” เมื่อใช้เกี่ยวแก่รถไฟ ให้หมายความว่า และกินความรวมไปถึงพนักงานรักษารถ

(๒๖) ก. เพียงที่เกี่ยวแก่การเดินอากาศ คำต่อไปนี้ซึ่งใช้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้มีความหมายดังต่อไปนี้ เว้นแต่จะมีข้อความแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“เรือ” หมายความว่า และกินความรวมไปถึงอากาศยาน

“ท่า” หมายความว่า และกินความรวมไปถึงสนามบินศุลกากร

“นายเรือ” หมายความว่า และกินความรวมไปถึงผู้ควบคุม

“ด่านตรวจเรือ” หมายความว่า และกินความรวมไปถึงสถานีตรวจอากาศยาน

“ทำเนียบท่าเรือ” หมายความว่า และกินความรวมไปถึงที่สำหรับบรรทุกของลงในหรือขนของขึ้นจากอากาศยาน

“เขตน่านน้ำไทย” หมายความว่า และกินความรวมไปถึงเขตแห่งราชอาณาจักรและอากาศเหนือราชอาณาจักร

ข. คำว่า “อากาศยาน” “สนามบิน” “ผู้ควบคุม” และ “ผู้ประจำหน้าที่” ให้มีความหมาย และกินความรวมไปถึง ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ เว้นแต่จะมีข้อความแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

(๒๗) “ความลับทางการค้า” หมายความว่าและกินความรวมไปถึงความลับทางการค้าตามที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง

(๒๘) “ระบบคอมพิวเตอร์” หมายความว่าและกินความรวมไปถึงระบบคอมพิวเตอร์ตามที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง

(๒๙) “ศุลกสถาน” หมายความว่าและกินความรวมไปถึงสำนักงานศุลกากรด้านศุลกากร ด้านพรมแดน ที่ทำการศุลกากรหรือสำนักงานศุลกากรสำหรับพื้นที่ควบคุมร่วมกัน หรือที่ทำการอื่นใดของศุลกากร เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๓๐) “เขตศุลกากร” หมายความว่าและกินความรวมไปถึงศุลกสถาน เขตพื้นที่ควบคุมร่วมกัน หรือเขตพื้นที่อื่นใดที่พนักงานศุลกากรมีอำนาจปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากร ทั้งนี้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

(๓๑) “คอนเทนเนอร์” หมายความว่า และกินความรวมไปถึงภาชนะบรรจุของเพื่อความสะดวกหรือปลอดภัยในการขนส่งระหว่างประเทศ ซึ่งมีลักษณะตามที่อธิบดีกำหนดและอาจมีอุปกรณ์พิเศษ เพื่อใช้ในการติดตามการเคลื่อนย้ายโดยระบบอิเล็กทรอนิกส์ติดตั้งอยู่ด้วยก็ได้

หมวด ๒

วิธีการจัดการและกำหนดท่า ฯลฯ

มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์แห่งการนำของเข้า การส่งของออก หรือการนำของเข้า และการส่งของออก และการศุลกากรอื่น ให้อธิบดีมีอำนาจ

(๑) อธิบดีเป็นผู้บังคับบัญชาจัดการงานและกำกับตรวจตรากิจการอันเป็นหน้าที่ของกรมศุลกากรและมีหน้าที่บังคับบัญชาควบคุมพนักงานศุลกากรและบุคคลอื่นใดที่สังกัดกรมศุลกากร

(๒) มีอำนาจให้เงินเดือนและเงินรางวัล เรียกประกันสำหรับความประพฤติดีและออกระเบียบสำหรับกรมตามที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อดำเนินการให้เป็นไปโดยเรียบร้อยและบังคับการให้เป็นไปตามนั้น

(๓) กำหนดระเบียบใด ๆ เพิ่มเติมจากที่กฎหมายให้อำนาจไว้โดยเฉพาะได้

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์แห่งการศุลกากรเพื่อความประสงค์แห่งการนำเข้า หรือส่งของออก หรือการนำเข้าและส่งของออก และการศุลกากรอื่น ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวง

(๑) กำหนดท่าหรือที่ใด ๆ หรือสนามบินใด ๆ ในราชอาณาจักรให้เป็นท่าหรือที่หรือสนามบินศุลกากรสำหรับการนำเข้า หรือการส่งของออกหรือการนำเข้าและการส่งของออกและการศุลกากรอื่นซึ่งของประเภทใด ๆ หรือทุกประเภททางทะเลหรือทางบก หรือทางอากาศ หรือทางไปรษณีย์ ทั้งนี้ โดยมีเงื่อนไขตามแต่จะเห็นสมควร

(๒) ระบุเขตศุลกากร ณ ท่าใด หรือที่ใด หรือสนามบินศุลกากรใด ซึ่งได้กำหนดไว้ดังกล่าวข้างต้น

มาตรา ๙ เว้นแต่ที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับ

ในการขนส่งด้วยคอนเทนเนอร์ตามเงื่อนไขในความตกลงระหว่างประเทศไม่ว่าจะเป็นการขนส่งของใด ๆ เพื่อประโยชน์ตามมาตรา ๓๕ หรือเพื่อการขนส่งของใด ๆ ออกไปนอกราชอาณาจักรให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

ของใดที่ไม่อาจขนส่งด้วยคอนเทนเนอร์ ได้ เนื่องจากน้ำหนัก ขนาด หรือลักษณะของสินค้านั้น ๆ ในการขนส่ง ให้ขนส่งโดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๐ อธิบดีจะตั้งด่านตรวจเรือเข้าและออก และจะวางพนักงานศุลกากรไว้ในเรือลำใด ๆ ในเวลาที่เรือนั้นอยู่ในเขตน่านน้ำไทยก็ได้

มาตรา ๑๑ (๑) อธิบดีจะกำหนดที่อันสมควรมากน้อยแห่งให้เป็นท่าเทียบท่าเรือตามกฎหมายสำหรับบรรทุกของลง และขนของขึ้น และกำหนดเขตแห่งท่าเทียบท่าเรือนั้น ๆ ไว้ก็ได้ ห้ามมิให้เรือลำใดบรรทุกสินค้าลง หรือขนสินค้าขึ้น ณ ที่อื่น นอกจาก ณ ที่ซึ่งได้ให้อนุมัติตั้งวานั้น หรือภายในเขตที่อธิบดีได้อนุมัติ และอธิบดีจะเรียกประกันจากเจ้าของหรือผู้ปกครองที่นั้น โดยให้ทำทัณฑ์บนหรืออย่างอื่นจนเป็นที่พอใจก็ได้

(๒) อธิบดีอาจดำริสั่งได้ว่า การตรวจสินค้าเข้าและออกนั้นจะพึงกระทำ ณ ที่ใดและโดยวิธีใด และจะบังคับให้สร้างและอนุมัติการสร้างโรงพักสินค้า หรือที่มั่นคงสำหรับเป็นที่ตรวจและเก็บสินค้าที่ยังไม่ได้ตรวจมอบก็ได้ บรรดาโรงพักสินค้าและที่มั่นคงเหล่านั้น ต้องจัดให้มีที่อันสมควรไว้เป็นที่ทำการ ทั้งต้องมีรั้วและประตูให้สมควรจนเป็นที่พอใจของอธิบดี บรรดาประตูนอกและในทั้งปวงต้องลั่นด้วยกุญแจของรัฐบาล ส่วนลูกกุญแจนั้นให้เก็บรักษาไว้ที่ศุลกสถาน ผู้ใดเอากุญแจนั้นออกโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือบังอาจสอดเข้าไปในโรงพักสินค้า หรือที่มั่นคงเช่นวานั้น มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๓) ถ้าผู้ค้าหรือเจ้าของหรือผู้ปกครองทำเนียบทำเรือ โรงพักสินค้า หรือ ที่มันคงต้องรับความเสียหาย เพราะเหตุมิได้ไขกุญแจของรัฐบาล ในเวลาอันควรเพื่อเริ่มทำการ (คือเวลาเริ่มทำการราชการประจำวัน หรือเวลาเริ่มทำการล่วงเวลาตาม ซึ่งมีใบอนุญาตทางราชการ) กรมศุลกากรต้องรับผิดชอบใช้ค่าทดแทนให้แก่ผู้ค้าหรือเจ้าของหรือผู้ปกครองที่นั้นไม่เกินที่ได้เสียหายไป

(๔) ของที่ยังไม่ได้ตรวจมอบนั้น ห้ามมิให้เคลื่อนย้ายที่หรือเอาเข้ารวม หรือ เลือกคัด หรือแบ่งแยกกอง หรือบรรจุ หรือกลับบรรจุใหม่ ณ ทำเนียบทำเรือหรือโรงพักสินค้าใด ๆ นอกจากจะได้รับอนุญาตและมีพนักงานศุลกากรกำกับตรวจตราอยู่ด้วย

(๕) พนักงานศุลกากรกำกับทำเนียบทำเรือ หรือโรงพักสินค้าใด ๆ จะสั่ง ให้เอาของที่ยังไม่ได้ตรวจมอบเข้าเก็บไว้ในโรงพักสินค้าหรือที่ลอมอันมันคงก็ได้ ในเมื่อเป็นวิสัยจะทำได้และเมื่อเป็นการจำเป็นเพื่อรักษาประโยชน์รายได้ของแผ่นดิน และของที่ยังไม่ได้ตรวจมอบนี้ห้ามมิให้ ปลอยทิ้งไว้ในที่ส่วนใดส่วนหนึ่งแห่งทำเนียบทำเรืออันเป็นที่โล่ง ซึ่งอธิบดีเห็นว่าศุลกากรจะไม่สามารถ ระวังรักษาให้เพียงพอได้

(๖) เพื่อให้การจัดเก็บอากรสำหรับสินค้าอันตรายเป็นไปโดยสอดคล้องกับ ความปลอดภัยในการขนถ่ายหรือการเก็บรักษาสินค้าในเขตศุลกากรแห่งใดแห่งหนึ่ง เมื่ออธิบดีได้หารือ กับผู้รับผิดชอบประจำท่าหรือที่หรือสนามบินศุลกากรที่เป็นเขตศุลกากรแห่งนั้นแล้วให้มีอำนาจประกาศใน ราชกิจจานุเบกษากำหนดชนิดหรือประเภทของสินค้าอันตรายและวิธีการเก็บอากรของสินค้าดังกล่าว ตลอดจนกำหนดเงื่อนไขในการขนถ่าย การเก็บรักษาสินค้าและการนำสินค้านั้นออกไปจาก เขตศุลกากรแห่งนั้น ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๑๒ (๑) บรรดาทำเนียบทำเรือ โรงพักสินค้าและที่มันคงทั้งหลาย ซึ่งใช้อยู่ ในเวลาที่ประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ถือเป็นทำเนียบทำเรือ โรงพักสินค้าและที่มันคงซึ่งได้อนุมัติ แล้วตามความในมาตราก่อน แต่ต้องเป็นที่ซึ่งไม่มีทางจะเข้าไปในโรงพักสินค้าและที่มันคงนั้น ๆ ได้ เมื่อได้ลั่นกุญแจของรัฐบาลแล้ว

(๒) เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้ว ผู้ใดร้องขออนุมัติทำเนียบทำเรือ โรงพักสินค้าหรือที่มันคงแห่งหนึ่งแห่งใด จะต้องปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด หากอธิบดี ไม่อนุมัติ ให้อธิบดีแจ้งข้อขัดข้องเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังผู้ร้องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับ คำร้อง ถ้าและคำแจ้งข้อขัดข้องนั้นมีได้ส่งไปภายในกำหนดเวลาดังระบุไว้นี้ ให้ถือว่าที่นั้น ๆ เป็นอันได้อนุมัติแล้ว

(๓) การให้อนุมัติชั่วคราวสำหรับที่ต่าง ๆ ซึ่งคิดจะตั้งขึ้นนั้น เมื่อผู้ร้องได้ทำ แผนผังส่งแล้วก็ให้อนุมัติชั่วคราวได้

(๔) เจ้าของหรือผู้ปกครองทำเนียบทำเรือ โรงพักสินค้า หรือที่มันคงทุกแห่ง ซึ่งได้อนุมัติตามพระราชบัญญัตินี้ จะได้รับคำแจ้งความอนุมัตินั้นเป็นลายลักษณ์อักษร ในคำแจ้งความนี้ ให้แสดงเขตและระเบียบการแห่งที่นั้นลงไว้ให้ชัดเจน และถ้าเจ้าของหรือผู้ปกครองที่ได้ ยื่นแผนผัง อันแท้จริง แห่งที่นั้นด้วย ก็ให้อธิบดีเขียนคำรับรองแผนผังนั้น อนึ่ง การให้อนุมัติใด ๆ ดังได้ระบุและ กำหนดเขตไว้แล้ว ให้เป็นอันสมบูรณ์อยู่ตราบเท่าเวลาซึ่งที่นั้น ๆ คงรูปอยู่ไม่เปลี่ยนแปลงในทาง ก่อสร้าง และระเบียบการ และตราบเท่าเวลาที่ประกัน ซึ่งได้ให้ไว้ยังคงเป็นที่พอใจของอธิบดี

มาตรา ๑๓ เจ้าของหรือผู้ปกครองโรงพักสินค้า จะต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประจำปีทุกโรงพักสินค้า ซึ่งได้รับอนุมัติตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๒ ตามอัตราที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ ให้อธิบดีมีอำนาจอนุมัติจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ และให้มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอและการอนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยอาจกำหนดวิธีการและข้อจำกัดเกี่ยวกับการเก็บของ ตลอดจนข้อบังคับเพื่อการดำเนินการตรวจตราควบคุมคลังสินค้าทัณฑ์บนตามที่เห็นสมควร

เพื่อเป็นประกันค่าภาษีอากรหรือค่าชดใช้อย่างอื่นซึ่งกรมศุลกากรอาจเรียกร้องได้ตามกฎหมายหรือข้อตกลง อธิบดีอาจเรียกประกันจากเจ้าของหรือผู้ปกครองคลังสินค้าทัณฑ์บนโดยให้ทำทัณฑ์บน และหรืออย่างอื่นจนเป็นที่พอใจ

เจ้าของหรือผู้ปกครองคลังสินค้าทัณฑ์บนจะต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประจำปีตามอัตราที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๕ บรรดาคลังสินค้า โรงเก็บสินค้า หรือที่มั่นคงอย่างอื่นจะเป็นที่สำหรับตรวจ หรือเก็บของก็ดี ให้พ่อค้าหรือบุคคลอื่นซึ่งเกี่ยวข้องสร้างขึ้นและบำรุงรักษาโดยเสียค่าใช้จ่ายของตนเอง

หมวด ๓

การเสียภาษี

มาตรา ๑๖ บรรดาค่าภาษีนั้น ให้เก็บตามพระราชบัญญัตินี้และตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร การเสียค่าภาษีให้เสียแก่พนักงานศุลกากรในเวลาที่ออกใบขนสินค้าให้

ถ้าค่าภาษีที่ได้เสียไว้ไม่ครบถ้วนตามจำนวนที่จะต้องเสียจริง กรมศุลกากรมีสิทธิเรียกเก็บส่วนที่ขาดจนครบ แต่ในกรณีที่ปรากฏหลังจากที่ได้ปล่อยของไปจากอารักขาของศุลกากรหรือได้ส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรแล้วว่า ค่าภาษีเสียไว้ไม่ครบถ้วนตามจำนวนที่จะต้องเสียจริง และค่าภาษีที่ขาดมีจำนวนไม่เกินสองร้อยบาทตามใบขนสินค้าฉบับหนึ่ง ๆ อธิบดีจะสั่งให้งดการเรียกเก็บเพิ่มเติมก็ได้

สิทธิของกรมศุลกากรที่จะเรียกเก็บอากรที่ขาดสำหรับของใด ๆ ให้มีอายุความสิบปี ทั้งนี้ นับจากวันที่นำของเข้าหรือส่งของออก เว้นแต่กรณีที่มีการหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงอากร และกรณีผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออก ใช้สิทธิอุทธรณ์การประเมินอากรของพนักงานศุลกากร ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ตามมาตรา ๒๒๑ หรือใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลตามมาตรา ๒๓๔ ให้มีอายุความ ๑๐ ปี นับแต่ขณะที่อาจบังคับสิทธิเรียกร้องได้เป็นต้นไป

สิทธิในการเรียกร้องขอคืนเงินอากรเพราะเหตุที่ได้เสียไว้เกินจำนวนที่พึงต้องเสียจริงเป็นอันสิ้นไปเมื่อครบกำหนดสองปีนับจากวันที่นำของเข้าหรือส่งของออก แล้วแต่กรณี แต่ค่าเรียกร้องขอคืนอากรเพราะเหตุอันเกี่ยวกับชนิด คุณภาพ ปริมาณ น้ำหนัก หรือราคาแห่งของใด ๆ หรือเกี่ยวกับอัตราอากรสำหรับของใด ๆ นั้น มิได้รับพิจารณาหลังจากที่ได้เสียอากรและ

ของนั้น ๆ ได้ส่งมอบหรือส่งออกไปแล้ว เว้นแต่ในกรณีที่ได้แจ้งความไว้ต่อพนักงานศุลกากร ก่อนการส่งมอบหรือส่งออกว่าจะยื่นคำเรียกร้องดังกล่าว หรือในกรณีที่พนักงานศุลกากรพึงต้องรู้อยู่ ก่อนส่งมอบหรือส่งออกว่าอากรที่ชำระไว้นั้นเกินจำนวนที่พึงต้องเสียสำหรับของที่ส่งมอบหรือส่งออก

มาตรา ๑๗ ความรับผิดในอันจะต้องเสียค่าภาษีสำหรับของที่นำเข้าเกิดขึ้นในเวลาที่น่าจะนำเข้า สำเร็จ

ภายใต้บังคับมาตรา ๒๑ มาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๗ การคำนวณค่าภาษี ให้ถือตามสภาพของ ราคาของ และพิกัดอัตราศุลกากรที่เป็นอยู่ในเวลาที่ความรับผิดในอันจะต้องเสีย ค่าภาษีเกิดขึ้น แต่ในกรณีของที่เก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้คำนวณตามพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้ อยู่ในเวลาซึ่งได้ปล่อยของเช่นนั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน ไม่ว่าจะปล่อยของออกไปในสภาพเดิมที่ นำเข้าหรือในสภาพอื่น

ในกรณีของที่ปล่อยออกไปจากเขตปลอดอากร ให้คำนวณค่าภาษีตามสภาพ ของ ราคาของพิกัดอัตราศุลกากรที่เป็นอยู่ในเวลาซึ่งได้ปล่อยของเช่นนั้นออกไปจากเขตปลอดอากร แต่ในกรณีที่น่าจะนำเข้าที่มีอยู่ในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากร โดยของที่นำเข้าไปนั้นไม่มีสิทธิ ได้รับคืนหรือยกเว้นอากร ไม่ต้องนำของดังกล่าวมาคำนวณค่าภาษี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนด

สำหรับของที่นำเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนหรือเขตปลอดอากร หากของนี้ สูญหายหรือถูกทำลายให้คำนวณค่าภาษีตามสภาพของ ราคาของ และพิกัดอัตราศุลกากรที่เป็นอยู่ใน เวลาที่ขนของขึ้นเพื่อเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนหรือเขตปลอดอากรนั้น

ในกรณีของผ่านแดนหรือของถ่ายลำที่ขอเปลี่ยนการผ่านพิธีการเป็นของนำเข้า ให้คำนวณค่าภาษีตามสภาพของ ราคาของ และพิกัดอัตราศุลกากรที่เป็นอยู่ในเวลาที่ได้รับอนุญาต ให้เปลี่ยนเป็นของนำเข้า

มาตรา ๑๘ ความรับผิดในอันจะต้องเสียค่าภาษีสำหรับของที่ส่งออกเกิดขึ้นในเวลา ที่ส่งของออกสำเร็จ

การคำนวณค่าภาษีให้ถือตามสภาพของ ราคาของ และพิกัดอัตราศุลกากร ที่เป็นอยู่ในเวลาที่ออกไปขนสินค้าให้

การขอคืนค่าภาษีในกรณีที่มิได้ส่งของออกนอกราชอาณาจักร ให้กระทำได้ เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวัน แต่ไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่ออกไปขนสินค้าให้

มาตรา ๑๙ เมื่อนำของใด ๆ เข้ามาหรือส่งของใด ๆ ออกไปและของนั้นต้องเสียอากร หรือไม่ ก็ตาม ให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกแสดงรายการต่อไปนี้ในใบขนสินค้า คือ ชนิดของ คุณภาพ ปริมาณ น้ำหนัก ราคาศุลกากร เมืองกำเนิด และรายการอย่างอื่น ๆ ตามแต่อธิบดีจะต้องการ และให้ลงนามรับรองในใบขนสินค้าหรือใช้วิธีการอื่นใดตามที่อธิบดีกำหนดเพื่อรับรองใบขนสินค้าว่า ข้อความที่ได้แสดงไว้นั้น เป็นความจริง

ของนำเข้าหรือส่งออกที่มีการแสดงคุณภาพ ข้อความหรือรูปลักษณะใด ๆ ที่อธิบดีได้ออกระเบียบห้ามแสดง ไว้ที่สินค้าหรือหีบห่อ ก็ดีหรือของที่มีการแสดงกำเนิดโดยถ้อยคำ อุกาษา คำพรรณนา หรือการแสดงอื่น ๆ ซึ่งแถลงหรือโดยประจักษ์แจ้งว่าของใด ๆ ได้ทำขึ้นในถิ่นหรือ

ประเทศใดอันเป็นเท็จ ทั้งนี้ การแสดงดังกล่าวไม่ว่าโดยถัก ทอ ตอก ต่อ ประทับ หรือติดอยู่ด้วยประการอื่นใดกับของนั้น หรือกับเครื่องห่อหุ้ม หรือป้ายแห่งของนั้นก็ตาม ไม่ว่าของนั้นจะนำเข้ามาหรือส่งออกโดยผ่านพิธีการศุลกากรหรือไม่ ให้ถือว่าของนั้นเป็นของต้องห้ามนำเข้ามาใน หรือส่งออกป็นนอกราชอาณาจักร

ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติในวรรคแรก มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๖๒ มาใช้บังคับแก่ผู้ที่ได้นำเข้ามานหรือส่งออกป็นนอกราชอาณาจักร ซึ่งของต้องห้ามตามวรรคสอง

มาตรา ๒๐ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามความตกลงทั่วไป ว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรและการค้า (๑๙๙๔) หรือความตกลงอื่นใดที่ประเทศไทยมีข้อผูกพันที่จะต้องปฏิบัติตามหรือเพื่อกำหนดราคาศุลกากรสำหรับของนำเข้า ของส่งออก หรือของอื่นใด

มาตรา ๒๑ บรรดาการซึ่งของ การสอบ การตีราคา การวินิจฉัยกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดของสินค้าหรือถิ่นกำเนิดของสินค้า การจำแนกประเภทพิกัดอัตราศุลกากร ฯลฯ เพื่อประเมินค่าภาษี หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นในราชการนั้น ให้พนักงานศุลกากรเป็นผู้ทำ

อธิบดีมีอำนาจวินิจฉัยราคาของของนำเข้าเพื่อความมุ่งหมายในการจัดเก็บอากร ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้ราคาตามความในมาตรา ๖ (๑๒)

ในกรณีที่มีคำร้องขอให้วินิจฉัยราคาล่วงหน้าก่อนการนำเข้าว่า กรมศุลกากรจะใช้หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการใช้ราคาตามความในมาตรา ๖ (๑๒) ข้อใดในการรับราคาของดังกล่าวให้อธิบดีวินิจฉัยโดยใช้หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้ราคาตามความในมาตรา ๖ (๑๒) และให้คำวินิจฉัยดังกล่าวมีผลผูกพันตามระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด เว้นแต่ข้อเท็จจริงใด ๆ ซึ่งใช้ในการวินิจฉัยนั้นเปลี่ยนแปลงไป หรือมีการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว

การขอให้วินิจฉัยราคาของของนำเข้าล่วงหน้าให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด

ให้ผู้ร้องขอให้มีความวินิจฉัยราคาของของนำเข้าล่วงหน้าตามความในวรรคสามหรือร้องขอให้วินิจฉัยกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดหรือถิ่นกำเนิดของสินค้านำเข้าล่วงหน้าก่อนการนำเข้า หรือร้องขอให้จำแนกพิกัดอัตราศุลกากรของของนำเข้าล่วงหน้าก่อนการนำเข้า ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร เสียค่าธรรมเนียมขณะยื่นคำร้อง ในกรณีที่กรมศุลกากรยกคำร้องดังกล่าวด้วยเหตุผลว่าผู้ร้องขอหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งบัญชี เอกสารหลักฐาน หรือข้อมูลไม่ว่าในสื่อในรูปแบบใด ๆ หรือสิ่งของอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับของดังกล่าวในเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง ให้ผู้ร้องขอ ขอคืนค่าธรรมเนียมดังกล่าวได้ภายในเวลาหกเดือนนับแต่วันที่กรมศุลกากรยกคำร้องดังกล่าว ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

อัตราค่าธรรมเนียมในการวินิจฉัยตามวรรคก่อน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่พนักงานศุลกากรเห็นว่ามีปัญหาเกี่ยวกับจำนวนค่าอากรสำหรับของที่กำลังผ่านศุลกากร ให้นำของนั้นไปยังศุลกสถาน หรือนำไปเก็บไว้ในที่มั่นคงแห่งใดแห่งหนึ่ง เว้นแต่พนักงานศุลกากรและเจ้าของหรือตัวแทนจะตกลงกันยอมให้เอาแต่ตัวอย่างของไว้วินิจฉัยปัญหา และเพื่อรักษาประโยชน์รายได้ของแผ่นดิน ให้ชำระอากรตามจำนวนที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออก แล้วแต่กรณี สำแดงไว้ในใบขนสินค้าและให้วางเงินเพิ่มเติมเป็นประกันจนครบจำนวนเงินอากรสูงสุดที่อาจจะพึงต้องเสียสำหรับของนั้น แต่อธิบดีจะประกาศกำหนดให้การค้ำประกันของกระทรวงการคลังหรือธนาคารแทนการวางเงินเพิ่มเติมเป็นประกันดังกล่าว โดยอาจกำหนดให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่มีการวางประกันค่าอากรตามมาตรา ๒๒ เมื่อพนักงานศุลกากรได้ประเมินเงินอากรอันพึงต้องเสียและแจ้งให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออก แล้วแต่กรณีทราบแล้ว ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกต้องชำระเงินอากรตามจำนวนที่ได้รับแจ้งให้ครบถ้วนภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ในกรณีที่มีการวางเงินประกันและเงินประกันที่วางไว้ค้ำค่าอากรที่พนักงานศุลกากรประเมินแล้ว ให้เก็บเงินประกันดังกล่าวเป็นค่าอากรตามจำนวนที่ประเมินได้ทันที และให้ถือเสมือนว่าผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกได้ชำระเงินอากรที่ได้รับแจ้งภายในเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งแล้ว

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกมิได้ชำระเงินอากรให้ครบถ้วนภายในเวลาที่กำหนดในวรรคหนึ่งแห่งมาตรา ๒๓ หรือมิได้ปฏิบัติตามระเบียบหรือเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๓๖ อธิบดีจะเรียกเงินเพิ่มอีกไม่เกินร้อยละสิบของจำนวนค่าอากรที่ต้องเสียหรือเสียเพิ่มก็ได้ เงินเพิ่มนี้ให้ถือเป็นเงินอากร

มาตรา ๒๕ เมื่อผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกนำเงินมาชำระค่าอากรที่ต้องเสียหรือเสียเพิ่ม ให้เรียกเก็บเงินเพิ่มในอัตราร้อยละหนึ่งต่อเดือนของค่าอากรที่นำมาชำระโดยไม่คิดทบต้นนับแต่วันที่ได้ส่งมอบหรือส่งของออก จนถึงวันที่นำเงินมาชำระ

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนการค้ำประกัน เป็นการวางเงินประกันหลังการส่งมอบหรือ ส่งของออก ให้เรียกเก็บและคำนวณเงินเพิ่มในอัตราร้อยละหนึ่งต่อเดือนของค่าอากรโดยไม่คิดทบต้นนับแต่วันที่ได้ส่งมอบหรือส่งของออก จนถึงวันที่นำเงินมาวางแทนการค้ำประกัน แต่ในกรณีที่เงินประกันที่นำมาวางแทนนั้นไม่ค้ำค่าอากร ให้เรียกเก็บเงินเพิ่มสำหรับจำนวนค่าอากรที่ต้องเสียเพิ่มตามเกณฑ์ในวรรคหนึ่งอีกด้วย ในการคำนวณเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน และเงินเพิ่มนั้นให้ถือเป็นเงินอากร

ในกรณีที่ต้องคืนเงินอากรหรือเงินประกันค่าอากรเพราะเหตุที่ได้เรียกไว้เกินจำนวนอันพึงต้องเสียหรือเสียเพิ่ม ให้คืนพร้อมด้วยดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๐.๖๒๕ ต่อเดือนของจำนวนที่ต้องคืนโดยไม่คิดทบต้น นับแต่วันที่ชำระค่าอากรหรือวางเงินประกันค่าอากรครั้งสุดท้ายจนถึงวันที่มีการอนุมัติให้จ่ายคืน ในกรณีที่มีการเปลี่ยนการค้ำประกันเป็นการวางเงินประกันหลังการส่งมอบหรือส่งของออกการคำนวณดอกเบี้ยสำหรับจำนวนเงินประกันที่ต้องคืน ให้นับตั้งแต่วันวางเงินประกันครั้ง

สุดท้ายแทนการค้าประกัน จนถึงวันที่อนุมัติให้จ่ายเงิน การคำนวณดอกเบี้ยตามวรรคนี้ เศษของเดือน ให้นำเป็นหนึ่งเดือน ดอกเบี้ยที่ต้องจ่ายนี้ให้ถือเป็นเงินอากรที่ต้องจ่ายเงิน

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกค้างชำระค่าอากร อธิบดีมีอำนาจ กักของใด ๆ ของผู้นำที่กำลังผ่านศุลกากรหรืออยู่ในความกำกับตรวจตราของศุลกากรด้วยประการ ใด ๆ จนกว่าจะได้ชำระเงินอากรที่ค้างให้ครบถ้วน และถ้ามิได้ชำระภายในสามสิบวันนับแต่วันที่กักของ เช่นว่านั้น ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้นำของนั้นออกขายทอดตลาด และเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดนี้ ให้หักค่าอากรค้างชำระค่าอากรสำหรับของที่ขายทอดตลาด ค่าเก็บรักษา ค่าย้ายขน และค่าภาระติดพัน อย่างอื่นอันค้างชำระแก่ศุลกากรเสียก่อน เหลือเท่าใดให้ใช้ชำระภาระติดพันต่าง ๆ อันสมควรจะได้แก่ ผู้เก็บรักษา ถ้ายังมีเหลืออยู่อีกก็ให้จ่ายแก่ตัวแทนของเรือที่นำของที่ขายทอดตลาดเข้ามา เมื่อได้หักใช้ เช่นนี้แล้วยังมีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใดให้ตกเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่เจ้าของจะได้เรียกร้องเอาภายใน หกเดือนนับแต่วันขายทอดตลาด

หมวด ๔

การนำของเข้าทางทะเล

มาตรา ๒๗ เรือทุกลำไม่ว่าจะเป็นเรือประเภทใด ซึ่งมาแต่ภายนอกราชอาณาจักร นายเรือ ต้องทำรายงานอันถูกต้องยื่นต่อพนักงานศุลกากร และแสดงใบทะเบียนเรือเพื่อตรวจสอบ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

เรือลำใดมาถึงท่าและมีสินค้าต่างประเทศที่ประสงค์จะส่งออก หรือจะขนขึ้น ณ ที่อื่นภายในราชอาณาจักร นายเรือต้องแถลงข้อความว่าด้วยสินค้านั้น ๆ ลงไว้ในรายงานด้วย และ ถ้าเรือลำนั้นจะเดินต่อไปยังท่าอื่นภายในราชอาณาจักร นายเรือจะต้องมีสำเนาเดินทางซึ่งพนักงาน ศุลกากรรับรองแล้ว และจะต้องแสดงสำเนานี้เมื่อยื่นรายงานขาเข้า ณ ท่าอื่นด้วย โดยจะต้องปฏิบัติ เช่นนี้ทุก ๆ ท่าจนกว่าเรือนั้นจะได้ออกพ้นไป หรือจนกว่าจะได้ถ่ายสินค้าต่างประเทศ ออกจากเรือหมด แล้วแต่กรณี

ถ้ามีการกระทำผิดตามมาตรานี้ด้วยประการใด ๆ นายเรือมีความผิดต้องระวาง โทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และบรรดาของที่มีได้ทำรายงานยื่นไว้โดยถูกต้องนั้น ให้กักไว้จนกว่าจะได้ รายงานให้ถูกต้อง หรือจนกว่าจะได้อธิบายเหตุที่ทำการขาดตกบกพร่องนั้นให้เป็นที่พอใจอธิบดี

มาตรา ๒๘ ถ้านายเรือรายงานว่า ไม่รู้ว่าในหีบห่อที่ประสงค์จะส่งออกไปกับเรือตาม มาตรา ๒๗ มีสิ่งใดบ้าง พนักงานศุลกากรจะสั่งให้เปิดหีบห่อนั้นออกเพื่อตรวจดูก็ได้ และถ้าปรากฏว่า ในหีบห่อนั้นมีของต้องจำกัดในการนำเข้า หรือของต้องห้ามในการนำเข้า หรือสินค้าละเมิดสิทธิ ในทรัพย์สินทางปัญญา หรือของที่ยังมิได้ผ่านศุลกากรโดยถูกต้อง ให้ยึดหรืออายัดของนั้นไว้เพื่อ ดำเนินการตามกฎหมาย

มาตรา ๒๙ ก่อนที่จะนำของใด ๆ ไปจากอารักขาของศุลกากร ผู้นำของเข้าต้องปฏิบัติ ให้ครบถ้วนตามพระราชบัญญัตินี้ และตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากร กับต้องยื่น

ใบขนสินค้าโดยถูกต้อง และเสียภาษีอากรจนครบถ้วนหรือวางเงินไว้เป็นประกัน การขอวางเงินประกันให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่มีการร้องขอและอธิบดีเห็นว่าของใดมีความจำเป็นที่จะต้องนำออกไปจากอารักขาของศุลกากรโดยรีบด่วน อธิบดีมีอำนาจให้นำของนั้นไปจากอารักขาของศุลกากรได้โดยยังไม่ต้องปฏิบัติตามวรรคหนึ่งก่อนแต่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด และในกรณีที่อาจต้องเสียภาษีอากร ให้วางเงินหรือหลักประกันอย่างอื่นเป็นที่พอใจอธิบดี

สำหรับหีบห่อของส่วนตัวผู้โดยสารนั้น ไม่ต้องมีใบขนสินค้าและอาจตรวจขึ้นขึ้นบกและส่งมอบไปได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๓๐ ถ้าผู้นำของใด ๆ เข้ามาไม่สามารถทำใบขนสินค้าสำหรับของนั้น ๆ ได้ เพราะยังไม่ทราบรายการบริบูรณ์จะยื่นใบขอเปิดตรวจตามแบบที่อธิบดีต้องการก็ได้

ใบขอเปิดตรวจนั้น เมื่อพนักงานศุลกากรได้รับรองแล้วก็ให้เป็นใบอนุญาตให้ผู้นำของเข้าตรวจของนั้นได้ และให้ผู้นำของเข้าตรวจของนั้นต่อหน้าพนักงานศุลกากรภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับรองใบขอเปิดตรวจ แล้วให้ทำใบขนสินค้าขึ้นโดยพลัน

ถ้าผู้นำของเข้าไม่ยื่นใบขนสินค้าสำหรับของนั้น และไม่เสียอากรที่พึงเรียกเก็บแก่ของนั้น ถ้าต้องเสีย หรือไม่วางเงินเป็นประกันเงินอากรเมื่อพนักงานศุลกากรสั่งภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับรองใบขอเปิดตรวจ ก็ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้นำของนั้นออกขายทอดตลาด เพื่อใช้ค่าอากร ค่าใช้จ่าย และค่าภาระติดพันอย่างอื่น ๆ ทั้งสิ้น ถ้ามีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใด ก็ให้สั่งจ่ายให้ผู้นำของเข้า

มาตรา ๓๑ ของใด ๆ ที่นำเข้าไปในราชอาณาจักรนั้น รัฐมนตรีอาจออกกฎกระทรวงกำหนดได้ว่า ก่อนส่งมอบไปจากอารักขาของศุลกากร ให้ผู้นำของเข้าปิดแสตมป์หรือตอกตราของศุลกากรที่ของหรือหีบห่อของนั้น ๆ ตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๒ ถ้ามีความจำเป็นด้วยประการใด ๆ เกี่ยวด้วยการศุลกากรที่จะกำหนดเวลาเป็นแน่นอนว่า การนำของใด ๆ เข้ามา จะพึงถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อไร ให้ถือว่าการนำของเข้ามาเป็นอันสำเร็จ แต่ขณะที่เรือซึ่งนำของเช่นนั้นได้เข้ามาในเขตท่าที่จะถ่ายของจากเรือ หรือท่าที่มีชื่อส่งของถึง เว้นแต่การนำเข้าทางไปรษณีย์ให้ถือว่าเป็นการนำเข้าสำเร็จในวันที่เปิดถุงเมล์ โดยต้องปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๓๓ ถ้าพ้นเวลาสิบวันนับแต่วันที่เรือมาถึงไม่ว่าเรือนั้นจะเป็นของนำเข้าหรือไม่ก็ตาม ในกรณีที่มิใช่ของเหลืออยู่ในเรือ หรือยังมีของที่ขึ้นขึ้นบกแล้วแต่ยังมิได้ยื่นใบขน หรือยังมิได้ตรวจ หรือยังมิได้ ส่งมอบไปโดยถูกต้องหรือในกรณีเรือซึ่งเป็นของนำเข้ายังมิได้ยื่นใบขน หรือยังมิได้ตรวจหรือยังมิได้ตรวจมอบไปโดยถูกต้อง ศุลกากรอาจนำของและหรือเรือซึ่งเป็นของนำเข้านั้นมารักษาไว้โดยพลัน และจะเก็บไว้ในที่มั่นคงโดยให้เจ้าของต้องออกค่าใช้จ่ายก็ได้ บรรดาค่าใช้จ่ายซึ่งอาจรวมทั้งค่าเช่าตามอัตราที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง ต้องชำระให้เสร็จก่อนส่งมอบของและหรือเรือนั้นไปจากที่รักษา

มาตรา ๓๔ ถ้ายังมีของเหลืออยู่ในเรือที่นำของเข้า เมื่อพ้นเวลาเกินกว่ายี่สิบเอ็ดวัน นับแต่วันที่เรือมาถึง พนักงานศุลกากรอาจกักเรือนั้นไว้ได้จนกว่าจะได้ใช้ค่าใช้จ่ายในการเฝ้ารักษาตามที่ รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง และค่าใช้จ่ายอื่นซึ่งจะพึงมีขึ้นด้วย แต่อธิบดีอาจยกเว้นการเรียก ค่าใช้จ่ายนี้ได้ เมื่อได้ยื่นหลักฐานอันสมควรแสดงให้เห็นว่าการเนินชำนั้นมีอาจที่จะหลีกเลี่ยงเสียได้

มาตรา ๓๕ ของเข้ามาเพื่อผ่านแดนออกนอกราชอาณาจักร ไม่ว่าจะมีการลำเลียง ถ่ายของจากยานพาหนะที่บรรทุกของนั้นลงยานพาหนะอื่นใดหรือไม่ก็ดีกรณีหนึ่ง หรือของถ่ายลำ ยานพาหนะโดยการลำเลียงถ่ายของจากยานพาหนะใดไปยังยานพาหนะอื่นใดก็ดีอีกกรณีหนึ่ง ไม่ว่าจะ ดำเนินการโดยผู้นำของผ่านแดนหรือผู้ขอถ่ายลำเองก็ดี หรือผู้รับมอบอำนาจจากบุคคลดังกล่าวก็ดี จะต้องได้รับอนุมัติจากอธิบดี ทั้งนี้ ต้องยื่นใบขนสินค้าทำเป็นสองฉบับ และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ระยะเวลา และอื่น ๆ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด ในกรณีมีการลำเลียงถ่ายของไม่ว่าจะ เป็นกรณีผ่านแดนหรือขอถ่ายลำยานพาหนะ ต้องมีพนักงานศุลกากรกำกับอยู่ด้วย

หมวด ๕

การส่งของออกทางทะเล

มาตรา ๓๖ ก่อนที่จะส่งของใด ๆ ออกนอกราชอาณาจักร ผู้ส่งของออกต้องปฏิบัติ ให้ครบถ้วนตามพระราชบัญญัตินี้ และตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับศุลกากร กับต้องยื่นใบขนสินค้า โดยถูกต้อง และเสียภาษีอากรจนครบถ้วนหรือวางเงินไว้เป็นประกัน การขอวางเงินประกันให้เป็น ไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่มีการร้องขอและอธิบดีเห็นว่าของใดมีความจำเป็นที่จะต้องส่งออก นอกราชอาณาจักรโดยรีบด่วน อธิบดีมีอำนาจให้ส่งของนั้นออกไปได้โดยยังไม่ต้องปฏิบัติตามวรรคหนึ่งก่อน แต่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด และในกรณีที่อาจต้องเสียภาษีอากร ให้วางเงินหรือ หลักประกันอย่างอื่นเป็นที่พอใจอธิบดีเพื่อเป็นประกันค่าภาษีอากรด้วย

มาตรา ๓๗ ถ้ามีความจำเป็นด้วยประการใด ๆ เกี่ยวด้วยการศุลกากรที่จะ กำหนดเวลาเป็นแน่นอนว่าการส่งของใด ๆ ออก จะพึงถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อไร ให้ถือว่าการส่งของ ออกเป็นอันสำเร็จ แต่ขณะที่เรือซึ่งส่งของออก ได้ออกจากเขตท่าซึ่งได้ออกเรือเป็นขั้นที่สุดเพื่อไปจาก ราชอาณาจักรนั้น

มาตรา ๓๘ ก่อนจะขนของใด ๆ ลงเรือ หรือย้ายขนไปเพื่อบรรทุกลงเรือส่งออกไป นอกราชอาณาจักร ให้ทำเอกสารและสำเนาฉบับตามแบบที่อธิบดีกำหนดยื่นต่อพนักงานศุลกากร ให้รับไว้

มาตรา ๓๙ ห้ามมิให้ขนสินค้าขาออกลงบรรทุกในเรือลำใดจนกว่าพนักงานศุลกากร จะได้ออกใบปล่อยเรือเข้าให้แก่เรือนั้น เว้นแต่จะได้อนุญาตพิเศษ

มาตรา ๔๐ ก่อนจะปล่อยเรือลำใดที่บรรทุกสินค้า หรือมีแต่ฮับเนาออกไป นอกราชอาณาจักร ให้นายเรือ หรือถ้านายเรือไม่อยู่ โดยเหตุจำเป็นอันจะหลีกเลี่ยงมิได้ ก็ให้บุคคลผู้ใด

ผู้หนึ่งซึ่งได้รับมอบอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรจากนายเรือไปรายงานต่อพนักงานศุลกากรที่ศุลกสถาน และต้องตอบคำถามใด ๆ ของพนักงานศุลกากรอันเกี่ยวแก่เรือ สินค้า และการเดินทาง และต้องยื่น หนังสือรายการสินค้าในเรือต่อพนักงานศุลกากรนั้น ๆ ตามแบบที่อธิบดีกำหนด ให้นายเรือแสดง ใบทะเบียนเรือ ใบปล่อยเรือเข้าต่อพนักงานศุลกากรเพื่อตรวจสอบ กับทั้งหลักฐานอื่นตามแต่จะ ต้องการ เพื่อแสดงว่าได้ใช้ค่าภาระติดพันสำหรับเรือ หรือสินค้านั้นเสร็จแล้ว

เมื่อเป็นที่พอใจว่าได้ปฏิบัติตามกฎหมายแล้วพนักงานศุลกากรจะได้ออก ใบปล่อยเรือ ตามแบบที่อธิบดีกำหนดให้ไป ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมปล่อยเรือตามอัตราที่รัฐมนตรี กำหนด ในกฎกระทรวง

ถ้าเรือลำใดออกจากท่าในราชอาณาจักรไปภาคต่างประเทศโดยมิได้ มีใบปล่อยเรือ หรือมิได้ปฏิบัติตามบทมาตราต่อไปนี้ ท่านว่านายเรือหรือตัวแทนในเมื่อนายเรือไม่อยู่ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท แต่ส่วนตัวแทนนั้นต้องพิสูจน์ได้ว่าได้ทำการ สมคบกันกับนายเรือด้วยจึงมีความผิด

มาตรา ๔๑ ถ้าเรือลำใดได้รับใบปล่อยเรือแล้วออกจากท่าหนึ่งไปยังท่าอื่นใด ในราชอาณาจักรเพื่อรับของส่งออกไป เมื่อได้ขึ้นของลงบรรทุกเรือ ณ ท่าอื่นนั้นแล้ว ให้นายเรือส่งมอบ หนังสือรายการสินค้าที่ได้บรรทุกเพิ่มลงแก่พนักงานศุลกากร ณ ที่นั้น กับทั้งให้แสดงใบปล่อยเรือ ที่พนักงานศุลกากรได้ออกให้ ณ ท่าแรกที่ออกเรือมานั้นด้วย และจะต้องทำเช่นนี้ต่อไปทุก ๆ ท่า จนกว่า จะได้รับใบปล่อยเรือขึ้นที่สุดออกนอกราชอาณาจักร และทุกครั้ง ๆ ที่ทำเช่นนี้ ให้เอาใบปล่อยเรือ เพิ่มเติมติดแนบเข้ากับใบปล่อยเรือที่ได้ออกให้ ณ ท่าแรกที่ออกเรือขึ้นด้วย ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียม สำหรับใบปล่อยเรือเพิ่มเติมทุกฉบับตามอัตราที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๒ ให้นายเรือทุกลำซึ่งบรรทุกสินค้าขาออก ยื่นหรือจัดให้ตัวแทนยื่นบัญชี รายชื่อสินค้าสำหรับเรือ โดยมีรายละเอียดแห่งสินค้าตามที่ระบุไว้ในบัญชีสินค้าขาออกของกรมศุลกากร และแสดงใบรับรองสินค้าต่อศุลกสถานตามแบบหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่อธิบดี กำหนด

มาตรา ๔๓ ให้นายเรือทุกลำที่ได้รับใบปล่อยเรือขาออกยื่นบัญชีคนโดยสารในเรือ ต่อพนักงานศุลกากรก่อนเวลาที่จะออกนอกเขตท่า บัญชีนี้ต้องแสดงจำนวน เพศ และสัญชาติ ของคนโดยสาร และต้องทำตามแบบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๔๔ นายเรือทุกลำชนิดที่มีระวางจดทะเบียนต่ำกว่าสองร้อยตันกรอสส์ซึ่งออก จากท่ากรุงเทพฯ ต้องได้รับใบเบิกร่องผ่านปากน้ำก่อนจึงออกเรือได้ และต้องส่งมอบใบเบิกร่องนี้ แก่พนักงานศุลกากรที่ปากน้ำ นายเรือชนิดอื่นที่ออกจากท่ากรุงเทพฯ เมื่อผ่านด่านศุลกากรที่ปากน้ำ ต้องเดินเบาลง และเมื่อพนักงานศุลกากรเรียกถาม ก็ต้องตอบโดยบอกชื่อเรือและที่ที่จะไป นายเรือ คนใดกระทำความผิดต่อบทมาตรานี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท

มาตรา ๔๕ ถ้าการบรรทุกสินค้าลงในเรือขาออกได้ทำอยู่เนิ่นช้ากว่ายี่สิบเอ็ดวันนับแต่ วันเริ่มบรรทุกก็ดี หรือเรือขาออกเมื่อได้บรรทุกสินค้าลงแล้ว ยังอยู่ในท่าเกินกำหนดนี้ก็ดี อาจเรียก ค่าธรรมเนียมตามอัตราที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง และพนักงานศุลกากรอาจกักเรือขึ้นไว้ได้

จนกว่าจะได้ใช้ค่าธรรมเนียมนั้น และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นซึ่งหากจะพึงมีขึ้นในการเฝ้าเรือนั้นด้วย แต่อธิบดีอาจยกเว้นการเรียกค่าธรรมเนียมนี้ได้ เมื่อได้ยื่นหลักฐานอันสมควรแสดงให้เห็นว่าการเน้นชำนั้น มีอาจที่จะหลีกเลี่ยงเสียได้

มาตรา ๔๖ ถ้าของใดซึ่งได้ทำทัณฑ์บนหรือให้ประกันไว้ว่า จะส่งออกโดยเรือลำใด มิได้นำลงบรรทุกให้เสร็จก่อนเรือลำนั้นออก ให้รีบของนั้นไว้ เว้นแต่จะได้แจ้งเหตุที่มีได้นำลงบรรทุกนั้น แก่พนักงานศุลกากรในทันทีภายหลังที่เรือนั้นออก เพื่อพนักงานจะได้รับรองการบรรทุกขาด ถ้าและของนั้นมิได้นำไปเก็บในคลังสินค้าหรือท่าใบขนใหม่ เพื่อส่งออกไปกับเรือลำอื่น โดยทำทัณฑ์บนหรือให้ประกันไว้ภายในสิบสี่วัน นับแต่วันได้รับใบปล่อยเรือชั้นที่สุด บุคคลผู้ยื่นใบขนสินค้าเพื่อส่งของออกนั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๔๗ เรือทุกลำที่เตรียมจะออกจากท่าต้องชักธงลาขึ้นที่เสา หน้าธงนี้ต้องชักไว้จนกว่าเรือจะออกเดิน ถ้าเรือจะออกเวลาบ่าย ให้ชักธงขึ้นไว้แต่เช้า ถ้าเรือจะออกเวลาเช้าให้ชักธงขึ้นไว้แต่บ่ายวันก่อน นายเรือคนใดละเลยไม่ปฏิบัติตามบทมาตรานี้ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท

หมวด ๖ การค้าชายฝั่ง

มาตรา ๔๘ การค้าทางทะเลจากภาคหนึ่งไปยังอีกภาคหนึ่งแห่งราชอาณาจักรนั้น ให้ถือว่า เป็นการค้าชายฝั่งและบรรดาเรือทั้งหลายที่ใช้ในการค้าเช่นนี้ ได้ชื่อว่าเป็นเรือค้าชายฝั่ง

มาตรา ๔๙ เรือลำใดมาจากภาคต่างประเทศ และแวะ ณ ท่าหรือที่แห่งใดในราชอาณาจักร ในระหว่างทางไปยังท่าหรือ ที่อื่นในราชอาณาจักรก็ดี และเรือลำใดออกจากท่าหรือที่แห่งหนึ่งในราชอาณาจักร ไปยังท่าหรือที่แห่งอื่นในระหว่างทางขาออกไปยังภาคต่างประเทศก็ดี ในส่วนที่เกี่ยวกับการไปมาค้าขายในเขตชายฝั่ง ท่านให้บังคับด้วยบทกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการค้าชายฝั่ง แต่ในส่วนการไปมาค้าขายหรือรับส่งสินค้าอันเกี่ยวกับภาคต่างประเทศ ให้บังคับด้วยบทกฎหมายและข้อบังคับว่าด้วยการค้าต่างประเทศ

กรณีเรือค้าชายฝั่งลำใดมีเหตุผลพิเศษต้องเดินทางออกไปยังภาคต่างประเทศชั่วคราว โดยไม่ได้ ทำการค้าใด ๆ กับภาคต่างประเทศให้บังคับด้วยกฎหมายและข้อบังคับว่าด้วยการค้าชายฝั่ง

มาตรา ๕๐ อันเรือค้าชายฝั่งนั้น ถ้าทำการบรรทุกของใด ๆ ลงหรือขนของใด ๆ ขึ้นจากเรือในท้องทะเลหรือนอกเขตท่า หรือนอกราชอาณาจักรก็ดี หรือถ้าเรือค้าชายฝั่งลำใดแวะ ณ ที่ใดนอกราชอาณาจักร หรือเปลี่ยนทางเดิน โดยมีได้มีพฤติการณ์อันมีอาจก่อล่วงเสียได้ มาบังคับให้ต้องกระทำเช่นนั้นก็ดี หรือถ้านายเรือค้าชายฝั่งลำใดซึ่งได้แวะ ณ ที่ใดนอกราชอาณาจักร มิได้แจ้งเหตุการณนั้น ๆ เป็นลายลักษณ์อักษรต่อพนักงานศุลกากร ณ ท่าแรกที่มาถึงในราชอาณาจักรในทันทีที่เรือนั้นมาถึงก็ดี ท่านว่านายเรือนั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๕๑ ก่อนที่จะบรรทุกของใดซึ่งตั้งใจจะส่งไปตามชายฝั่งลงในเรือลำใดที่จะไปหรืออาจจะไปตามชายฝั่งก่อน แล้วจึงเลยไปยังภาคต่างประเทศนั้น ให้ยื่นบัญชีสินค้าตามแบบที่อธิบดีกำหนดไว้ และถ้ามีค่าภาษีจะพึงต้องเสียในการส่งของนั้น ๆ ออกเท่าไร ก็ต้องวางเงินค่าภาษีไว้เพิ่มเติมจำนวน ณ ท่าที่ได้รับใบปล่อยเรือ เงินที่วางไว้นี้อาจคืนให้เมื่อได้ยื่นใบรับรองอันถูกต้องของพนักงานศุลกากรภายในสองเดือนนับแต่วันที่ได้รับใบปล่อยเรือ อันแสดงว่าของนั้นได้ขึ้นขึ้นภายในราชอาณาจักร

มาตรา ๕๒ ก่อนเรือค้าชายฝั่งลำใดจะออกจากท่า หรือที่ขนสินค้าลง หรือถ่ายสินค้าออก ให้ทำบัญชีเป็นสองฉบับ มีข้อความต้องกันตามแบบที่อธิบดีกำหนด ลงชื่อนายเรือแสดงรายละเอียดของเรือ และสินค้าในเรือตามที่กำหนดไว้ และส่งมอบแก่พนักงานศุลกากรผู้ซึ่งจะได้ยึดใบคู่ฉบับไว้และลงวันเดือนปี และลงชื่อในต้นฉบับคืนให้ไป บัญชีนี้ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตปล่อยสินค้าและปล่อยเรือให้เดินทางได้ด้วย ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมปล่อยเรือตามอัตราตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง ทุก ๆ ท่าที่ระบุชื่อไว้ในใบแนบนั้น ถ้าเรือค้าชายฝั่งลำใดออกจากที่แห่งใดโดยมิได้มีใบอนุญาตเช่นนี้ก็ดี หรือถ้าไม่แสดงใบอนุญาตนี้ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เมื่อเรือถึงท่า และก่อนเริ่มขนสินค้าขึ้นก็ดี นายเรือมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๕๓ เมื่ออธิบดีเห็นสมควรจะออกใบอนุญาตปล่อยสินค้าอย่างคุ่มได้ทั่วไปให้แก่เรือลำใด ๆ ที่ไปมาค้าอยู่เสมอเป็นปกติระหว่างท่าต่าง ๆ ในราชอาณาจักรก็ได้ โดยมีเงื่อนไขว่า จะต้องยื่นบัญชีอันถูกต้องแห่งสินค้าที่บรรทุกไปนั้นต่อพนักงานศุลกากรให้ตรงต่อระเบียบการทุก ๆ เที้ยว และต้องส่งใบแจ้งความตามแบบที่อธิบดีกำหนด ต่อพนักงานศุลกากร ณ ท่าที่เรือออกก่อนเวลาที่จะออกเรือ และให้ยื่นคำแจ้งความตามที่กำหนดไว้ในแบบอันเดียวกันนั้นต่อพนักงานศุลกากร ณ ท่าที่เรือไปถึงภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เมื่อเรือไปถึงและก่อนเริ่มขนสินค้าขึ้น ใบอนุญาตปล่อยสินค้าอันคุ่มได้ทั่วไปนี้อาจถอนเสียในเวลาใด ๆ ก็ได้ โดยแจ้งความให้ทราบเป็นลายลักษณ์อักษร ถ้าผู้ทรงใบอนุญาตปล่อยสินค้าอันคุ่มได้ทั่วไป ละเลยไม่ยื่นบัญชีสินค้าและคำแจ้งความดังกล่าวไว้ในมาตรานี้ นายเรือมีความผิดต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๒

ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมปล่อยเรือตามอัตราที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง สำหรับเรือที่เดินไปมาโดยมีใบอนุญาตอย่างคุ่มได้ทั่วไปกำกับทุก ๆ ท่าที่ระบุชื่อไว้ในแบบนั้น และซึ่งจะต้องยื่นรายการแจ้งกำหนดวันเรือมาถึงและออกไปตามความในมาตรานี้ และในอัตราเดียวกับที่จะได้เรียกเก็บจากเรือที่ไม่ได้ออกใบอนุญาตอย่างคุ่มได้ทั่วไป แต่อธิบดีจะยอมรับเงินฝากประจำซึ่งจะได้หักออกเป็นค่าธรรมเนียม อันต้องเสียเป็นยอดรวมทุกระยะก็ปี

มาตรา ๕๔ ของอันพึงต้องเสียค่าอากรขึ้นใน หรือของต้องจำกัดบรรทุกไปในเรือค้าชายฝั่งลำใด ถ้าขนออกจากเรือโดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากร นายเรือมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๕๕ นายเรือค้าชายฝั่งทุกลำจะต้องมี หรือจัดให้มีสมุดบัญชีสินค้าไว้ประจำเรือ เพื่อบันทึกข้อความรายละเอียดในการเดินเรือทุกเที้ยว คือประเภทและปริมาณสินค้า วัน เดือน ปี และท่าที่ออกเรือ วัน เดือน ปี และท่าที่ไปถึง และที่ถ่ายสินค้าออก ชื่อนายเรือ และข้อความพิสดารอย่างอื่น

ที่จำเป็นเฉพาะกรณี และเมื่อพนักงานศุลกากรเรียกร้อง นายเรือต้องแสดงสมุดบัญชีสินค้าให้ตรวจ และพนักงานศุลกากรมีอำนาจที่จะจับขึ้นทักหรือหาเหตุอย่างใด ๆ ลงในสมุดบัญชีนั้นได้

มาตรา ๕๖ อธิบดีอาจกำหนดที่ทอดเรือภายนอกสำหรับท่ากรุงเทพฯ หรือทำอื่น เพื่อให้เรือถ่ายสินค้าออก หรือบรรทุกสินค้าลงทั้งหมด หรือแต่ส่วนใดส่วนหนึ่ง และอาจกำหนดเวลาที่จะให้ใช้ที่ทอดเรือภายนอกนั้น และออกระเบียบเพื่อพนักงานศุลกากรกำกับตรวจตรา และควบคุมที่ทอดเรือภายนอกนั้นได้ด้วย ถ้าผู้ใดทำผิด หรือเกี่ยวข้องในการกระทำผิดต่อระเบียบนี้ก็ดี หรือพยายาม หรือเกี่ยวข้องในการพยายามกระทำผิดต่อระเบียบนี้ก็ดี ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท แต่การที่ต้องรับผิดตามมาตรานี้ ไม่ทำให้ผู้นั้นหลุดพ้นไปจากความรับผิดชอบที่อื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

มาตรา ๕๗ บรรดาเรือที่จอดอยู่ หรือกำลังบรรทุกสินค้าลง หรือกำลังถ่ายสินค้าออก ณ ที่ทอดเรือภายนอก และบุคคลทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับการนั้นจะต้องรับผิด และต้องโทษตามพระราชบัญญัตินี้ หรือบทกฎหมายอื่น เหมือนหนึ่งว่าอยู่ในเขตธรรมดาของท่า

มาตรา ๕๘ ถ้าเรือลำใดบรรทุกสินค้าลง หรือถ่ายสินค้าออก ณ ที่ทอดเรือภายนอกใด ๆ หรือ ณ ที่แห่งใด ๆ อันมิได้อนุมัติ โดยมิได้รับความยินยอมของอธิบดี นายเรือและบุคคลทั้งหลายที่เกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ ในการบรรทุกสินค้าลง หรือถ่ายสินค้าออกนั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และสินค้าที่ได้บรรทุกลงหรือขนขึ้นหรือวาง หรือเหลืออยู่ในเรือนั้นให้รับเสีย

มาตรา ๕๙ บรรดาอาวุธปืน กระสุนดินปืน วัตถุระเบิด ผืน สُر หรือของอย่างใด ๆ ที่ต้องจำกัด หรือห้ามมิให้ยังมิได้ตรวจ ห้ามมิให้ถ่ายเปลี่ยนลำเรือ หรือรับมอบจากเรือที่นำของเข้า ณ ที่ทอดเรือภายนอก เว้นแต่จะได้อนุญาตพิเศษจากอธิบดี

มาตรา ๖๐ อธิบดีอาจออกใบอนุญาตโดยให้อำนาจทั่วไปแก่เรือลำใด ๆ เพื่อถ่ายสินค้าออก หรือบรรทุกสินค้าลง ณ ที่ทอดเรือภายนอกได้ และห้ามมิให้เรือซึ่งไม่ได้รับอำนาจทั่วไป เช่นนั้นบรรทุกสินค้าลงหรือถ่ายสินค้าออก ณ ที่นั้น เว้นแต่จะได้อนุญาตพิเศษจากอธิบดี

มาตรา ๖๑ บรรดาเรือที่อยู่ ณ ที่ทอดเรือภายนอก จะต้องจอดภายในเขตแห่งที่ทอดเรือนั้นตามที่ได้กำหนดไว้ และห้ามมิให้เรือย้ายไปจากที่จอด เว้นแต่จะได้อนุญาตจากพนักงานศุลกากร

มาตรา ๖๒ นายเรือที่ไปมาค้าอยู่เสมอเป็นปกติในทางค้าต่างประเทศ และได้รับอำนาจทั่วไปให้ถ่ายสินค้าออก ณ ที่ทอดเรือภายนอกซึ่งได้อนุมัติแล้วนั้น ต้องขออนุญาตจากพนักงานศุลกากร ผู้กำกับที่ทอดเรือนั้นก่อนเริ่มถ่ายสินค้าออก

มาตรา ๖๓ นายเรือซึ่งได้รับอำนาจพิเศษเพื่อถ่ายสินค้าออก ณ ที่ทอดเรือภายนอกนั้น ต้องแสดงใบอนุญาตต่อพนักงานศุลกากรผู้กำกับก่อนเริ่มถ่ายสินค้าออก

มาตรา ๖๔ บัญชีรายละเอียดอันถูกต้องแสดงบรรดาของที่ได้ถ่ายออก ณ ที่ทอดเรือภายนอกนั้น พึงทำขึ้นให้พนักงานศุลกากรรับรองรายการถ่ายของออกนี้ให้ทำตามแบบที่อธิบดีกำหนด เรือลำใดจะบรรทุกสินค้าอันถ่ายล้าจากที่ทอดเรือภายนอก เข้าไปยังท่าหนึ่งท่าใด เมื่อมีบัญชีที่พนักงาน

ศุลกากรรับรองถูกต้องแล้วก็ให้ไปได้ บัญชีนี้ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตให้อ่านาจนำสินค้าไป ภายในบังคับแห่งบรรทัดฐาน สำหรับเรือ มีสินค้าเข้าในเวลาเมื่อเข้ามาถึงในราชอาณาจักรนั้น เมื่อมาถึงท่าผู้ควบคุมเรือต้องส่งมอบบัญชีนี้ให้แก่พนักงานศุลกากร ณ ศุลกสถาน แล้วจึงจัดการถ่ายของออก และตรวจมอบตามระเบียบ ถ้าเรือลำใดบรรทุกสินค้าถ่ายลำจากที่ทอดเรือภายนอก โดยไม่มีบัญชีที่รับรองเช่นนี้ ห้ามมิให้เรือลำนั้นเปิดระวางจนกว่าจะได้ยื่นบัญชีสินค้าบริบูรณ์ของเรือที่ได้ถ่ายลำสินค้าให้มานั้นต่อศุลกสถานแห่งที่นั้น

มาตรา ๖๕ นายเรือที่ได้รับมอบอำนาจทั่วไป หรืออำนาจพิเศษให้ทำการบรรทุกสินค้าให้เสร็จ ณ ที่ทอดเรือภายนอกนั้น ต้องไปรับเอาใบปล่อยเรือจากศุลกสถานแห่งที่นั้นตามระเบียบและใช้ค่าภาระติดพันที่ต้องเสียจนครบ ใบปล่อยเรือนี้ให้พนักงานศุลกากรสลักหลังว่า “เพื่อทำการบรรทุกให้เสร็จที่.....” และ เมื่อถึงที่ทอดเรือภายนอก นายเรือต้องส่งมอบใบปล่อยเรือให้แก่พนักงานศุลกากรกำกับด่าน ให้พนักงานศุลกากรยึดใบปล่อยเรือนั้นไว้ จนกว่าจะเป็นที่พอใจว่าค่าภาษีทั้งหมดและค่าธรรมเนียม หรือเงินรายอื่น ซึ่งเรือจะพึงต้องเสียภายหลังที่ได้ออกจากที่นั้นได้ใช้เสร็จ หรือได้วางเงินประจำไว้ แล้วให้พนักงานศุลกากรสลักหลังลงวัน เดือน ปี และลงนามในใบปล่อยเรือคืนให้แก่ นายเรือ แล้วจึงให้ออกเรือเดินทางต่อไปได้

มาตรา ๖๖ สินค้าขาออกจะย้ายจากท่าแห่งหนึ่งไปยังที่ทอดเรือภายนอก เพื่อบรรทุกลงในเรือลำใดที่ได้อนุญาตให้บรรทุกสินค้า ณ ที่ทอดเรือภายนอกนั้นก็ได้ แต่ก่อนที่จะย้ายสินค้าเช่นว่านี้ไป จะต้องยื่น ใบขนสินค้าอย่างเดียวกับสินค้าที่บรรทุกในท่า และต้องเสียค่าภาษีและค่าภาระติดพันให้ครบถ้วนเช่นเดียวกัน ให้ผู้ส่งของออกทำบัญชีสินค้าเรือลำเลียงสำหรับของเหล่านี้ทั้งสิ้น และเมื่อพนักงานศุลกากร ณ ท่าได้สอบกับ ใบขนสินค้า และลงชื่อให้ไว้เป็นสำคัญแล้ว ให้ส่งบัญชีสินค้าเรือลำเลียงนี้ไปกับสินค้าไปยังที่ทอดเรือภายนอกแล้วส่งมอบให้แก่พนักงานศุลกากรผู้กำกับ ณ ที่นั้น ถ้ารายการละเอียดในบัญชีสินค้าเรือลำเลียงไม่ตรงกับสินค้าพนักงานศุลกากรผู้กำกับ ณ ที่นั้นอาจกักสินค้าไว้ได้

มาตรา ๖๗ ถ้าสินค้าขาออกรายใดไม่ได้บรรทุกลงเรือ หรือบรรทุกลงไม่หมด ณ ที่ทอดเรือภายนอก จะบรรทุกสินค้ารายนั้นลงในเรือลำอื่นซึ่งอยู่ในที่ทอดเรือนั้น และซึ่งจะไปยังท่าเดียวกันก็ได้ ให้นายเรือลำที่กล่าวหลังนี้ หรือผู้ส่งของออกทำเรื่องราวเป็นลายลักษณ์อักษรยื่นต่อพนักงานศุลกากรกำกับด่านเพื่อขออนุญาตบรรทุกสินค้าขึ้น

มาตรา ๖๘ ถ้าจะส่งสินค้าที่ไม่ได้บรรทุกลงเรือกลับมายังท่าที่ส่งออกไป บุคคลซึ่งจะต้องรับผิดชอบไปรับใบรับรองจากพนักงานศุลกากรกำกับด่าน มีข้อความแสดงปริมาณและบอกลักษณะแห่งสินค้านั้น ๆ และใบรับรองนี้จะต้องส่งกำกับมากับสินค้ายังท่า และส่งมอบแก่พนักงานศุลกากร ณ ศุลกสถาน

มาตรา ๖๙ ภายในหกวันนับแต่วันที่ได้รับใบปล่อยเรือขึ้นที่หลุดจากที่ทอดเรือภายนอก ให้นายเรือหรือตัวแทนยื่นบัญชีสินค้าสำหรับเรือแก่พนักงานศุลกากรผู้กำกับ ณ ที่นั้นแสดงสินค้าทั้งหมด ที่ได้บรรทุกลง ณ ที่ทอดเรือภายนอก

มาตรา ๗๐ เรือทุกลำที่อยู่ ณ ที่ทอดเรือภายนอก ต้องชักธงลาตามบทบัญญัติ และต้องระวางโทษตามมาตรา ๔๗

หมวด ๗

การนำเข้าหรือส่งออกทางบก

มาตรา ๗๑ ของใด ๆ ที่นำเข้าในหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรโดยผ่านเขตแดนใด ๆ ทางบกหรือตอนใดแห่งเขตแดนนั้น อาจมีพระราชกฤษฎีกาให้ยกเงินอากรซึ่งเรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ในเวลาที่นำเข้าหรือส่งออกนั้น ให้ทั้งหมดหรือแต่ส่วนใดส่วนหนึ่งก็ได้

มาตรา ๗๒ ห้ามมิให้ผู้ใดขนส่งของหรือพยายามขนส่งของผ่านเขตแดนทางบกเข้าในหรือออกนอกราชอาณาจักรหรือตั้งแต่เขตแดนทางบกมายังด่านศุลกากรหรือจากด่านศุลกากรไปยังเขตแดนนั้น ตามทางใด ๆ นอกจากทางอนุมัติ หรือในเวลาใด ๆ นอกจากเวลาที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การขนส่งของตามทางอนุมัติในเวลาอื่นนอกจากที่กำหนดตามวรรคก่อนนั้น จะทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากอธิบดี และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งอธิบดีกำหนดขึ้นไว้เป็นพิเศษโดยเฉพาะ

ห้ามมิให้ผู้ใดช่วยเหลือการขนส่งอันต้องห้ามดังกล่าวแล้ว หรือเก็บหรือซ่อนหรือยินยอมให้เก็บหรือซ่อนหรือจัดให้เก็บหรือซ่อนของใด ๆ โดยรู้อยู่แล้วว่าของนั้น ๆ ได้ขนส่งโดยฝ่าฝืนข้อห้ามดังกล่าวแล้ว

มาตรา ๗๓ ในกรณีที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งออกหรือผู้ขนส่งมีเหตุจำเป็นและแสดงความจำนงล่วงหน้าต่ออธิบดีว่าจะขนส่งของผ่านเขตแดนใด ๆ ทางบกหรือตอนใดแห่งเขตแดนนั้นตามทางอื่นนอกจากทางอนุมัติ อธิบดีอาจอนุญาตเป็นหนังสือให้ขนส่งตามทางที่ขอ โดยจะกำหนดเงื่อนไขในการปฏิบัติประการใดก็ได้ ให้ถือว่าทางที่ได้อนุญาตเช่นว่านี้เป็นทางอนุมัติเฉพาะคราว

มาตรา ๗๔ อธิบดีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาห้ามมิให้ผู้ควบคุมเรือลำใดหรือเรือประเภทใด ที่ใช้ขนส่งของส่งตามลำน้ำซึ่งเป็นเขตแดนทางบก จอดเทียบท่าเพื่อขนของขึ้นลงตามลำน้ำนั้น ณ ที่ใด ๆ เว้นแต่ที่ซึ่งประกาศไว้

มาตรา ๗๕ ผู้ขนส่งของอันมิใช่เป็นหีบห่อของส่วนตัวผู้ที่โดยสารในยานยนต์ที่บรรทุกนั้น เมื่อผ่านเขตแดนทางบกเข้าในราชอาณาจักร ให้ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้มีบัญชีสินค้าแสดงรายการของทั้งปวงที่ขนส่งตามแบบที่อธิบดีกำหนดเป็นสองฉบับ และยื่นบัญชีนั้นต่อพนักงานศุลกากรประจำด่านพรมแดนและด่านศุลกากรและเมื่อพนักงานศุลกากรด่านพรมแดนได้ลงลายมือชื่อในบัญชีสินค้าฉบับหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าบัญชีฉบับนั้นเป็นใบอนุญาตให้นำของผ่านด่านพรมแดนมายังด่านศุลกากรได้

(๒) เมื่อได้รับใบอนุญาตผ่านด่านจากพนักงานศุลกากรด่านพรมแดนแล้ว ให้ขนส่งของมายังด่านศุลกากรโดยพลันตามทางอนุมัติ ของนั้นต้องขนด้วยยานเดียวกันกับที่นำเข้า

มา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากรให้ชนด้วยวิธีอื่นได้ และมีให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงของหรือ
หีบห่อ ซึ่งบรรจุของนั้นด้วยประการใด ๆ

มาตรา ๗๖ ผู้ขนส่งของอันมิใช่เป็นหีบห่อของส่วนตัวผู้ที่โดยสารในยานที่บรรทุก
นั้น เมื่อจะผ่านเขตแดนทางบกออกนอกราชอาณาจักร ให้ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้นำของให้พนักงานศุลกากรตรวจที่ด่านศุลกากร ณ ทางอนุมัติซึ่งใช้
ขนส่งของนั้น

(๒) เมื่อพนักงานศุลกากรได้ส่งปล่อยของ และได้ออกใบอนุญาตหรือรับรอง
ใบขนสินค้าฉบับใดเท่าที่จำเป็นแก่การย้ายของนั้นไปแล้ว ก็ให้ขนส่งไปจากด่านศุลกากรผ่านด่าน
พรมแดนและข้ามเขตแดนไปโดยพลัน แต่ต้องยื่นใบอนุญาตหรือใบขนสินค้าที่เกี่ยวข้องนั้นต่อ
พนักงานศุลกากรประจำด่านพรมแดน

(๓) อธิบดีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา สั่งให้ผู้ขนส่งทำบัญชีสินค้า
แสดงรายการของทั้งปวงที่ขนส่ง และเมื่ออธิบดีได้ประกาศสั่งแล้ว ก็ให้ผู้ขนส่งทำบัญชีเช่นนั้นตาม
แบบที่อธิบดีกำหนดเป็นสองฉบับ และยื่นบัญชีนั้นต่อพนักงานศุลกากร ณ ด่านศุลกากรและ
ด่านพรมแดน

มาตรา ๗๗ ผู้ควบคุมยานหรือเรือใด ๆ ทั้งที่บรรทุกและมีได้บรรทุกของหรือ
ผู้ควบคุมสัตว์พาหนะที่บรรทุกของและบุคคลใด ๆ ที่ขนส่งของโดยวิธีใด ๆ ทั้งสิ้น เมื่อเข้าไปหรือจะ
ออกนอกราชอาณาจักรตามทางอนุมัติ ให้หยุดที่ด่านพรมแดนอันตั้งอยู่ที่ทางนั้น และต้องยอมให้
พนักงานศุลกากรตรวจยานหรือเรือและของที่ขนส่ง กับทั้งยอมให้พนักงานศุลกากรทำบัญชี
ของนั้น ๆ ด้วยตามแต่พนักงานศุลกากรจะเห็นสมควร

บุคคลที่กล่าวมาแล้วนั้น เมื่อพนักงานศุลกากรเรียกร้องในเวลาหรือที่ใด ๆ
ภายในระยะ ๕๐ กิโลเมตรจากเขตแดนทางบกต้องหยุดและยอมให้พนักงานศุลกากรนั้นตรวจยาน
หรือเรือ และของที่ขนส่งทำบัญชีของนั้น ๆ และตรวจเอกสารใด ๆ ซึ่งต้องมีกำกับของนั้น ๆ ตามความใน
พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

บุคคลที่กล่าวมาแล้วนั้นต้องตอบคำถามซึ่งพนักงานศุลกากรถามว่าด้วยการ
เดินทางหรือของที่ขนส่ง และต้องตอบตามความสัตย์จริงทุกประการ

มาตรา ๗๘ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๗๒ หรือมาตรา ๗๓ ผู้นั้นมีความผิดต้อง
ระวางโทษดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๖๒ และของทั้งปวงอันเนื่องด้วยการกระทำผิดนั้นให้ริบเสียสิ้น
โดยมิพักต้องคำนึงว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษหรือไม่

มาตรา ๗๙ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๗๕ หรือมาตรา ๗๖ ผู้นั้นมีความผิดต้อง
ระวางโทษปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินหนึ่งแสนบาทและของทั้งปวงอันเนื่องด้วยการกระทำผิดนั้นให้ยึดไว้
จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามบทบัญญัติที่กล่าวนั้น หรือจนกว่าจะได้อธิบายเหตุให้เป็นที่พอใจของ
อธิบดี

มาตรา ๘๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศของอธิบดีที่ออกตามมาตรา ๗๔ หรือฝ่าฝืน บทบัญญัติมาตรา ๗๗ หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งกำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘๑ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๘๑ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงให้บุคคลจำพวกใด หรือของหรือ ยวดยานหรือเรือประเภทใด ได้รับยกเว้นจากบทบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ก็ได้ และจะกำหนดระยะเวลาในการยกเว้นอากรเงื่อนไขไว้ในกฎกระทรวงนั้นด้วยก็ได้

หมวด ๘

การนำเข้าหรือส่งออกทางอากาศ

มาตรา ๘๒ ในการเข้าในหรือออกนอกราชอาณาจักรห้ามมิให้อากาศยานลงในหรือ ขึ้นจากที่ใดนอกจากสนามบินศุลกากร

แต่ในกรณีที่อากาศยานจำต้องลงก่อนมาถึงหรือหลังแต่ได้ไปจากสนามบิน ศุลกากรเพราะเหตุสุดวิสัย เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘๓ แล้ว ก็ให้ถือเสมือนหนึ่งว่าได้ ลงในหรือขึ้นจากสนามบินศุลกากร เพื่อความประสงค์แห่งความในวรรคก่อน

มาตรา ๘๓ ถ้าอากาศยานซึ่งเดินทางเข้าในหรือออกนอกราชอาณาจักรจำต้อง ลงในที่ใดนอกจากสนามบินศุลกากรเพราะเหตุสุดวิสัย ก็ให้ผู้ควบคุมรายงานต่อพนักงานศุลกากรหรือ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจโดยพลัน และเมื่อได้รับคำเรียกร้องก็ให้แสดงสมุดปูมซึ่งเป็นของ อากาศยานนั้นต่อพนักงานที่กล่าวแล้ว และห้ามมิให้ผู้ควบคุมอนุญาตให้ชนของใด ๆ ขึ้นจาก อากาศยานนั้นโดยมิได้รับความยินยอมของพนักงานศุลกากร และห้ามมิให้ผู้โดยสารหรือผู้ประจำหน้าที่ ในอากาศยานนั้นออกห่างไปจากที่นั้น โดยมิได้รับความยินยอมของพนักงานศุลกากรหรือพนักงาน ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ถ้าที่ที่ลงนั้นเป็นสนามบินก็ให้ ผู้ควบคุมรายงานต่อเจ้าของหรือพนักงาน ประจำสนามบินโดยพลันว่าอากาศยานนั้นได้มาลงแล้วและมาจากที่ใด และให้เจ้าของหรือพนักงาน ประจำสนามบินรายงานต่อพนักงานศุลกากรโดยพลันว่า อากาศยานนั้นได้มาลงและต้องไม่ยอม ให้ชนของใด ๆ ขึ้นจากอากาศยานนั้น หรือให้ผู้โดยสารหรือผู้ประจำหน้าที่ในอากาศยานนั้นไปจาก สนามบินโดยมิได้รับความเห็นชอบ ของพนักงานศุลกากร

มาตรา ๘๔ ห้ามมิให้ผู้ใดในอากาศยานที่เดินทางเข้าในราชอาณาจักรทำลายหรือ เปลี่ยนแปลงตราเครื่องหมายใด ๆ ซึ่งพนักงานศุลกากร ณ สนามบินซึ่งตนได้จากมาก่อน เข้าในราชอาณาจักร ได้ประทับไว้กับส่วนใดของอากาศยานหรือกับของใดในอากาศยานนั้น

มาตรา ๘๕ เมื่อได้ออกใบปล่อยสำหรับอากาศยานแล้วตามมาตรา ๘๑ ห้ามมิให้ผู้ใด ซึ่งมิได้รับความยินยอมของพนักงานศุลกากรชนของใด ๆ ที่บรรทุกไว้ในอากาศยานนั้น เพื่อส่งออก นอกราชอาณาจักรขึ้นจากอากาศยาน

มาตรา ๘๖ ในมาตรา ๑๔๖ “อาจตรวจดูสมุดหนังสือหรือบันทึกเรื่องราว หรือเอกสารไม่ว่าอย่างใด ๆ ที่เกี่ยวกับสินค้า” ให้หมายความว่ารวมถึงว่าอาจตรวจและสลักหลังเอกสารใด ๆ ทั้งสิ้นที่เกี่ยวกับอากาศยาน หรือกับของที่บรรทุกทุกไว้หรือจะบรรทุกลงในอากาศยาน

มาตรา ๘๗ ในมาตรา ๑๕๕ บทบัญญัติให้วางพนักงานศุลกากรลงประจำเรือนั้นมิให้ใช้บังคับแก่อากาศยาน

มาตรา ๘๘ บทบัญญัติในมาตรา ๒๗ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ ถึง มาตรา ๗๐ มาตรา ๑๕๖ และ มาตรา ๑๖๕ และบทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมมาตราเหล่านี้มิให้ใช้บังคับแก่การเดินอากาศ

มาตรา ๘๙ ในการใช้บทบัญญัติมาตรา ๑๖๘ บังคับ ห้ามมิให้รับอากาศยานไม่ว่าประเภทใด ๆ

มาตรา ๙๐ ผู้ควบคุมอากาศยานทุกลำที่บรรทุกของมาแต่ภายนอกราชอาณาจักรต้องทำรายงานอันถูกต้องยื่นต่อพนักงานศุลกากรก่อนเปิดระวางอากาศยาน ตามแบบ หลักเกณฑ์วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลา ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด และให้ผู้ควบคุมยื่นสมุดปูม และบัญชีรายชื่อคนโดยสาร และบัญชีของทั้งปวงที่บรรทุกมา บัญชีนั้นต้องได้ลงลายมือชื่อพนักงานศุลกากรประจำสนามบินที่บรรทุกของก่อนเข้ามาในราชอาณาจักร เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นพิเศษ และถ้าอากาศยานลำใดมาถึงสนามบินศุลกากร มีของต่างประเทศที่ประสงค์จะส่งออก หรือจะขนขึ้น ณ ที่อื่นภายในราชอาณาจักร ผู้ควบคุมจะต้องแถลงข้อความว่าด้วยของนั้น ๆ ลงไว้ในรายงานด้วย

ผู้ควบคุมอากาศยานใดไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่งต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และบรรดาของที่มีได้ทำรายงานยื่นไว้โดยถูกต้องนั้น ให้กักไว้จนกว่าจะได้รายงานให้ถูกต้อง หรือจนกว่าจะได้อธิบายเหตุที่ทำการขาดตกบกพร่องนั้นให้เป็นที่พอใจของอธิบดี

อากาศยานใดมิได้บรรทุกของ ไม่ต้องทำรายงานตามมาตรานี้ แต่ต้องยื่นสมุดปูม เพื่อพนักงานศุลกากรตรวจและสลักหลัง

มาตรา ๙๑ ก่อนจะปล่อยอากาศยานลำใดที่บรรทุกของหรือมิได้บรรทุกของออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ผู้ควบคุมหรือถ้าผู้ควบคุมไม่อยู่โดยเหตุจำเป็นอันจะหลีกเลี่ยงมิได้ก็ให้ผู้ใดผู้หนึ่งซึ่งได้รับอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ควบคุมไปรายงานต่อพนักงานศุลกากรที่ ศุลกสถานและต้องตอบคำถาม ใด ๆ ของพนักงานศุลกากรในข้อใด ๆ อันเกี่ยวแก่อากาศยานของที่บรรทุกและการเดินทาง ต้องยื่นสมุดปูมและบัญชีรายชื่อคนโดยสารเพื่อพนักงานศุลกากรตรวจและต้องยื่นใบแจ้งความว่าจะออกไปต่างประเทศ ต่อพนักงานศุลกากรนั้นตามแบบที่อธิบดีกำหนด เมื่อพนักงานศุลกากรได้ลงลายมือชื่อในใบแจ้งความ แล้วก็ให้ถือว่าใบแจ้งความนั้นเป็นใบปล่อยให้อากาศยานออกเดินทางไปต่างประเทศได้

ถ้าอากาศยานนั้นบรรทุกของใด ๆ ก็ให้ผู้ควบคุมยื่นบัญชีของและทำคำสำแดงรายการของทั้งปวงที่บรรทุกตามแบบที่อธิบดีกำหนด ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมปล่อยอากาศยานตามอัตราตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง

ถ้าอากาศยานลำใดออกจากสนามบินศุลกากรในราชอาณาจักรไปภาคต่างประเทศโดยมิได้มีใบปล่อยอากาศยานหรือมิได้ปฏิบัติตามมาตรา ๙๒ ผู้ควบคุมหรือตัวแทนในเมื่อผู้ควบคุมไม่อยู่ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

อธิบดีมีอำนาจดเก็บค่าธรรมเนียมปล่อยอากาศยานที่ตั้งเก็บตามมาตรา

มาตรา ๙๒ ถ้าอากาศยานลำใดได้รับใบปล่อยอากาศยาน แล้วออกจากสนามบินศุลกากรหนึ่งไปยังสนามบินศุลกากรอื่นใดในราชอาณาจักร ให้ผู้ควบคุมยื่นสมุดปุมต่อพนักงานศุลกากรประจำสนามบินนั้นเพื่อตรวจ และให้ยื่นใบแจ้งความว่าจะออกไปต่างประเทศต่อพนักงานนั้นด้วยอีกฉบับหนึ่ง และถ้าบรรทุกของไว้ในอากาศยานก็ให้ยื่นบัญชีของและสำแดงรายการของที่บรรทุกด้วยอีกฉบับหนึ่งเช่นกัน กับทั้งให้แสดง ใบปล่อยอากาศยานที่พนักงานศุลกากรได้ออกให้ ณ สนามบินศุลกากรแรกที่อากาศยานได้จากมานั้นด้วย และจะต้องทำเช่นนี้ต่อไปทุก ๆ สนามบินศุลกากรจนกว่าจะได้รับใบปล่อยอากาศยานชั้นที่สุดออกนอกราชอาณาจักรและทุกครั้ง ๆ ที่ทำเช่นนี้ ให้เอาใบปล่อยอากาศยานเพิ่มเติมติดแนบเข้ากับใบปล่อยอากาศยานที่ได้ออกให้ ณ สนามบินศุลกากรแรกที่อากาศยานได้จากมานั้นด้วย ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมสำหรับใบปล่อยอากาศยานเพิ่มเติมทุกฉบับตามอัตราตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง

อธิบดีมีอำนาจดเก็บค่าธรรมเนียมปล่อยอากาศยานที่ตั้งเก็บตามมาตรา

มาตรา ๙๓ อธิบดีมีอำนาจสั่งลดหย่อนหรืองดเก็บค่าธรรมเนียมและค่าภาระติดพันที่ตั้งเก็บตามมาตรา ๒๔๔ และมาตรา ๒๔๕ และแก่อากาศยานได้

มาตรา ๙๔ เพื่อสะดวกและให้ทันทั่วทั้งในการค้าอธิบดีมีอำนาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการในแบบที่อธิบดีกำหนดไว้แล้ว หรือยกเลิกแบบดังกล่าว หรือกำหนดแบบขึ้นใช้ใหม่เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙๕ เพื่อสะดวกแก่การคมนาคมระหว่างประเทศในพฤติการณ์พิเศษ รัฐมนตรีจะมีคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรเฉพาะกรณีให้อากาศยานใด หรือบุคคลใดได้รับยกเว้นจากบทบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ตลอดทั้งบทกฎหมายว่าด้วยศุลกากรที่เกี่ยวข้อง ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้ และจะกำหนดเงื่อนไขไว้ในคำสั่งนั้นด้วยก็ได้

หมวด ๙

เก็บของในคลังสินค้า

มาตรา ๙๖ “ของใดที่ได้ยื่นใบขนสินค้าและได้ขึ้นขึ้นเพื่อเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนโดยได้ปฏิบัติครบถ้วนตามกฎหมายและระเบียบที่อธิบดีกำหนด เมื่อพนักงานศุลกากรได้รับรองรายละเอียดแห่งของนั้นแล้ว ให้ถือว่าของนั้นได้เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนถูกต้องแล้ว

มาตรา ๙๗ รายการละเอียดแห่งของพนักงานศุลกากรได้รับรองตามมาตรา ๙๖ ให้ใช้สำหรับประเมินอากรแก่ของนั้น แต่ในกรณีที่ได้อาศัยของดังกล่าวในการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือ

ดำเนินการอื่นใดในคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้คำนวณปริมาณที่ใช้ตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีเห็นชอบ หรือที่อธิบดีประกาศกำหนด

ให้ยกเว้นการเก็บอากรขาเข้าและอากรขาออกแก่ของที่ปล่อยออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ ไม่ว่าจะปล่อยออกไปในสภาพเดิมที่นำเข้าหรือในสภาพอื่น

การปล่อยของออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน หากเป็นการโอนเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่น หรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำของเข้าตามมาตรา ๑๐๙ หรือผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าเป็นการส่งออกนอกราชอาณาจักรในเวลาที่ปล่อยของเช่นนั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

การรับของที่ได้ออนหรือจำหน่ายตามวรรคสาม ให้ถือว่าเป็นการนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำเข้าสำเร็จในเวลาที่ปล่อยของเช่นนั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่ของใดมีกฎหมายบัญญัติให้ได้รับการยกเว้นหรือคืนเงินอากรเมื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หากนำของนั้นเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้ได้รับการยกเว้นหรือคืนเงินอากร โดยถือว่าของนั้นได้ส่งออกนอกราชอาณาจักรในเวลาที่ได้นำของเช่นนั้นเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน ทั้งนี้ โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๙๘ บรรดาของที่เก็บในคลังสินค้านั้น ต้องเก็บไว้ในหีบห่อเดิมตามที่ได้นำเข้ามา เว้นแต่ของซึ่งเมื่อได้ขนขึ้นแล้ว ได้รับอนุญาตให้ย้ายหีบห่อได้ ณ ทำเนียบท่าเรือ หรืออนุญาตให้เอาเข้ารวมให้เลือกคัด ให้แบ่งแยกกองให้บรรจุหรือกลับบรรจุใหม่ในคลังสินค้า ในกรณีเช่นนี้ให้เก็บของนั้นไว้ในหีบห่อตามที่เป็นอยู่ เมื่อพนักงานศุลกากรจดยกรายการนั้น และถ้าของนั้นมิได้เก็บไว้ดังกล่าวนี้ก็ดี หรือถ้าในภายหลังได้มีการเปลี่ยนแปลงท่าลงแก่ของหรือหีบห่อที่เก็บไว้นั้นก็ดี เปลี่ยนแปลงในการบรรจุเข้าหีบห่อในคลังสินค้า หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องหมายและเลขหมายหีบห่อก็ดี หรือถ้าได้ขนย้ายของไปจากห้องในคลังสินค้าซึ่งได้เก็บไว้นั้นก็ดี หากมิได้ทำต่อหน้าและได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากร ให้รับของและหีบห่อนั้นเสีย เว้นแต่จะเป็นไปเพื่อส่งมอบตามใบอนุญาตหรือคำสั่ง หรืออำนาจอันถูกต้องสำหรับการนั้น

มาตรา ๙๙ ถ้าผู้ปกครองคลังสินค้าเดินเล่อไม่เก็บของในคลังสินค้าให้มีทางเข้าถึงหีบห่อของทุกห่อได้โดยสะดวก เมื่อได้ทำการเดินเล่อเช่นนี้เป็นครั้งแรก จะได้รับคำตักเตือนตามทางการ และต่อนั้นไปเมื่อได้กระทำการเดินเล่ออีก ผู้ปกครองคลังสินค้านั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๐๐ ของใดปรากฏว่าได้เก็บไว้ในคลังสินค้า และเป็นของยังมิได้ตรวจและส่งมอบถูกต้อง ถ้าผู้ปกครองคลังสินค้าไม่แสดงของนั้นในเมื่อพนักงานศุลกากรร้องขอผู้ปกครองคลังสินค้านั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท สำหรับหีบห่อหนึ่ง ๆ ที่ไม่ได้แสดง นอกจากค่าภาษีที่ต้องเสียสำหรับของนั้น

มาตรา ๑๐๑ ถ้าของใดที่ได้ยื่นใบขนเพื่อเก็บในคลังสินค้ามิได้เก็บให้ถูกต้องตามใบขนก็ดี หรือเมื่อได้เก็บไว้ในคลังสินค้าแล้ว ได้ซ่อนเร้นหรือย้ายขนไปจากคลังสินค้าด้วยประการใด ๆ หรือได้รั้ออกจากหีบห่อ หรือย้ายจากหีบห่ออันหนึ่งไปบรรจุในหีบห่ออีกอันหนึ่ง หรือทำด้วยประการอื่นใดก็ดี เพื่อที่จะปน ย้าย หรือซ่อนเร้นโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ให้รับของนั้นเสีย

มาตรา ๑๐๒ ผู้ใดบังอาจลอบเปิดคลังสินค้า หรือล่องเข้าไปถึงของที่อยู่ในคลังสินค้านั้น เว้นแต่จะได้เข้าไปต่อหน้าพนักงานศุลกากรในเวลากระทำการตามหน้าที่ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหกเดือน หรือปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๓ อธิบดีไม่ต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้นำของเข้า หรือเจ้าของ หรือผู้รับ ตราสั่ง ในเหตุที่เกิดความเสียหายขึ้นแก่ของระหว่างที่เก็บอยู่ในคลังสินค้า เพราะเกิดเพลิงไหม้ หรือเพราะอุบัติเหตุอย่างอื่นอันมีอาจหลีกเลี่ยงเสียได้ หรือเพราะเหตุเสียหายไม่ว่าอย่างใด ๆ เว้นแต่การเสียหายนั้นจะเกิดจากความจงใจละเลย หรือการกระทำ หรือละเว้นกระทำ ของพนักงานศุลกากรในเวลากระทำการตามหน้าที่

มาตรา ๑๐๔ ถ้าของใดที่เก็บในคลังสินค้า หรือที่ยื่นใบขนเพื่อเก็บในคลังสินค้า หรือที่ยื่นใบขนเพื่อรับมอบไปจากคลังสินค้านั้น สูญหาย หรือถูกทำลายโดยอุบัติเหตุอันมีอาจจะหลีกเลี่ยงเสียได้ ในขณะที่อยู่บนเรือ หรือในเวลาย้ายขนขึ้น หรือในเวลารับเข้าเก็บในคลังสินค้า หรือเวลาที่อยู่ในคลังสินค้า อธิบดีอาจยกเว้นค่าภาษีที่จะต้องเสีย หรือคืนค่าภาษีที่ได้เสียแล้วสำหรับของนั้นได้

มาตรา ๑๐๕ ถ้าในเวลาใดเวลาหนึ่ง ปรากฏว่าของในคลังสินค้ามีปริมาณแตกต่างกว่าที่จดไว้ในใบขนสินค้าเดิมเมื่อนำของนั้นเข้าเก็บ และปริมาณที่ต่างกันนี้ไม่มีเหตุผลปรากฏในบันทึกของพนักงานศุลกากร หรือไม่ปรากฏในเหตุที่อธิบดีหากได้เห็นสมควรอนุญาตมิให้ต้องคิดค่ากระดิดพันนั้น ให้ถือว่าของตามปริมาณที่ต่างกันอันแสดงเหตุโดยชอบด้วยกฎหมายมิได้นั้น ถือว่าเป็นของที่ได้อพยพหรือย้ายเข้ามาโดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากร และให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๑๖๒ บังคับแก่กรณีเช่นกล่าวนี

มาตรา ๑๐๖ ของใดที่เก็บในคลังสินค้าแห่งหนึ่งนั้น จะย้ายไปเก็บในคลังสินค้าแห่งอื่นใดในพระราชอาณาจักรก็ได้ โดยปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๐๗ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า มีของที่ยังมิได้เสียค่าภาษี หรือของที่หลีกเลี่ยงค่าภาษี หรือของต้องจำกัดหรือของต้องห้าม หรือสินค้าละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หรือของที่ยังมิได้ผ่านศุลกากรโดยถูกต้องเข้ามาในราชอาณาจักร หรือของที่ได้รับอนุญาตให้นำเข้าไปในคลังสินค้า ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจเข้าไปในคลังสินค้า เพื่อสอบถามข้อเท็จจริงหรือเพื่อตรวจสอบเอกสารหรือของใด ๆ รวมทั้งตรวจค้นโรงงาน อาคาร ยานพาหนะ และบุคคล ซึ่งอยู่ในคลังสินค้านั้นได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น

หมวด ๑๐

การส่งออกที่ทำให้ของได้คืนเงินอากร

มาตรา ๑๐๘ ของใดที่พิสูจน์เป็นที่พอใจอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายว่าเป็นของรายเดียวกันกับที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร และเสียอากรแล้ว ถ้าส่งออกไปยังเมืองต่างประเทศ หรือส่งกลับออกไปยังเมืองต่างประเทศ หรือส่งกลับไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือเดินทางไปเมืองต่างประเทศให้คืนเงินอากรขาเข้าให้แก่ผู้นำของเข้า ตามจำนวนที่ได้เสียไว้แล้ว พร้อมเงินเพิ่มตามมาตรา ๒๒ ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(ก) ระหว่างที่อยู่ในราชอาณาจักร ของนั้นมิได้ใช้ประโยชน์ด้วยประการใด ๆ เว้นแต่เพื่อวัตถุประสงค์ในการส่งออกนั้นกลับออกไป และมิได้เปลี่ยนแปลงรูปหรือลักษณะใด ๆ

(ข) ของนั้นได้ส่งกลับออกไปทางท่าหรือที่สำหรับการส่งออกซึ่งของที่ขอคืนอากร ขาเข้า

(ค) ของนั้นได้ส่งกลับออกไปภายในหนึ่งปีนับแต่วันนำเข้า และ

(ง) ต้องขอคืนเงินอากรภายในหกเดือนนับแต่วันที่ส่งของนั้นกลับออกไป

อธิบดีมีอำนาจออกระเบียบว่าด้วยการพิสูจน์ของ การส่งออกกลับออกไป การจัดทำ และยื่นเอกสารต่าง ๆ การคำนวณเงินอากรที่พึงคืนให้ และวิธีการอื่น ๆ เกี่ยวกับการขอคืนเงินอากรนี้

มาตรา ๑๐๙ ของที่ส่งออกไปยังเมืองต่างประเทศ หรือส่งไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือเดินทางไปเมืองต่างประเทศ ถ้าพิสูจน์เป็นที่พอใจอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายว่าได้ผลิต หรือผสม หรือประกอบ หรือบรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดตามที่อธิบดีเห็นสมควร ด้วยของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ให้คืนเงินอากรขาเข้าสำหรับของดังกล่าวที่ได้เสียไว้พร้อมเงินเพิ่มตามมาตรา ๒๕ แก่ผู้นำของเข้า ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

ของที่นำเข้านั้นมิใช่ของที่กฎกระทรวงระบุห้ามคืนเงินอากร

(ก) ปริมาณของที่นำเข้าซึ่งใช้ในการผลิต หรือผสม หรือประกอบ หรือบรรจุ เป็นของที่ส่งออก ให้ถือตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

(ข) ของนั้นได้ส่งออกทางท่าเรือที่สำหรับการส่งออก ซึ่งของที่ขอคืนอากรขาเข้า

(ค) ของนั้นได้ส่งออกภายในหนึ่งปีนับแต่วันนำเข้าซึ่งใช้ในการผลิต หรือประกอบเป็นของที่ส่งออก หรือใช้บรรจุของที่ส่งออกเข้ามาในราชอาณาจักร เว้นแต่ในกรณีมีเหตุสุดวิสัยทำให้ไม่อาจส่งออกภายในกำหนดเวลาดังกล่าวได้ อธิบดีอาจขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินหกเดือน และ

(ง) ต้องขอคืนเงินอากรภายในหกเดือนนับแต่วันที่ส่งของนั้นออกไป แต่อธิบดีจะขยายเวลาออกไปตามที่เห็นสมควรก็ได้

อธิบดีมีอำนาจออกระเบียบว่าด้วยการพิสูจน์ของ การส่งของออกไป การจัดทำ และยื่นเอกสารต่าง ๆ การคำนวณเงินอากรที่พึงคืนให้ และวิธีการอื่น ๆ เกี่ยวกับการขอคืนเงินอากรนี้

มาตรา ๑๑๐ เมื่อผู้นำของเข้าแสดงความจำนงว่า ของที่นำเข้าจะใช้เฉพาะในการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใด ตามที่อธิบดีเห็นสมควรด้วยของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อการส่งออกไปยังเมืองต่างประเทศ หรือส่งไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือเดินทางไป เมืองต่างประเทศ อธิบดีจะอนุญาตให้รับการค้ำประกันของกระทรวงการคลังหรือธนาคาร หรือ หลักประกันอื่นที่อธิบดีเห็นสมควรแทนการชำระอากรขาเข้าที่ต้องเสีย โดยอาจกำหนดเงื่อนไขตามที่ เห็นสมควรก็ได้ เมื่อมีการส่งออกซึ่งของที่จะได้คืนเงินอากรตามมาตรา ๑๐๙ ให้คืนประกันโดยให้ถือว่า เป็นการคืนเงินอากร

มาตรา ๑๑๑ ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๑๐๘ ไม่ว่าจะได้นำมาผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดตามที่อธิบดีเห็นสมควร หรือไม่ก็ตาม หากโอนเข้าไป ในคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือจำหน่ายให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตรา ศุลกากรหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าเป็นการส่งของออกไปยังเมืองต่างประเทศและเป็นการส่งของออก สำเร็จในเวลาที่ได้รับอนุญาตของเช่นนั้น สำหรับการรับของที่ได้โอนหรือจำหน่ายดังกล่าว ให้ถือ เป็นทำนองเดียวกันโดยอนุโลม ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

กรณีตามวรรคหนึ่ง ให้คืนเงินอากรขาเข้าแก่ผู้นำของเข้าในทำนองเดียวกันกับ มาตรา ๑๐๙ และมาตรา ๑๑๐ โดยอนุโลม

หมวด ๑๑

เขตปลอดอากร

มาตรา ๑๑๒ ให้อธิบดีมีอำนาจอนุมัติจัดตั้งเขตปลอดอากรสำหรับการประกอบ อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศโดยให้มี อำนาจกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเขตปลอดอากรและให้มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ ระยะเวลา และเงื่อนไขวิธีการในการยื่นคำขอและการอนุมัติให้จัดตั้งเขตปลอดอากร

ผู้ซึ่งได้รับอนุมัติให้จัดตั้งเขตปลอดอากรต้องเสียค่าธรรมเนียมประจำปีตามที่ รัฐมนตรีกำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๑๑๓ ให้อธิบดีมีอำนาจออกระเบียบกำหนดประเภทหรือชนิดของของที่จะ นำเข้าไปในหรือปล่อยออกจากเขตปลอดอากร และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการระยะเวลาและเงื่อนไข ในการนำของเข้าไปในหรือปล่อยออกจากเขตปลอดอากร โดยอาจกำหนดวิธีการและข้อจำกัดเกี่ยวกับการ เก็บของ ตลอดจนข้อบังคับเพื่อดำเนินการตรวจตราควบคุมของในเขตปลอดอากร

มาตรา ๑๑๔ ให้ยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับของที่ได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อนำเข้า ไปในเขตปลอดอากร ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ของที่เป็นเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือและเครื่องใช้ รวมทั้ง ส่วนประกอบของของดังกล่าวที่จำเป็นต้องใช้ในการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่ การเศรษฐกิจของประเทศ และให้รวมตลอดถึงของที่ใช้ในการสร้าง ประกอบ หรือติดตั้งโรงงาน หรืออาคาร ในเขตปลอดอากร ซึ่งได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อนำเข้าไปใน เขตปลอดอากรตามที่อธิบดีอนุมัติ

(๒) ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและนำเข้าไปในเขตปลอดอากร สำหรับ ใช้ในการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจ ของประเทศ หรือ

(๓) ของที่ปล่อยออกมาจากเขตปลอดอากรอื่น
ให้ยกเว้นอากรขาออกสำหรับของที่ปล่อยออกไปจากเขตปลอดอากรเพื่อ ส่งออกนอกราชอาณาจักร

มาตรา ๑๑๕ การนำเข้าและการผลิตของที่กระทำในเขตปลอดอากร ให้ได้รับยกเว้น ภาษีสรรพสามิตตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต

การนำเข้าและการผลิตของที่กระทำในเขตปลอดอากรให้ได้รับยกเว้นภาษีสุรา การปิดแสดมปีและค่าธรรมเนียม ตามกฎหมายว่าด้วยสุรา กฎหมายว่าด้วยยาสูบ และกฎหมายว่าด้วย ไฟ โดยให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการยกเว้นและการจัดเก็บตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยภาษี สรรพสามิตมาใช้บังคับโดยอนุโลมกับการยกเว้นภาษีสุรา การปิดแสดมปี และค่าธรรมเนียมดังกล่าว

มาตรา ๑๑๖ ในกรณีการนำของเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำวัตถุดิบภายใน ราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากรเพื่อผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดกับของนั้น โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งออกป็นนอกราชอาณาจักร ให้ของนั้นได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายในบังคับกฎหมาย ในส่วนที่เกี่ยวกับ การควบคุมการนำเข้าในราชอาณาจักร การส่งออกป็นนอกราชอาณาจักร การครอบครอง หรือการใช้ประโยชน์ซึ่งของดังกล่าว หรือเกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานหรือคุณภาพ การประทับตรา หรือเครื่องหมายใด ๆ แก่ของนั้น ทั้งนี้ โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่ของตามวรรคหนึ่ง เป็นของที่ก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบ ต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ ความสงบเรียบร้อยของประชาชน สุขภาพอนามัย ของประชาชน หรือสิ่งแวดล้อมหรือเป็นของซึ่งประเทศไทยมีพันธกรณีตามข้อผูกพันตามสัญญาหรือ ความตกลงระหว่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับการนำเข้าในราชอาณาจักร การส่งออกป็น นอกราชอาณาจักร การครอบครองหรือการใช้ประโยชน์ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนด ชนิดหรือประเภทของของดังกล่าวมิให้ได้รับยกเว้นตามบทบัญญัติวรรคหนึ่งได้ ทั้งนี้ จะกำหนด หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขก็ได้

ในกรณีปล่อยของตามวรรคหนึ่ง ออกจากเขตปลอดอากรให้นำกฎหมาย ในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการนำเข้าในราชอาณาจักร การส่งออกป็นนอกราชอาณาจักร การครอบครองหรือการใช้ประโยชน์ซึ่งของดังกล่าว หรือเกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานหรือ คุณภาพ การประทับตรา หรือเครื่องหมายใด ๆ แก่ของนั้น มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ ตามระเบียบ

ที่อธิบดีกำหนด นับแต่วันที่นำออกจากเขตปลอดอากรแล้วแต่กรณี โดยถือเสมือนว่าได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรในวันที่นำออกจากเขตปลอดอากร

มาตรา ๑๑๗ ในกรณีที่มิใช่กฎหมายบัญญัติให้ของใดได้รับยกเว้นหรือคืนเงินอากรเมื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร หากนำของนั้นเข้าไปในเขตปลอดอากร ให้ได้รับยกเว้นอากรหรือคืนเงินอากร โดยให้ถือว่าของนั้นได้ส่งออกนอกราชอาณาจักรในเวลาที่ได้นำของเช่นนั้นเข้าไปในเขตปลอดอากร ทั้งนี้ โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๑๘ การนำของออกจากเขตปลอดอากรเพื่อใช้หรือจำหน่ายภายในราชอาณาจักรหรือเพื่อโอนเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำของเข้าตามมาตรา ๑๐๙ หรือผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าเป็นการนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำเข้าสำเร็จในเวลาที่นำของเช่นนั้นออกจากเขตปลอดอากร ทั้งนี้ โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

การนำของในเขตปลอดอากรไปใช้เพื่อประโยชน์อย่างอื่นนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเขตปลอดอากร ให้ถือว่าเป็นการนำของออกจากเขตปลอดอากรตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่จะเป็นการกำจัดหรือทำลายเศษวัสดุ ของที่เสียหาย ของที่ใช้ไม่ได้ หรือของที่ไม่ได้ใช้ ซึ่งอยู่ภายในเขตปลอดอากร โดยได้รับอนุญาตจากอธิบดีและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๑๙ ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๙ เกือบของในคลังสินค้า และหมวด ๑๒ ของตกค้างมาใช้บังคับกับการนำของเข้า การเก็บรักษา การส่งของออก การควบคุม การขนย้ายในเขตปลอดอากร และอำนาจพนักงานศุลกากรโดยอนุโลม ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

หมวด ๑๒

ของตกค้าง

มาตรา ๑๒๐ ของที่อยู่ในอารักขาของศุลกากรในลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นของตกค้าง

(๑) ของนำเข้าที่เป็นสินค้าอันตรายตามชนิดหรือประเภทที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๑ (๖) ที่ผู้นำของเข้ามิได้เสียอากร และนำของออกไปจากเขตศุลกากรภายในระยะเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(๒) ของนำเข้าอื่นใดนอกจาก (๑) เมื่ออยู่ในอารักขาของศุลกากรถึงสองเดือน โดยไม่มีใบขนสินค้าอันได้รับรองและไม่ได้เสียอากรหรือวางประกันค่าอากรที่พึงเรียกเก็บแก่ของนั้น ให้อธิบดีมีคำบอกกล่าวไปยังตัวแทนของเรือที่นำของเข้ามาโดยพลัน และเมื่อตัวแทนของเรือนั้นได้รับคำบอกกล่าวครบสิบห้าวันแล้ว

การดำเนินการกับของตกค้างตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งพนักงานศุลกากรให้ทำลายหรือนำของนั้นออกขายทอดตลาด หรือสั่งให้ผู้นำของเข้าหรือตัวแทนของเรือที่นำ

ของเข้าส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรและถ้าไม่มีการปฏิบัติตามให้มีอำนาจสั่งพนักงานศุลกากรให้ทำลายได้ โดยผู้นำของเข้าหรือตัวแทนของเรือ แล้วแต่กรณี เป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น

ในการสั่งให้พนักงานศุลกากรทำลายของตกค้างตามวรรคสอง ให้ดำเนินการตามวิธีการที่ปลอดภัยต่อบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อม

ถ้าอธิบดีเห็นว่าการขายทอดตลาดตามวรรคสอง จะไม่ได้เงินเท่าที่ควรหรือมีเหตุอันสมควรประการอื่น อธิบดีจะสั่งให้ขายโดยวิธีอื่นก็ได้ และในกรณีที่การขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นดังกล่าวจะไม่ได้เงินคุ้มค่าภาษีหรืออาจจะทำให้เกิดความเสียหายอันไม่สมควรอย่างหนึ่งอย่างใด ให้จำหน่ายของนั้นตามแต่อธิบดีจะสั่ง

สำหรับของตกค้างตามวรรคหนึ่ง (๑) ให้อธิบดีกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาแล้วเสร็จโดยเร็วโดยคำนึงถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นประกอบด้วย

มาตรา ๑๒๑ ของสดของเสียซึ่งยังมิได้รับมอบไปโดยยื่นใบขนบริบูรณ์ และมีอาการแสดงชัดว่าของนั้นบูดเน่าแล้ว อธิบดีจะสั่งจำหน่ายหรือทำลายเมื่อใดก็ได้ โดยอาจเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากผู้นำเข้าหรือตัวแทนของเรือก็ได้

มาตรา ๑๒๒ เงินที่ได้จากการขาย ตามมาตรา ๑๒๐ นั้น ให้หักใช้ค่าภาษี ค่าเก็บรักษา ค่าย้ายขน หรือค่าภาระติดพันอย่างอื่นอันค้างชำระแก่กรมศุลกากรเสียก่อน เหลือเท่าใดให้ใช้ค่าภาระ ติดพันต่าง ๆ อันสมควรจะได้และค้างชำระแก่ตัวแทนของเรือที่นำของเข้ามา เมื่อได้หักใช้เช่นนี้แล้ว ยังมีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใด ให้ตกเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่เจ้าของจะได้เรียกร้องเอาภายในหกเดือนนับแต่วันขาย

มาตรา ๑๒๓ ในกรณีที่ของตกค้างหรือของนำเข้าเป็นของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรือความเสียหายต่อบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม ถ้าข้อเท็จจริงปรากฏต่ออธิบดีว่า นายเรือหรือผู้ควบคุมอากาศยานรู้เห็นเป็นใจให้นำของนั้นเข้ามาก็ดี หรือนายเรือหรือผู้ควบคุมอากาศยานไม่อาจพิสูจน์ได้ว่าตนได้จัดการเต็มวิสัยที่จะจัดได้เพื่อที่จะสืบค้นให้พบหรือป้องกันการนำของนั้นเข้าก็ดี นอกจากโทษที่มีตามกฎหมายแล้ว ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้รับผิดชอบท่าเรือหรือสนามบินศุลกากรแห่งหนึ่งแห่งใด หรือทุกแห่งในประเทศดำเนินการโดยพลัน ให้ผู้นำของเข้าหรือตัวแทนของเรือหรือตัวแทนของอากาศยาน ที่นำของนั้นเข้ามานำของนั้นออกไปนอกราชอาณาจักร หรืองดการให้ใช้ท่าเรือหรือสนามบินศุลกากร และบริการต่าง ๆ แก่เรือหรืออากาศยานลำนั้นหรือเรือหรืออากาศยานอื่น ๆ ทั้งหมดของเจ้าของเรือหรืออากาศยานลำนั้นได้ตามระยะเวลาที่จะกำหนดตามความร้ายแรงแห่งการกระทำ

ในกรณีที่อธิบดีพิจารณาเห็นว่า การดำเนินการตามวรรคหนึ่งจะเป็นการเนิ่นช้าอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่การเศรษฐกิจของประเทศ หรือเป็นอันตรายร้ายแรงแก่ประชาชน ให้อธิบดีสั่งผู้นำของเข้าหรือตัวแทนของเรือหรือตัวแทนของอากาศยานให้ทำลายของนั้นโดยเร็วภายในระยะเวลาที่กำหนด หากผู้นำของเข้าหรือตัวแทนของเรือหรือตัวแทนของอากาศยานไม่ดำเนินการตามคำสั่ง อธิบดีมีอำนาจสั่งให้พนักงานศุลกากรทำลายของนั้นได้ โดยให้ผู้นำของเข้าหรือตัวแทนของเรือหรือตัวแทนของอากาศยาน แล้วแต่กรณีเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย

ในกรณีผู้นำของเข้าหรือตัวแทนของเรือหรือตัวแทนของอากาศยานไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวด ๑๓ ประกันและทัณฑ์บน

มาตรา ๑๒๔ อธิบดีอาจเรียกประกันจากบุคคลคนเดียวหรือหลายคนซึ่งเกี่ยวเป็นผู้ได้ประโยชน์ในกิจการใด ๆ อันอยู่ในหน้าที่อำนาจการหรือบังคับบัญชาของกรมศุลกากร โดยให้ทำทัณฑ์บนหรือให้ประกันอย่างอื่นจนเป็นที่พอใจเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามเงื่อนไข คำสั่ง หรือกิจการอันเกี่ยวแก่กรมศุลกากร หรือเนื่องจากกิจการที่กล่าวมานั้นได้ บรรดาทัณฑ์บนหรือประกันอย่างอื่น เช่นว่ามานี้ให้เป็นอันสมบูรณ์ตามกฎหมาย และถ้ากระทำความผิดเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งแห่งทัณฑ์บนหรือประกันก็อาจยกขึ้นฟ้องร้องและว่ากล่าวต่อไปได้เหมือนเช่นประกันทัณฑ์บนอย่างใด ๆ อันระบุหรืออนุญาตไว้ให้ทำได้ เรียกได้ตามพระราชบัญญัติหรือบทกฎหมายอื่น ๆ ฉะนั้น บรรดาทัณฑ์บนเช่นว่ามานี้ให้ทำให้แก่และเพื่อได้แก่ กรมศุลกากร และอธิบดีพึงเพิกถอนเสียได้เมื่อพ้นกำหนดสองปี นับแต่วันในทัณฑ์บน หรือถ้ามีกำหนดเวลาไว้ให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขในทัณฑ์บนเป็นประการใดก็นับแต่กำหนดเวลานั้น

หมวด ๑๔ ตัวแทน

มาตรา ๑๒๕ บุคคลใดได้รับมอบอำนาจจากเจ้าของสินค้าและยื่นคำขอเพื่อกระทำการเป็นตัวแทนในเรื่องสินค้า เพื่อกิจการใด ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร และพนักงานศุลกากรได้อนุมัติแล้ว ให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นเจ้าของสินค้าในกิจการนั้น การยื่นคำขอและการอนุมัติเป็นตัวแทนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๒๖ บุคคลผู้ได้รับอนุมัติเป็นตัวแทนตามมาตรา ๑๒๕ กระทำการใดอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดนั้น

บทบัญญัติวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุยกเว้นความรับผิดชอบของเจ้าของสินค้า และเจ้าของสินค้าต้องระวางโทษเป็นอย่างเดียวกับตัวแทน

มาตรา ๑๒๗ ในกรณีที่ตัวแทนถูกศาลพิพากษาให้ปรับเพราะได้กระทำการใด ๆ ที่เป็นความผิดฐานทำหรือยื่นคำสาแดงหรือบันทึกเรื่องราวหรือเอกสาร ซึ่งเป็นความเท็จก็ดี หรือเป็นความไม่บริบูรณ์ก็ดีหรือเป็นความชักพาให้ผิดหลงในรายการใด ๆ ก็ดี หรือฐานหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยง ด้วยประการใด ๆ บรรดาการเสียอากรตามจำนวนที่ควรต้องเสียก็ดี หรือการจำกัดหรือการจำกัดหรือการห้ามก็ดี หรือ การนำเข้า หรือการส่งออก หรือการนำผ่านแดน หรือการลำเลียงถ่ายของเปลี่ยนยานพาหนะ ซึ่งสินค้าละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาก็ดี ตัวการจะต้องรับผิดชอบ

ในทางแพ่งใช้ค่าปรับนั้นโดยมีพักต้องคำนึงว่า ตัวแทนจะสามารถชำระค่าปรับนั้นได้หรือไม่ หรือมีพักต้องคำนึงว่าตัวแทนได้ถูกจำแทนค่าปรับนั้นแล้วหรือไม่

มาตรา ๑๒๘ อธิบดีจะมอบหมายให้ผู้ใดเป็นผู้ดำเนินการแทนพนักงานตุลาการ ในกิจการอันเห็นได้ว่าเป็นการกระทำเพื่อความสะดวกในการปฏิบัติพิธีการตุลาการก็ได้

ผู้ใดกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยตุลาการ ในกิจการที่ได้รับมอบหมายนั้น ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับพนักงานตุลาการ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่า ตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดนั้น

มาตรา ๑๒๙ ถ้านายเรือ หรือผู้ควบคุมอากาศยานลำใดให้อ่านาแก่บุคคลใด ให้กระทำการเป็นตัวแทนของตน โดยได้รับอนุมัติของพนักงานตุลาการ และบุคคลนั้นยอมรับ เป็นตัวแทนโดยแสดงออกชัดหรือโดยปริยาย เพื่อกระทำหน้าที่ใด ๆ ตามบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ในเมื่อไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ ท่านว่าตัวแทนนั้นต้องระวางโทษเป็นอย่างเดียวกันกับนายเรือหรือผู้ควบคุม อากาศยาน

มาตรา ๑๓๐ ถ้าบุคคลใดร้องขออนุญาตต่อพนักงานตุลาการ เพื่อกระทำการ เฉพาะสิ่งเฉพาะอย่างแทนบุคคลอื่น พนักงานตุลาการอาจเรียกให้ผู้ที่ร้องขอเช่นนั้น แสดงใบมอบ อำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรจากบุคคลซึ่งตนร้องขอจะกระทำการแทนนั้นได้ ถ้าและไม่มีใบมอบอำนาจ เช่นนี้มาแสดง พนักงานตุลาการจะไม่ยอมกระทำการกับผู้นั้นก็ได้

มาตรา ๑๓๑ เสมียนหรือคนใช้ของบุคคลใด หรือห้างใดอาจจะมาทำกิจการทั้งหลาย ทั้งปวงแทนตัวบุคคล หรือห้างนั้นที่ตุลาการสถานได้ แต่ว่าพนักงานตุลาการจะไม่ยอมรับรองเสมียนหรือ คนใช้นั้นเสียก็ได้ เว้นแต่บุคคลหรือห้างนั้นจะได้ยื่นใบมอบอำนาจทั่วไปไว้ที่ ตุลาการสถานให้อ่านา เสมียนหรือคนใช้นั้นทำการแทนตน และได้วางประกันโดยทำทณฑ์บนหรือประการอื่นให้ไว้ตามแต่ที่ พนักงานตุลาการจะเห็นสมควรและพอใจ เพื่อให้เสมียนหรือคนใช้นั้นปฏิบัติตามการโดยถูกต้องสมควร

หมวด ๑๕

การนำวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการตุลาการ

มาตรา ๑๓๒ เพื่อประโยชน์แห่งการตุลาการ หรือเพื่อปฏิบัติตามข้อผูกพันตามสัญญา หรือความตกลงระหว่างประเทศ อันเป็นประโยชน์แก่เศรษฐกิจของประเทศที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบแล้ว ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดให้นำวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือสิ่งอื่น ๆ มาใช้ โดยอาจกำหนดให้ใช้แทน เอกสารทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้

การนำวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการตุลาการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา เงื่อนไขและมาตรฐานตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๓๓ การจัดทำ ยื่น ส่ง รับ เก็บรักษา การอนุญาต การชำระเงิน หรือการ ดำเนินการอื่นใด โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ให้มีผลผูกพันและบังคับใช้ทางกฎหมาย

อธิบดีมีอำนาจกำหนดให้บุคคลใด ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการศุลกากรนำวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการกิจการอันเห็นว่าเป็นการกระทำเพื่อความสะดวกในการปฏิบัติพิธีการทางศุลกากรก็ได้

มาตรา ๑๓๔ อัตราค่าธรรมเนียมในการใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓๕ การเปิดเผย หรือไม่เปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากร และการปฏิบัติต่อข้อมูลส่วนบุคคล ไม่ว่าข้อมูลนั้นจะอยู่ในรูปแบบใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ข้อมูลส่วนบุคคลให้หมายรวมถึงข้อมูลของนิติบุคคลด้วย

ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดระเบียบเกี่ยวกับการเปิดเผย หรือไม่เปิดเผยข้อมูลที่มีสภาพเป็นข้อมูลลับ หรือเป็นข้อมูลที่ได้มาจากพื้นฐานที่เป็นความลับเพื่อความมุ่งหมายในการประเมินราคาศุลกากร ตามบทบัญญัติมาตรา ๖ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๓๖ การดูแลรักษาความลับทางการค้า ซึ่งอยู่ในความดูแลของกรมศุลกากร หรือของบุคคลที่กรมศุลกากรมอบหมายหรือจัดจ้างให้ดูแลจัดการ ตลอดจนโทษในเรื่องที่เกี่ยวกับความลับทางการค้าดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓๗ ความผิด และโทษในเรื่องที่เกี่ยวกับอิเล็กทรอนิกส์ ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือระบบคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในความดูแลของกรมศุลกากร หรือของบุคคลที่กรมศุลกากรมอบหมายหรือจัดจ้างให้ดูแลจัดการข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ หรือระบบคอมพิวเตอร์ดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓๘ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยมีความผูกพัน ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดวิธีการระงับข้อพิพาท ในกรณีที่เกิดความผิดพลาด หรือข้อบกพร่องใดๆ ในข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ หรือในการศุลกากรที่ใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ อันก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้มีส่วนได้เสีย หรือกรมศุลกากร

การระงับข้อพิพาทตามวิธีการที่อธิบดีกำหนดในวรรคหนึ่งให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๓๙ คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งสามารถอุทธรณ์ผลการระงับข้อพิพาทตามกระบวนการที่อธิบดีกำหนดต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ได้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการระงับข้อพิพาทดังกล่าว

มาตรา ๑๔๐ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์ประกอบด้วย ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกรมศุลกากร และผู้แทนภาคเอกชนผู้มีส่วนได้เสียซึ่งอธิบดีแต่งตั้ง

มาตรา ๑๔๑ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด และให้ทำเป็นหนังสือส่งไปยังคู่กรณี

มาตรา ๑๔๒ คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์ โดยฟ้องเป็นคดีต่อศาลภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์

มาตรา ๑๔๓ บทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ ให้นำมาใช้บังคับแก่การนำวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการศุลกากรเสมือนกับการดำเนินการด้วยเอกสาร ตามที่จะพึงใช้ได้โดยมีพักต้องคำนึงถึงถ้อยคำสำนวนซึ่งใช้ตามปกติในการดำเนินการด้วยเอกสาร

การกระทำความผิดอันเป็นความผิดทางศุลกากรซึ่งได้ดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ย่อมเป็นความผิดและมีโทษเช่นเดียวกับการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่ดำเนินการด้วยเอกสาร และให้นำมาตรา ๒๑๕ และมาตรา ๒๑๖ มาใช้บังคับแก่กรณีดังกล่าวด้วย

หมวด ๑๖

การตรวจของและป้องกันการลักลอบหนีศุลกากร

มาตรา ๑๔๔ เมื่อของผ่านศุลกากร หรืออยู่ในความกำกับตรวจตราของศุลกากรด้วยประการใด ๆ พนักงานศุลกากรจะให้เปิดหีบห่อและตรวจของนั้นในเวลาใด ๆ ก็ได้ พนักงานศุลกากรนั้น จะเอาตัวอย่างของใด ๆ ไปเพื่อตรวจหรือสอบ หรือตีราคา หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นก็ได้แล้วแต่จะเห็นว่าจำเป็น ตัวอย่างของนี้ต้องส่งให้โดยไม่คิดราคา และพนักงานนั้นจะเลือกเอาออกจากหีบห่อหรือส่วนใดแห่งของนั้นก็ได้อีก แต่ตัวอย่างของเช่นนี้จะต้องเอาไปแต่เพียงขนาดหรือปริมาณพอสมควร และจะต้องเอาออกโดยวิธีอันจะทำให้เจ้าของเสียหายหรือลำบากอย่างน้อยที่สุดที่จะเป็นไปได้ และเมื่อไรสามารถจะคืนได้ ก็ให้คืนแก่เจ้าของไปโดยเร็ว

การใช้อำนาจทางศุลกากรเพื่อตรวจของและป้องกันการลักลอบหนีศุลกากรตามประมวลกฎหมายนี้ ให้อธิบดีกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลา เพื่อจำกัดการใช้อำนาจดังกล่าวได้ตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ โดยอาศัยหลักบริหารจัดการความเสี่ยงอันเป็นที่ยอมรับ

ภายในศุลกสถานและในเขตศุลกากร เฉพาะพนักงานศุลกากรมีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่พนักงานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากรมีอำนาจปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องนั้น ๆ

มาตรา ๑๔๕ เจ้าของสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาหรือตัวแทนเจ้าของสิทธิอาจยื่นคำขอต่อพนักงานศุลกากรผู้รับผิดชอบเพื่อให้ตรวจสอบสินค้าละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ณ จุดนำเข้าส่งออก

ผู้ขอตรวจสอบสินค้าต้องวางหลักทรัพย์หรือหลักประกันความเสียหายอย่างใด ๆ อันอาจเกิดจากการตรวจสอบสินค้าต่อกรมศุลกากรตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดในระเบียบ

อธิบดีมีอำนาจออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาในการตรวจสอบสินค้า การกำหนดหลักทรัพย์หรือหลักประกันความเสียหาย การอุทธรณ์การตรวจสอบสินค้า การสั่งให้ผู้ขอตรวจสอบสินค้าจ่ายค่าชดเชยค่าเสียหายที่เหมาะสมแก่ผู้นำของเข้า ผู้รับ และเจ้าของสินค้าสำหรับความเสียหายใดที่เกิดขึ้นจากการกักสินค้าโดยไม่ถูกต้อง หรือจากการกักสินค้าที่ได้รับการปล่อยสินค้าจากพนักงานศุลกากร

มาตรา ๑๔๖ พนักงานศุลกากรอาจขึ้นไปบนเรือลำใด ๆ ภายในราชอาณาจักร และอาจอยู่ในเรือนั้นได้ตลอดเวลาที่ทำการบรรทุกสินค้าลงหรือขนสินค้าขึ้นหรือจนกว่าเรือนั้นออกไป ไม่ว่า

ในบางส่วนใด ๆ ของเรือ และไม่ว่าในเวลาใด ๆ ให้พนักงานศุลกากรเข้าถึงและตรวจค้นได้ และอาจตรวจดูสมุดหนังสือหรือบันทึกเรื่องราว หรือเอกสารไม่ว่าอย่างใด ๆ ที่เกี่ยวกับสินค้าในเรือได้ อาจสั่งให้เปิดห้องส่วนใด ๆ ของเรือ หรือให้เปิดหีบห่อ หรือที่บรรจุของอย่างใด ๆ ได้ หรือถ้าจำเป็นจะให้หักเปิดสิ่งนั้น ๆ ก็ได้ อาจประจำเครื่องหมาย หรือประทับตรา หรือลั่นกุญแจ หรือผูกมัดของใด ๆ ที่อยู่ในเรือ หรือที่ใด หรือหีบห่อใด ๆ ก็ได้ และถ้าเครื่องหมาย ดวงตรา กุญแจ หรือเครื่องผูกมัดนั้นได้มีผู้ถอนไป หรือเปิดออก หรือ หักต่อย หรือเปลี่ยนแปลงไปโดยจงใจ นายเรือมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๑๔๗ ผู้ใดขึ้นไปบนเรือเดินต่างประเทศขณะที่อยู่ในราชอาณาจักรโดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากรต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่นายเรือ ลูกเรือ ผู้โดยสารและผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติบนเรือนั้น

มาตรา ๑๔๘ โดยไม่ต้องมีหมายค้นพนักงานศุลกากรอาจดำเนินการใด ๆ เพื่อการตรวจสอบ ตรวจค้นของใด ๆ ที่อยู่ในเรือหรือยานพาหนะอื่น หรืออยู่ในคอนเทนเนอร์ หรือหีบห่ออย่างอื่น หรือภายในเจ็ดสิบสองชั่วโมง จะมีของใด ๆ อยู่ในเรือ หรือยานพาหนะอื่น หรืออยู่ในคอนเทนเนอร์ หรือหีบห่ออย่างอื่น เพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำ หากพนักงานศุลกากรมีเหตุอันควรสงสัยว่า

(๑) ของนั้นเกี่ยวเนื่องหรือมีไว้เพื่อใช้สำหรับการก่อการร้าย หรือ

(๒) ชนิดของ หรือการขนส่ง หรือการขนถ่ายของดังกล่าว เป็นไปในทางฝ่าฝืนความมั่นคง สันติภาพและความปลอดภัยระหว่างประเทศ

(๓) ของนั้น เป็นของที่หลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงกว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าหรือที่ละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น

ของตาม (๑) (๒) และ (๓) อธิบดีอาจสั่งให้ทำลายเสีย โดยวิธีการที่ปลอดภัยต่อบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อม หรือให้ส่งกลับออกไปโดยพลัน หรืออาจสั่งให้ดำเนินการใด ๆ ตามสมควรเพื่อให้เป็นของไร้โทษทุจริต จนเป็นที่พอใจก็ได้ โดยนายเรือหรือผู้ควบคุมยานพาหนะอื่นหรือตัวแทนของบุคคลดังกล่าวเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น

ของที่ได้ความว่าเป็นของตามวรรคหนึ่ง (๑) หรือ (๒) หรือ (๓) นั้น ให้รีบเสียคืน โดยมีพักต้องคำนึงว่าบุคคลใดจะต้องรับโทษหรือไม่

มาตรา ๑๔๙ ของใดที่ศุลกากรยังมีได้ตรวจมอบไปโดยชอบ พนักงานศุลกากรอาจถอนไป ชนขึ้น และเก็บไว้ในที่มั่นคงก็ได้

มาตรา ๑๕๐ พนักงานศุลกากรอาจตรวจค้นหีบห่อของคนโดยสารแล้วปล่อยผ่านภาษีได้ และถ้าในหีบห่อนั้นมีของที่ยังมิได้เสียค่าภาษีหรือของต้องจำกัด หรือของต้องห้าม หรือสินค้าละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หรือของที่ยังมิได้ผ่านศุลกากรโดยถูกต้อง พนักงานศุลกากรจะยึดหรืออายัดหีบห่อนั้นไว้ก็ได้

มาตรา ๑๕๑ พนักงานศุลกากรอาจตรวจค้นบุคคลใด ๆ ในเรือลำใด ๆ ในเขตท่าหรือบุคคลที่ขึ้นจากเรือลำใด ๆ ก็ได้ แต่ต้องมีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลนั้น ๆ มีหรือพาไปกับตนซึ่งของอันยังมิได้เสีย ค่าภาษี หรือของต้อง จำกัณฑ์ หรือของต้องห้ามจึงให้ตรวจค้นได้ อนึ่ง ก่อนที่จะตรวจค้นบุคคลผู้ใด บุคคลผู้นั้นอาจร้องขอให้นำตนอย่างเร็วตามควรแก่เหตุไปยัง พนักงานศุลกากรผู้ใหญ่ มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าสารวัตร หรือนายด่าน นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ หรือหัวหน้าสถานีตำรวจที่ใกล้ที่สุด ส่วนพนักงานศุลกากรที่มีผู้นำบุคคลเช่นนั้นมาส่งนั้นจะต้องวินิจฉัยว่ามีเหตุอันควรสงสัยเพียงพอหรือไม่ และจะควรให้ตรวจค้นหรือไม่ ถ้าบุคคลนั้นเป็นหญิงก็ให้ใช้หญิงเป็นผู้ตรวจค้น

ถ้าพนักงานศุลกากรผู้ใดตรวจค้นบุคคลใดโดยไม่มีเหตุอันสมควร พนักงานศุลกากรผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๕๒ พนักงานศุลกากรอาจสั่งให้หยุดรถ เกวียน หรือยานพาหนะอย่างอื่น ๆ และตรวจค้นเพื่อให้ทราบว่ามีของที่ลักลอบหนีศุลกากรหรือไม่ แต่ต้องมีเหตุอันควรสงสัยว่ารถเกวียนหรือยานพาหนะนั้นได้ใช้ หรือกำลังใช้เนื่องจากเรือ อากาศยาน หรือคลังสินค้า หรือโรงเก็บสินค้า หรือเขตปลอดอากร หรือที่ขึ้นของขึ้น หรือทำเนียบท่าเรือ หรือทางน้ำ หรือทางผ่านพรมแดน หรือทางรถไฟ ผู้ใดไม่ยอมหรือขัดขวาง หรือพยายามจะขัดขวางต่อการตรวจเช่นนี้ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๕๓ ถ้าพบผู้ใดกำลังกระทำผิด หรือพยายามจะกระทำผิด หรือใช้ หรือช่วย หรือยุยงให้ผู้อื่นกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ พนักงานศุลกากรอาจจับผู้นั้นได้โดยไม่ต้องมีหมายจับ แล้วนำส่งยังศาลสถานพร้อมด้วยของกลางที่เกี่ยวกับการกระทำผิด หรือพยายามกระทำความผิด เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ และถ้ามีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลใดได้กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ก็ดี หรือมีสิ่งของ ไปกับตัวอันจะเป็นของที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมาแล้ว หรืออาจได้กระทำความผิดขึ้นก็ดี พนักงานศุลกากรอาจจับผู้นั้นส่งไปดำเนินการโดยทำนองเดียวกัน

มาตรา ๑๕๔ ในกรณีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เกิดขึ้นในทะเลอาณาเขต เมื่อพนักงานศุลกากรได้จับผู้ต้องหาและส่งให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ใด ให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่นั้นเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ในกรณีนี้ มิให้นับระยะเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้ต้องหาส่งให้พนักงานสอบสวนเป็นเวลาควบคุมผู้ต้องหาของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๕๕ เรือทุกลำเมื่อมาถึงเขตท่าต้องหยุดลอยลำ ณ ด้านตรวจที่กำหนดไว้ และต้องให้ความสะดวกทุกอย่างแก่พนักงานศุลกากร ในการที่จะเข้าไปและขึ้นบนเรือ ถ้าพนักงานศุลกากรสั่งให้เรือนั้นทอดสมอก็ต้องกระทำตาม นายเรือต้องตอบคำถามใด ๆ ของพนักงานศุลกากรอันเกี่ยวแก่เรือ คนประจำเรือ คนโดยสาร การเดินทางและลักษณะของสินค้าในเรือ ให้นายเรือรายงานถึงอาวุธปืน กระสุนปืน ดินปืน หรือ วัตถุระเบิดอันมีอยู่ในเรือ และเมื่อพนักงานศุลกากรสั่ง นายเรือต้องส่งมอบ อาวุธปืน และกระสุนปืนทั้งหมดให้อยู่ในความรักษาของพนักงานศุลกากรกำกับด้านตรวจ และให้ส่งวัตถุระเบิดทั้งหมดไปในความควบคุมของพนักงานศุลกากร ซึ่งได้ตั้งแต่งขึ้นเพื่อการนี้ นายเรือ

ต้องปฏิบัติตามคำสั่งอันควรของพนักงานศุลกากรทุกประการ ให้วางพนักงานศุลกากรลงประจำเรือ เพื่อกำกับไปจนถึงที่จอดในท่าอันจะได้กำหนดให้สำหรับลำเรื่อนั้น ให้ประพุดต่อพนักงานศุลกากรโดยสุภาพ และให้พนักงานศุลกากรนั้น ๆ มีที่พักบนเรือโดยสมควร ห้ามมิให้เรือลำใดล่วงด่านตรวจไปโดยไม่มีพนักงานศุลกากรลงประจำบนเรือ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตพิเศษจากพนักงานศุลกากรกำกับด่าน ถ้าและนายเรือหรือบุคคลผู้ใดซึ่งเป็นผู้ควบคุมเรือ ไม่ยอมหรือละเลยไม่กระทำตามดังว่านี้ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๑๕๖ เรือลำใดออกไปจากท่าจะให้พนักงานศุลกากรกำกับไปจนถึงด่านตรวจก็ได้ เมื่อไปถึงที่นั้นให้เรือหยุดลอยลำ เพื่อส่งพนักงานขึ้น และเพื่อให้พนักงานศุลกากรตรวจ ส่วนอาวุธปืน กระสุนปืน ดินปืน หรือวัตถุระเบิดใด ๆ ที่ได้ส่งมอบไว้ในความรักษาของพนักงานศุลกากรเมื่อเรือมาถึงนั้น ให้คืนแก่เรือไป ถ้าเรือลำใดมีพนักงานศุลกากร หรือพนักงานอื่นของรัฐบาลอยู่บนเรือ และออกจากท่าไป โดยพนักงานนั้น ๆ ไม่ยินยอมก็ดี หรือไม่ให้ความสะดวกอันควรแก่พนักงานศุลกากรหรือพนักงานอื่นดังกล่าว เพื่อทำการตามหน้าที่ นายเรือมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๑๕๗ ถ้าเรือลำใดที่จะพึงต้องถูกยึดหรือตรวจตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่หยุดลอยลำ เมื่อได้สั่งให้หยุด และมีเรือของกรมศุลกากรหรือเรือของหน่วยราชการอื่น ชักธงหมายตำแหน่งธงหมายราชการไล่ติดตามไป เมื่อได้ให้ยิงปืนเป็นอาณัติสัญญาณนัดหนึ่งก่อนแล้ว พนักงานศุลกากรควบคุมเรือที่ไล่ติดตามนั้นมีอำนาจตามกฎหมายที่จะยิงเรือซึ่งกำลังหนีนั้นได้

มาตรา ๑๕๘ สิ่งใด ๆ อันจะพึงต้องริบหรือสิ่งใด ๆ อันเป็นที่สงสัยว่าจะพึงต้องริบตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานศุลกากร พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ มีอำนาจยึดหรืออายัดในเวลาใด ๆ และ ณ ที่ใด ๆ ก็ได้

สิ่งที่ยึดไว้นั้น ถ้าเจ้าของหรือผู้มีสิทธิไม่มายื่นคำร้องเรียกเอาภายในกำหนดหกสิบวันสำหรับยานพาหนะที่ใช้ในการกระทำผิด หรือสามสิบวันสำหรับสิ่งอื่นนับแต่วันที่ยึด ให้ถือว่า เป็นสิ่งที่ไม่ใช่เจ้าของ และให้ตกเป็นของแผ่นดิน โดยมีพักต้องคำนึงว่าจะมีการฟ้องคดีอาญานั้นหรือไม่

มาตรา ๑๕๙ ถ้าปรากฏว่า ผู้ใดมีสิ่งซึ่งมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นสิ่งอันพึงต้องริบตามพระราชบัญญัตินี้ไว้ในครอบครอง ให้อธิบดี พนักงานศุลกากร พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ มีอำนาจบันทึกข้อเท็จจริงที่ตนเองได้พบเห็น บันทึกนี้ถ้าเสนอต่อศาลในเมื่อมีการดำเนินคดี ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นความจริงตามข้อเท็จจริงที่จดแจ้งไว้ในบันทึกนั้น และผู้นั้นได้นำสิ่งนั้นเข้ามาโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือนำเข้ามาโดยการลักลอบหนีศุลกากร แล้วแต่กรณี เว้นแต่จะพิสูจน์ได้เป็นอย่างอื่น

ให้นำบทบัญญัติในวรรคก่อนมาใช้บังคับแก่การกระทำผิดต่อกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง และกฎหมายว่าด้วยการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรด้วย

มาตรา ๑๖๐ บรรดาของหรือสิ่งที่ยึดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ และบทกฎหมายอื่นอันเกี่ยวแก่ศุลกากรต้องส่งมอบให้อยู่ในความรักษาของพนักงานศุลกากร หรือถ้าไม่มีพนักงานเช่นนั้น ภายใต้อาณัติของอธิบดี ก็ให้ส่งมอบให้อยู่ในความรักษาของอำเภอที่ใกล้ที่สุด ซึ่งจะได้รักษาไว้แทนศุลกากร สิ่งของที่ยึดและริบไว้ หรือตามพระราชบัญญัตินี้ และบทกฎหมายอื่นอันเกี่ยวแก่ศุลกากรหรือ

บทกฎหมายอื่นอันเกี่ยวแก่ศุลกากรนั้น ให้จำหน่ายตามแต่อธิบดีจะสั่ง แต่ถ้าของนั้นเป็นสินค้า ละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ของดังกล่าวต้องถูกทำลายหรือจำหน่ายโดยไม่นำมาหมุนเวียนใน ช่องทางพาณิชย์ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ถ้าของที่ยึดไว้เป็นของเสียง่าย หรือถ้าห่วงงาเข้าไว้จะเป็นการเสี่ยง ความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาจะมากเกินไป อธิบดีจะสั่งพนักงานศุลกากรให้ ขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควรก่อนที่ของนั้นจะตกเป็นของแผ่นดินก็ได้เงิน ค่าขายของนั้นเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายและค่าภาระติดพันทั้งปวงออกแล้ว ให้ถือไว้แทนของ

มาตรา ๑๖๑ สิ่งใด ๆ อันจะพึงต้องยึดตามพระราชบัญญัตินี้ จะนำไปแสดงที่สถานี ตำรวจหรือศาลก็ได้เมื่อเป็นของต้องการในคดีที่ตำรวจฟ้อง ในการนี้ให้พนักงานตำรวจแจ้งความเป็น ลายลักษณ์อักษร ไปยังพนักงานศุลกากรว่า ของนั้นได้ยึดไว้ แล้วให้จัดการนำของนั้นไปยังศุลกสถาน โดยเร็วตามแต่จะทำได้ และส่งมอบให้อยู่ในความรักษาของศุลกากร

มาตรา ๑๖๒ ผู้ใดนำหรือพาของที่ยังมิได้เสียค่าภาษี หรือของต้องจำกัด หรือ ของต้องห้าม หรือสินค้าละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หรือของที่ยังมิได้ผ่านศุลกากรโดยถูกต้อง เข้ามาในราชอาณาจักร กีด หรือส่ง หรือพาของเช่นว่านี้ออกไปนอกราชอาณาจักรกีด หรือช่วยเหลือด้วย ประการใด ๆ ในการนำของเช่นว่านี้เข้ามา หรือส่งออกไปกีด หรือย้ายถอนไป หรือช่วยเหลือให้ย้ายถอน ไปซึ่งของดังกล่าวนั้นจากเรือหรือยานพาหนะ ท่าเทียบเรือ โรงเก็บสินค้า คลังสินค้า ที่มั่นคง หรือ โรงเก็บของโดยไม่ได้รับอนุญาตกีด หรือให้ที่อาศัยเก็บ หรือเก็บ หรือซ่อนของเช่นว่านี้ หรือยอม หรือ จัดให้ผู้อื่นทำการเช่นว่านี้ กีด หรือเกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ ในการขนหรือย้ายถอน หรือกระทำการ ใดแก่ของเช่นว่านี้ กีด หรือเกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ ในการหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสีย ค่าภาษีศุลกากร หรือในการหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยง บทกฎหมาย และข้อจำกัดใด ๆ อันเกี่ยว แก่การนำของเข้า ส่งของออก ขนของขึ้น เก็บของในคลังสินค้า และการส่งมอบของโดยหลีกเลี่ยงการ เสียค่าอากรสำหรับของนั้น ๆ กีด หรือหลีกเลี่ยงข้อห้าม หรือข้อจำกัด อันเกี่ยวแก่ของนั้น กีด มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับเป็นเงินห้าเท่าราคาของ ซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วย แล้ว หรือทั้งจำทั้งปรับ

การกระทำที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ให้ถือว่าเป็นความผิดโดยมิพักต้องคำนึงว่า ผู้กระทำความผิดนั้นมีเจตนาหรือไม่

ของใด ๆ อันเนื่องด้วยความผิดตามมาตรานี้ ให้รับเสียสินโดยมิพักต้องคำนึง ว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษหรือไม่

มาตรา ๑๖๓ ผู้ใดช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซื้อ รับจำนำ หรือรับไว้ โดยประการใดซึ่งของอันตนรู้ว่าเป็นของที่ยังมิได้เสียค่าภาษี หรือของต้องจำกัด หรือของต้องห้าม หรือ สินค้าละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หรือของที่เข้ามาในราชอาณาจักรโดยยังมิได้ผ่านศุลกากรโดย ถูกต้อง หรือเป็นของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากร ข้อจำกัด หรือข้อห้ามอันเกี่ยวแก่ ของนั้น มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับเป็นเงินห้าเท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากร เข้าด้วยแล้ว หรือทั้งจำทั้งปรับ

การกระทำที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ให้ถือว่าเป็นความผิดโดยมิพักต้องคำนึงว่า ผู้กระทำให้เจตนาหรือไม่

ของใด ๆ อันเนื่องด้วยความผิดตามมาตรา นี้ ให้รับเสียสินโดยมิพักต้องคำนึงว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษหรือไม่

มาตรา ๑๖๔ ห้ามมิให้เรือชนถ่ายสิ่งของใด ๆ ในทะเลนอกเขตท่าโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากร ถ้านายเรือหรือบุคคลใดฝ่าฝืน มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับเป็นเงินสามเท่าของราคาของหรือปรับเป็นเงินหนึ่งแสนบาท แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

ของใด ๆ อันเนื่องด้วยความผิดตามมาตรา นี้ ให้รับเสียสินโดยมิพักต้องคำนึงว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษหรือไม่

มาตรา ๑๖๕ ถ้าปรากฏว่าเรือลำใดอยู่ในเขตท่ามีสินค้าในเรือ และภายหลังมาปรากฏว่าเรือลำนั้นเบาลอยตัวขึ้น หรือมีแต่อับเฉาและนายเรือไม่สามารถจะพิสูจน์ได้ว่า ได้ชนสินค้าขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมาย นายเรือนั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท และจะให้รับตัวเรือนั้นก็ได้

มาตรา ๑๖๖ ถ้าปรากฏว่าเรือลำใดมีที่ปิดบังหรือที่พราง หรือเครื่องกลอุบายอย่างใด ๆ ทำขึ้นไว้เพื่อลักลอบหนีศุลกากร ท่านว่า นายเรือ นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท แต่นายเรือ ไม่พึงต้องรับโทษ นอกจากจะมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า ละเลยไม่ระวังให้เข้มงวดตามควรที่จะป้องกัน หรือว่าได้เกี่ยวข้อง หรือรู้เห็นด้วยในการสร้าง หรือทำ หรือวาง หรือใช้ที่ หรือเครื่องกลอุบายนั้น ๆ อนึ่ง ที่หรือเครื่องกลอุบายนี้ให้ทำลายเสีย หรือทำเสียให้เป็นของไร้โทษทุจริตจนเป็นที่พอใจของพนักงานศุลกากร

มาตรา ๑๖๗ ถ้าปรากฏว่าเรือลำใดมีของเป็นหีบห่อซึ่งมีขนาด หรือลักษณะขัดต่อบทพระราชบัญญัตินี้ หรือบทกฎหมาย หรือประกาศอื่น ท่านว่านายเรือมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และของนั้นให้รับเสีย

มาตรา ๑๖๘ ของที่ต้องเสียค่าภาษี หรือที่ต้องจำกัด หรือต้องห้าม หรือสินค้าที่ละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หรือของที่ยังมิได้ผ่านศุลกากรโดยถูกต้องนั้น ผู้ใดนำ หรือยอมให้ผู้อื่นนำ หรือเกี่ยวข้องในการนำลงใน หรือออกจากเรือหรืออากาศยานลำใด ซึ่งอาจเป็นทางเสียหายแก่ประโยชน์รายได้ของแผ่นดินก็ดี การหลีกเลี่ยงข้อจำกัด หรือข้อห้าม หรือฝ่าฝืนกฎหมายใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๖๒

มาตรา ๑๖๙ เรือชนิดใด ๆ อันมีระวางบรรทุกไม่เกินสองร้อยห้าสิบตัน รถ เกลวียน ยานพาหนะ หีบห่อ หรือภาชนะใด ๆ หากได้ใช้หรือมิได้ใช้ในการย้าย ช้อนเร้น หรือขนของ ที่มีได้เสียค่าภาษีหรือที่ต้องจำกัดหรือต้องห้าม ให้รับเสียสิน โดยมิพักต้องคำนึงว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษหรือไม่ และถ้ามีของอื่นรวมอยู่ในหีบห่อหรือภาชนะอื่น หรือในเรือ รถ เกลวียน หรือยานพาหนะ อันปรากฏว่ามีของที่ยังมิได้เสียค่าภาษีหรือที่ต้องจำกัดหรือต้องห้าม ก็ให้รับของนั้น ๆ เสียด้วยกัน

ถ้าเรือที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำตามวรรคหนึ่งมีระวางบรรทุกเกินสองร้อยห้าสิบตันให้ศาลมีอำนาจสั่งรับเรือนั้นได้ตามควรแก่การทำความผิด

มาตรา ๑๗๐ ในกรณีของที่รับได้เนื่องจากการทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มีได้เป็นของผู้กระทำความผิด ให้ศาลมีอำนาจสั่งรับได้ถ้าเจ้าของนั้นรู้หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีหรือจะมีการกระทำความผิด แต่มิได้กระทำการใดเพื่อมิให้เกิดการกระทำความผิดหรือแก้ไขมิให้การกระทำนั้นบรรลุผล หรือมิได้ระมัดระวังมิให้ของนั้นไปเกี่ยวข้องกับกระทำความผิด

มาตรา ๑๗๑ ถ้ามีความผิดฐานลักลอบหนีศุลกากรเกิดขึ้นเกี่ยวกับเรือซึ่งมีระวางบรรทุกเกินสองร้อยห้าสิบตัน หรืออากาศยานและนายเรือนั้นไม่สามารถจะพิสูจน์ได้ว่าตนได้จัดการติดตามวิสัยที่จะจัดได้ เพื่อที่จะสืบค้นให้พบและป้องกันเสียซึ่งการกระทำผิดนั้นแล้ว นายเรือมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๑๗๒ บรรดาของที่นำเข้ามา หรือส่งออกโดยทางไปรษณีย์นั้น ต้องสำแดงและลงบัญชีโดยถูกต้อง และมีระวางโทษเป็นทำนองเดียวกันกับของที่นำเข้ามา หรือส่งออกโดยทางเรือ เว้นไว้แต่ความรับผิดชอบและโทษนั้นจะตกแก่ผู้มีชื่อที่จะรับของอันนำเข้ามา และผู้ส่งของอันจะส่งออกไป หรือตกแก่ผู้รับ หรือผู้นำของส่ง ณ ที่ทำการไปรษณีย์ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๗๓ บทบัญญัติแห่งมาตรา ๑๖๒ ให้ใช้บังคับแก่ของที่นำเข้ามา หรือของที่ส่งออกไปโดยทางไปรษณีย์ด้วย

มาตรา ๑๗๔ พนักงานศุลกากรอาจตรวจสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ที่เข้ามาหรือออกไปนอกราชอาณาจักรได้ และถ้ามีความสงสัย อาจกักห่อจดหมายใด ๆ ไว้ ณ ศุลกสถานใด จนกว่าผู้ส่งหรือผู้มีชื่อที่จะรับจะได้กระทำให้เป็นที่น่าพอใจว่า ไม่มีของที่ยังมิได้เสียค่าภาษีหรือที่ต้องจำกัดสินค้าละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา หรือของต้องห้าม สินค้าละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาในห่อนั้นการที่ศุลกากรจะตรวจห่อไปรษณีย์นี้ จะกระทำ ณ ที่ทำการไปรษณีย์ หรือที่ศุลกสถานก็ได้

หมวด ๑๗

อำนาจทางศุลกากรในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

มาตรา ๑๗๕ ในหมวดนี้ “เขตเศรษฐกิจจำเพาะ” หมายความว่า และกินความรวมถึงบริเวณที่อยู่เลยไปจาก และประชิดกับทะเลอาณาเขตไม่เกิน ๒๐๐ ไมล์ทะเลจากเส้นฐานซึ่งใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขต

มาตรา ๑๗๖ เพื่อประโยชน์แห่งหมวดนี้ คำว่า “พระราชอาณาจักรสยาม” “พระราชอาณาเขต” และ “ราชอาณาจักร” ในพระราชบัญญัตินี้ให้หมายความว่าถึง “เขตเศรษฐกิจจำเพาะ”

มาตรา ๑๗๗ เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น การนำของใด ๆ จากประเทศใด ๆ เว้นแต่ราชอาณาจักรไทย เข้ามาในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ ให้ถือว่า “นำเข้าสำเร็จ” ในเวลาที่นำของดังกล่าวเข้ามาในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

มาตรา ๑๗๘ เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น การนำของใด ๆ ที่ได้จากหรือผลิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ ออกจากเขตเศรษฐกิจจำเพาะเพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักรให้ถือว่า “ส่งออกสำเร็จ” ในเวลาที่ของดังกล่าวออกไปจากเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

มาตรา ๑๗๙ กรณีนอกเหนือจากมาตรา ๑๗๗ และมาตรา ๑๗๘ ให้ถือว่า เป็นการเคลื่อนย้ายภายใน การจัดระเบียบการเคลื่อนย้ายภายในให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๘๐ อำนาจของศุลกากรที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ให้นำมาใช้บังคับเหนือเกาะเทียม สิ่งติดตั้งและสิ่งก่อสร้างเพื่อความมุ่งประสงค์ในการสำรวจ และการแสวงหาประโยชน์ การอนุรักษ์ และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติตามที่กำหนดไว้ในขณะนี้ หรือ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยทะเล หรือเพื่อความมุ่งประสงค์อื่น ๆ ทางเศรษฐกิจโดยอนุโลม ตามที่จะพึงใช้ได้ โดยมีพิกัดต้องคำนึงถ้อยคำสำนวนซึ่งใช้ตามปกติในทางการเรือ และเท่าที่ไม่ขัดกับกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยทะเลซึ่งหากผูกพันประเทศไทย

มาตรา ๑๘๑ ให้นำความในมาตรา ๒๐๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๑๘

อำนาจทางศุลกากรในเขตไหล่ทวีป

มาตรา ๑๘๒ เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น “เขตไหล่ทวีป” นอกจากจะหมายความและกินความรวมไปถึงพื้นดินท้องทะเล และดินใต้ผิวดินของบริเวณใต้ทะเล ซึ่งขยายเลยอาณาเขตของรัฐตลอดส่วนต่อออกไปตามธรรมชาติของดินแดนทางบกของตน จนถึงริมนอกของขอบทวีป หรือจนถึงระยะ ๖๐๐ ไมล์ทะเลจากเส้นฐาน ซึ่งใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขตในกรณีที่ริมนอกของขอบทวีปขยายไปไม่ถึงระยะนั้นแล้ว ยังหมายความรวมถึงเขตไหล่ทวีปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยทะเล ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวงด้วย

มาตรา ๑๘๓ ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๑๗ มาใช้บังคับกับเขตไหล่ทวีปด้วยโดยอนุโลม และเท่าที่ไม่ขัดกับกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยทะเลซึ่งหากผูกพันประเทศไทย

หมวด ๑๙

อำนาจทางศุลกากรในเขตทะเลหลวง

มาตรา ๑๘๔ เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น “เขตทะเลหลวง” หมายความว่า และกินความรวมไปถึงทุกส่วนของทะเล ซึ่งไม่ได้รวมอยู่ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะในทะเลอาณาเขต หรือในน่านน้ำภายในของรัฐ ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยทะเลซึ่งหากผูกพันประเทศไทย”

มาตรา ๑๘๕ สิทธิการไล่ตามติดพัน จะกระทำได้นเฉพาะภายใต้ขอบเขตของการศุลกากร ดังนี้

การไล่ตามติดพันเรือต่างชาติดำเนินการได้เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจมีเหตุผลที่เชื่อได้ว่าเรือนั้นได้ละเมิดกฎหมายและข้อบังคับของรั้วนั้น การไล่ตามเช่นนั้น จะต้องเริ่มต้นเมื่อเรือต่างชาติดำเนินการหรือเรือเล็กลำหนึ่งของเรือต่างชาติอยู่ในน่านน้ำภายใน น่านน้ำหมู่เกาะ ทะเลอาณาเขตหรือเขตต่อเนื่องของรั้วที่ไล่ตาม และสามารถดำเนินต่อไปได้นอกทะเลอาณาเขตหรือเขตต่อเนื่อง หากการไล่ตามนั้นมิได้ขาดตอนลง ไม่จำเป็นว่าในขณะที่เรือต่างชาติอยู่ในทะเลอาณาเขตหรือเขตต่อเนื่องได้รับคำสั่งให้หยุดเรือที่ออกคำสั่งควรจะต้องอยู่ในทะเลอาณาเขตหรือเขตต่อเนื่องเช่นเดียวกัน ถ้าเรือต่างชาติอยู่ในเขตต่อเนื่อง การไล่ตามจะกระทำได้อีกต่อเมื่อได้มีการละเมิดสิทธิซึ่งเช่นนั้น ได้ถูกจัดตั้งขึ้นสำหรับคุ้มครองเท่านั้น

สิทธิการไล่ตามติดพันสิ้นสุดลงทันทีที่เรือซึ่งถูกไล่ตามเข้าเขตทะเลอาณาเขตของตนหรือของรั้วที่สาม

การไล่ตามติดพันยังไม่ถือว่าได้เริ่มขึ้นเว้นแต่เรือที่ไล่ตามได้ทำให้ตนเองมั่นใจโดยทุกวิถีทางที่จะทำได้เท่าที่มีอยู่แล้วว่า เรือที่ถูกไล่ตามหรือเรือเล็กลำใดลำหนึ่งของเรือนั้นหรือ ยานลำอื่นซึ่งทำงานร่วมกัน และใช้เรือที่ถูกไล่ตามเป็นเรือแม่ อยู่ภายในขอบเขตของทะเลอาณาเขต หรือภายในเขตต่อเนื่อง หรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือเหนือไหล่ทวีปแล้วแต่กรณี การไล่ตามจะเริ่มขึ้นได้ต่อเมื่อได้ให้ทัศนสัญญาณหรือโสตสัญญาณให้หยุดในระยะห่างที่เรือต่างชาติสามารถเห็นหรือได้ยินสัญญาณได้เท่านั้น

สิทธิการไล่ตามติดพันจะใช้ได้เฉพาะโดยเรือรบหรืออากาศยานทหาร หรือเรือ หรืออากาศยานอื่นๆ ซึ่งมีเครื่องหมายชัดแจ้งและบ่งชัดว่าเป็นเรือที่ใช้ในงานของรัฐบาลและได้รับมอบอำนาจเพื่อกำหนด

ให้สิทธิการไล่ตามติดพันใช้บังคับโดยอนุโลมกับการละเมิดในเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือบนไหล่ทวีป รวมทั้งเขตปลอดภัยรอบสิ่งติดตั้งบนไหล่ทวีป ซึ่งกฎหมายและข้อบังคับที่ใช้บังคับอยู่ตามกฎหมายว่าด้วยทะเล เขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือไหล่ทวีป รวมทั้งเขตปลอดภัยเช่นนั้น

มาตรา ๑๘๖ ให้นำความในมาตรา ๒๐๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๒๐

อำนาจทางศุลกากรในพื้นที่ควบคุมร่วมกัน

มาตรา ๑๘๗ เว้นแต่จะมีบัญญัติไว้โดยเฉพาะในหมวดนี้ให้นำพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายศุลกากรอื่นๆ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๘๘ ในหมวดนี้ “พื้นที่ควบคุมร่วมกัน” “เขตพื้นที่ควบคุมร่วมกัน” หมายถึง พื้นที่ซึ่งความตกลงระหว่างประเทศกำหนดให้เป็นเขตที่เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรั้วแต่ละ

ประเทศร่วมกันปฏิบัติงานภายใต้กฎหมายของตน ไม่ว่าบริเวณพื้นที่นั้นจะอยู่ในราชอาณาจักรหรือไม่ หรือจะอยู่ในราชอาณาจักรไทยทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ตาม ทั้งนี้ การกำหนดพื้นที่หรือเขตพื้นที่ดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘๙ การปฏิบัติงานของพนักงานศุลกากรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของประเทศไทยในพื้นที่ควบคุมร่วมกันหรือที่ทำการศุลกากรสำหรับพื้นที่ควบคุมร่วมกันที่ตั้งอยู่นอกราชอาณาจักร ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติงานในราชอาณาจักร

มาตรา ๑๙๐ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพันธกรณีตามความตกลงระหว่างประเทศ การกระทำที่ได้ทำลงในพื้นที่ควบคุมร่วมกัน

(๑) หากการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับศุลกากรของราชอาณาจักรไทย หรือประเทศภาคีสัญญาประเทศใดประเทศหนึ่ง ประเทศที่มีการอ้างว่ากฎหมายของตนถูกละเมิด มีสิทธิเข้าใช้เขตอำนาจเหนือความผิดนั้น

(๒) หากการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับศุลกากรของราชอาณาจักรไทย และประเทศภาคีสัญญาประเทศใดประเทศหนึ่ง ให้ประเทศที่พื้นที่ควบคุมร่วมกันตั้งอยู่มีสิทธิเข้าใช้เขตอำนาจเหนือความผิดนั้น เว้นแต่ความตกลงระหว่างประเทศจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๙๑ ในกรณีที่ความผิดถูกตรวจพบในพื้นที่ควบคุมร่วมกัน ซึ่งอยู่นอกราชอาณาจักรและประเทศไทย มีสิทธิเข้าใช้เขตอำนาจศาลเหนือความผิดนั้น ให้ศาลที่ใกล้ที่สุดกับการส่งออกตามหมวดนี้ มีเขตอำนาจที่จะพิจารณาพิพากษาคดีศุลกากรนั้น

มาตรา ๑๙๒ ให้เรียกเก็บค่าใช้จ่ายใด ๆ ตามอัตราที่รัฐมนตรีกำหนดอยู่ในกฎกระทรวง สำหรับการผ่านแดนที่เป็นการข้ามผ่านราชอาณาจักร

มาตรา ๑๙๓ เพื่อประโยชน์แห่งหมวดนี้ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดระเบียบ วิธีปฏิบัติใด ๆ มาใช้ในพื้นที่ควบคุมร่วมกัน

การนำระเบียบ วิธีปฏิบัติใด ๆ ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา เงื่อนไขและมาตรฐานตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๙๔ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพันธกรณีตามความตกลงระหว่างประเทศ บรรดา กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ใดอันเกี่ยวกับการศุลกากรให้จัดทำเป็นภาษาอังกฤษด้วย ทั้งนี้ ตามที่อธิบดีกำหนด

หมวด ๒๑

อำนาจทางศุลกากรในเขตควบคุมศุลกากรและบริเวณพิเศษในเขตควบคุมศุลกากร

มาตรา ๑๙๕ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปราม การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ จะกำหนดเขตท้องที่ใด ๆ เป็นเขตควบคุมศุลกากร โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกาก็ได้

ภายในเขตควบคุมศุลกากรในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจค้นเคหสถาน สถานที่ ยานพาหนะ หรือจับกุมบุคคลใดได้ โดยให้แนบทบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้นมาใช้บังคับโดยอนุโลม

แต่ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า หากเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายมาได้บุคคลจะหลบหนีหรือของจะถูกโยกย้าย ทำลาย หรือทำให้เสื่อมสภาพไปจากเดิม ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจดำเนินการตามวรรคสองโดยไม่ต้องมีหมายใดทุกเวลา และให้ส่งมอบสำเนาบันทึกการค้น บัญชีแสดงรายการของที่ได้จากการค้น และบันทึกชี้แจงเหตุผลที่ทำให้เข้าค้นได้เป็นหนังสือ ให้ไว้แก่ผู้ครอบครองเคหสถาน สถานที่ หรือยานพาหนะนั้นด้วย หากเป็นกรณีที่ไม่มีผู้ครอบครองอยู่ ให้ส่งมอบแก่บุคคลเช่นว่านั้นในทันที ที่กระทำได้ และให้รีบจัดทำรายงานและผลการค้นและการจับเป็นหนังสือต่ออธิบดี

มาตรา ๑๙๖ ภายในเขตควบคุมศุลกากร อธิบดีมีอำนาจประกาศให้ผู้ทำการค้าสินค้าชนิดใด ตามลักษณะเงื่อนไขใดที่อธิบดีกำหนดไว้ จัดให้มีสมุดควบคุมตามแบบที่อธิบดีกำหนดและให้ลงรายการ ในขณะที่ได้รับและจำหน่ายสินค้าชนิดนั้นในการประกอบการค้าเป็นรายวันในสมุดนั้น การประกาศให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศตามความในวรรคก่อน ให้ผู้ทำการค้าจัดให้มีสมุดควบคุมและลงรายการในสมุดควบคุมเป็นรายวัน

ถ้าการตรวจแสดงให้เห็นว่ามีสินค้าขาดหรือเกินจำนวนที่ควรจะปรากฏตามสมุดควบคุม ในเมื่อคำนึงถึงจำนวนสินค้าที่ผู้ทำการค้าสมควรมีไว้เพื่อใช้สอยเอง และให้ครอบครัวใช้สอยตามปกติแล้ว ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า สินค้าซึ่งขาดหรือเกินนั้นได้นำมาไว้ในครอบครองของผู้ทำการค้า หรือย้ายขนไปโดยผิดกฎหมาย แล้วแต่กรณี โดยยังไม่ได้ชำระค่าอากร

มาตรา ๑๙๗ อธิบดีมีอำนาจประกาศระบุบริเวณพิเศษในเขตควบคุมศุลกากร ซึ่งจะต้องอยู่ภายในบังคับแห่งบทบัญญัติมาตรานี้ และให้มีแผนที่แสดงเขตของบริเวณดังกล่าวต่อท้ายประกาศนั้น การประกาศให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ภายในบริเวณพิเศษนั้น ผู้ใดมีสินค้าเพื่อการค้าของตนหรือของผู้อื่น ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า สินค้านั้นเป็นสินค้าที่ยังไม่ได้ชำระค่าอากร เว้นแต่จะแสดงให้เห็นที่พอใจว่าได้ชำระอากรแล้ว

ห้ามมิให้ผู้ใดทำการขนสินค้าเข้าไป หรือออกมา หรือขนภายในบริเวณพิเศษนั้น เว้นแต่จะมีใบอนุญาตซึ่งพนักงานศุลกากรได้ออกให้ และต้องแสดงใบอนุญาตเช่นนั้นเมื่อพนักงานศุลกากรเรียกร้อง

มาตรา ๑๙๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๙๖ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๙๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๙๗ วรรคสาม มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

หมวด ๒๒

อำนาจทางศุลกากรในเขตต่อเนื่อง

มาตรา ๒๐๐ เรือทุกลำที่เข้ามาหรือหยุดลอยลำหรือจอดเรือในเขตต่อเนื่องต้องตอบคำถามใด ๆ ของพนักงานศุลกากรเกี่ยวแก่เรือ คนประจำเรือ คนโดยสาร การเดินทาง ลักษณะของสินค้าในเรือ และ สิ่งที่นำมาในเรือตามที่พนักงานศุลกากรถาม และต้องปฏิบัติตามคำสั่งอันควรของพนักงานศุลกากร ถ้านายเรือ ไม่ตอบคำถามหรือไม่ปฏิบัติตาม มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๒๐๑ ห้ามมิให้เรือที่อยู่ในเขตต่อเนื่องขนถ่ายสิ่งของใด ๆ โดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากร ถ้านายเรือหรือบุคคลใดฝ่าฝืนมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับเป็นเงินสองเท่าของราคาของหรือปรับเป็นเงินห้าหมื่นบาทแล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า หรือทั้งจำทั้งปรับ

ของใด ๆ อันเนื่องด้วยความผิดตามมาตรานี้ให้รับเสียสิ้นโดยไม่พักต้องคำนึงถึงว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษหรือไม่

มาตรา ๒๐๒ ให้นำความในมาตรา ๒๘ มาตรา ๑๔๖ มาตรา ๑๔๗ มาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๕๓ มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๕๙ มาตรา ๑๖๐ มาตรา ๑๖๑ มาตรา ๑๖๒ มาตรา ๑๖๖ มาตรา ๑๖๗ มาตรา ๑๖๙ มาตรา ๑๗๐ มาตรา ๒๑๔ มาตรา ๒๑๗ มาตรา ๒๑๘ และบทกำหนดโทษอันเกี่ยวกับบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้บังคับในเขตต่อเนื่องโดยอนุโลม

มาตรา ๒๐๓ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการลักลอบหรือจะลักลอบหนีศุลกากร หรือ มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ในเขตต่อเนื่อง ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจสั่งหรือบังคับให้นายเรือหยุดหรือนำเรือไปยังที่แห่งหนึ่งแห่งใด เพื่อการตรวจค้นจับกุมหรือดำเนินคดีได้

เมื่อพนักงานศุลกากรได้จับผู้ต้องหาและส่งให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ใดแล้ว ให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่นั้นมีอำนาจสอบสวนในระหว่างรอคำสั่งแต่งตั้งพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบจากอัยการสูงสุด หรือผู้รักษาการแทนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ทั้งนี้ มิให้นับระยะเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้ต้องหาส่งให้พนักงานสอบสวนเป็นเวลาควบคุมผู้ต้องหาของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๒๓

อำนาจทางศุลกากรในพื้นที่พัฒนาร่วม

มาตรา ๒๐๔ ในหมวดนี้

“พื้นที่พัฒนาร่วม” หมายความว่า พื้นที่พัฒนาร่วมตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย

“ของที่ได้รับความเห็นชอบทางศุลกากร” หมายความว่า ของที่ได้รับยกเว้นอากรศุลกากรทั้งตามกฎหมายของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซียที่เกี่ยวกับศุลกากร

มาตรา ๒๐๕ การจัดระเบียบการเคลื่อนย้ายของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีและให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๐๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๐๗ มาตรา ๒๐๘ และมาตรา ๒๑๑ (๔) กรมศุลกากรยังคงใช้อำนาจทางศุลกากรทั้งปวงที่เกี่ยวกับของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วม

มาตรา ๒๐๗ การเคลื่อนย้ายของใด ๆ เข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) ของใด ๆ ที่เข้ามาในพื้นที่พัฒนาร่วมจาก

(ก) ประเทศอื่นใดนอกจากราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย คลังสินค้าใด ๆ ที่ได้รับใบอนุญาต หรือบริเวณทัณฑ์บนของราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย ให้ถือว่าเป็นของนำเข้า

(ข) ราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย ให้ถือว่าเป็นการเคลื่อนย้ายภายในประเทศ ทั้งนี้ ของนั้นจะต้องเป็นของที่ได้รับความเห็นชอบทางศุลกากร เครื่องมือเครื่องใช้ และวัสดุสิ่งของสำหรับใช้ในพื้นที่พัฒนาร่วม

(๒) ของที่ผลิตในพื้นที่พัฒนาร่วมที่เข้ามาในราชอาณาจักรไทย หรือไปยังมาเลเซีย หรือประเทศที่สาม ให้ถือว่าเป็นของส่งออก

(๓) ของที่เคลื่อนย้ายเข้าไปในพื้นที่พัฒนาร่วมตาม (๑)(ข) และต่อมาของนั้นเข้ามาในราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย ให้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายของราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซียแล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๐๘ ของใด ๆ ที่จัดอยู่ในบัญชีของต้องห้ามตามกฎหมายของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย จะไม่ได้รับอนุญาตให้นำเข้าไปในพื้นที่พัฒนาร่วม เว้นแต่ในกรณีที่จะต้องมีการยกเว้นในส่วนที่เกี่ยวกับการนำเข้ารายใดรายหนึ่งโดยเฉพาะ การยกเว้นนั้นจะกระทำได้อีกด้วยความตกลงระหว่างหน่วยงานที่มีอำนาจของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย

มาตรา ๒๐๙ การนำเข้า การส่งออก และการเคลื่อนย้ายภายในสำหรับของในพื้นที่พัฒนาร่วมให้ใช้แบบศุลกากรตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๑๐ พนักงานศุลกากรย่อมมีอำนาจในส่วนที่เกี่ยวกับการผ่านพิธีการศุลกากรรวมทั้งการเก็บภาษีอากรในเรื่องที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และใช้อำนาจนั้นได้ภายในบริเวณที่ทำการศุลกากรร่วม

คำว่า “ที่ทำการศุลกากรร่วม” หมายความว่า ที่ทำการของคณะกรรมการศุลกากรร่วมที่จัดตั้งขึ้นในสำนักงานใหญ่ขององค์กรร่วม เพื่อวัตถุประสงค์ของการประสานงานด้านการดำเนินการตามกฎหมายศุลกากรและสรรพสามิตในพื้นที่พัฒนาร่วม

คำว่า “คณะกรรมการตุลาการร่วม” หมายความว่า คณะกรรมการที่ประกอบด้วยพนักงานตุลาการ และเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานตุลาการและสรรพสามิตของมาเลเซีย ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ของการประสานงานด้านการดำเนินการตามกฎหมายตุลาการและสรรพสามิตในพื้นที่พัฒนาร่วม

มาตรา ๒๑๑ การกระทำที่ได้ทำลงในพื้นที่พัฒนาร่วม

(๑) หากการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวกับตุลาการของราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย ประเทศใดประเทศหนึ่ง ประเทศที่มีการอ้างว่ากฎหมายของตนถูกละเมิดมีสิทธิเข้าใช้เขตอำนาจเหนือความผิดนั้น

(๒) หากการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวกับตุลาการของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย ประเทศที่เจ้าพนักงานของตนเป็นผู้ทำการจับกุมหรือยึดเป็นคนแรกในส่วนที่เกี่ยวกับความผิดดังกล่าวมีสิทธิเข้าใช้เขตอำนาจเหนือความผิดนั้น

(๓) หากการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวกับตุลาการของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย และเป็นกรณีที่มีการจับกุมหรือยึดพร้อม ๆ กันโดยกรมตุลาการและหน่วยงานตุลาการและสรรพสามิตของมาเลเซีย ในส่วนที่เกี่ยวกับความผิดดังกล่าว ประเทศที่มีสิทธิเข้าใช้เขตอำนาจเหนือความผิดนั้นให้กำหนดโดยการหารือระหว่างกรมตุลาการ และหน่วยงานตุลาการและสรรพสามิตของมาเลเซีย

(๔) เงินที่ได้จากการขายของซึ่งเป็นผลผลิตของพื้นที่พัฒนาร่วมที่ถูกริบให้แบ่งเท่า ๆ กันระหว่างราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย

มาตรา ๒๑๒ เพื่อประโยชน์แห่งหมวดนี้ คำว่า “ราชอาณาจักร” ในพระราชบัญญัตินี้ให้หมายความถึง “พื้นที่พัฒนาร่วม”

มาตรา ๒๑๓ ให้ศาลภาษีอากรกลาง ศาลจังหวัดสงขลา หรือศาลอาญา มีเขตอำนาจที่จะพิจารณาพิพากษาคดีตุลาการที่เกี่ยวกับพื้นที่พัฒนาร่วม

หมวด ๒๔

สำแดงเท็จ

มาตรา ๒๑๔ ผู้ใดกระทำหรือจัดหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำ หรือยื่น หรือจัดให้ผู้อื่นยื่น ซึ่งใบขนสินค้า คำสำแดง ใบรับรอง บันทึก เรื่องราว หรือตราสารอย่างอื่นต่อพนักงานตุลาการในเรื่องใด ๆ อันเกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัตินี้ หรืออันพระราชบัญญัตินี้บังคับให้กระทำนั้นเป็นความเท็จเป็นความไม่บริบูรณ์ หรือเป็นความชักพาให้ผิดหลงในรายการใด ๆ หรือถ้าผู้ใดซึ่งพระราชบัญญัตินี้บังคับให้ตอบคำถามอันใดของพนักงานตุลาการมิได้ตอบคำถามอันนั้นโดยสัตย์จริง หรือถ้าผู้ใดไม่ยอม หรือละเลยไม่ทำไม่รักษาไว้ซึ่งบันทึกเรื่องราว หรือทะเบียน หรือสมุดบัญชี หรือเอกสาร หรือตราสารอย่างอื่น ๆ ซึ่งพระราชบัญญัตินี้บังคับไว้ หรือถ้าผู้ใดปลอมแปลงหรือใช้เมื่อปลอมแปลงแล้วซึ่งเอกสาร บันทึกเรื่องราว หรือตราสารอย่างอื่นที่พระราชบัญญัตินี้บังคับไว้ให้ทำ หรือที่ใช้ในกิจการใด ๆ

เกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ก็ดี หรือแก้ไขเอกสารบันทึกเรื่องราว หรือตราสารอย่างอื่นภายหลังที่ได้
ออกไปแล้วในทางราชการก็ดี หรือปลอมดวงตรา ลายมือชื่อ ลายมือชื่อย่อ หรือเครื่องหมายอย่างอื่น
ของพนักงานศุลกากร หรือซึ่งพนักงานศุลกากรใช้เพื่อการอย่างใด ๆ อันเกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ก็ดี
ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ไต่ยื่นใบขนสินค้าขาออกที่สำแดงการขอคืนค่าอากร ผู้มีสิทธิขอคืนอากร
สำหรับของส่งออก หากจะขอคืนอากรต้องยื่นใบขนสินค้าขาออก หรือให้ผู้ไต่ยื่นใบขนสินค้าที่สำแดง
ค่าขอคืนค่าอากรดังกล่าว ถ้าพนักงานศุลกากรตรวจพบว่า ของที่ได้บรรทุกลงเรือ หรือนำไปยังท่าเทียบ
ท่าเรือ ท่าเทียบเรือ หรือที่อื่นเพื่อส่งออกไป หรือส่งออกตามมาตรา ๑๐๙ ไม่ตรงตามสำแดง หรือ
มีปริมาณน้อยกว่าที่สำแดงในสาระสำคัญ หรือไม่พบของที่ส่งออกตามสำแดงให้ถือว่าผู้ไต่ยื่นใบขนสินค้า
และผู้สำแดงการขอคืนค่าอากรนั้นมีความผิดต้องระวางโทษสำหรับความผิดครั้งหนึ่ง ๆ ให้ปรับเป็นเงิน
สี่เท่าของจำนวนราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรที่ขอคืนเข้าด้วยแล้ว หรือจำคุกไม่เกินสิบปีหรือทั้งปรับ ทั้งจำ
และของอันเนื่องด้วยความผิดตามมาตรานี้ให้รับเสียสิ้นโดยมิพักต้องคำนึงว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษ
หรือไม่

การกระทำความผิดฐานสำแดงเท็จตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้ถือว่าเป็น
ความผิดโดยมิพักต้องคำนึงว่าผู้กระทำความผิดมีเจตนาหรือกระทำโดยประมาทเลินเล่อหรือไม่

หมวด ๒๕

การฟ้องร้อง

มาตรา ๒๑๕ ในการฟ้องร้องคดีอันเกี่ยวกับของซึ่งต้องยึดเพราะไม่เสียภาษี หรือ
เพราะเหตุพึงริบโดยประการอื่นก็ดี หรือยึดเพื่อเอาค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ก็ดี ถ้ามีข้อโต้แย้ง
เกิดขึ้นว่าค่าภาษีสำหรับของนั้น ๆ ได้ส่งชำระถูกต้องแล้วหรือหาไม่ หรือว่าของนั้น ๆ ได้นำเข้ามา
ได้ขึ้นขึ้นจากเรือ ได้ส่งออก ได้บรรทุกลงเรือ ได้ย้ายขนไป ได้เก็บ ได้ขาย หรือได้จัดการอย่างอื่น
โดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ หน้าที่พิสูจน์ตกอยู่แก่จำเลยทุกคดีไป

มาตรา ๒๑๖ ภายในบังคับแห่งมาตรา ๒๑๗ ถ้าบุคคลใดจะต้องถูกฟ้องตาม
พระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมและใช้ค่าปรับ หรือได้ทำความตกลง หรือทำทัณฑ์บน หรือให้
ประกันตามที่อธิบดีจะเห็นสมควรแล้ว อธิบดีจะงดการฟ้องร้องเสียก็ได้ และการที่อธิบดี งดการ
ฟ้องร้องเช่นนี้ให้ถือว่าเป็นอันคุ้มผู้กระทำความผิดนั้น ในการที่จะถูกฟ้องร้องต่อไปในกรณีแห่งความผิด
อันนั้น

ในกรณีความผิดเกี่ยวกับอากรเล็ก ๆ น้อย ๆ จะออกกฎหมายกระทรวงมอบอำนาจ
ให้พนักงานสอบสวนทำการเปรียบเทียบปรับและงดการฟ้องร้องก็ได้

ในกรณีที่อธิบดีเห็นสมควรที่จะฟ้องบุคคลใดฐานกระทำหรือยื่นคำสำแดงหรือ
บันทึกเรื่องราวซึ่งเป็นความเท็จหรือเป็นความไม่บริบูรณ์ หรือเป็นความชักพาให้ผิดหลงในรายการใด ๆ
หรือฐานหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงด้วยประการใด ๆ บรรดาการเสียอากรตามจำนวนที่ควรต้อง
เสีย หรือการจำกัดหรือการห้าม หรือการนำเข้าหรือการส่งออกหรือการนำผ่านแดนหรือการลำเลียงซึ่ง

สินค้าละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หรือการนำเข้าหรือการส่งออกซึ่งของที่ยังมิได้ผ่านศุลกากรโดยถูกต้อง ให้อธิบดีบันทึกความเห็นว่าเป็นเพราะเหตุใดจึงควรฟ้องผู้กระทำความผิด

มาตรา ๒๑๗ สำหรับความผิด ตามมาตรา ๑๙ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔ มาตรา ๑๐๗ มาตรา ๑๖๒ มาตรา ๑๖๔ และมาตรา ๑๗๓ ถ้าราคาของกลางรวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว เกินกว่าสี่แสนบาท ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนกระทรวงการคลัง และผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่จะเปรียบเทียบและงดการฟ้องร้อง การที่คณะกรรมการงดการฟ้องร้องเช่นนี้ ให้ถือว่าเป็นอันคุ้มกันผู้กระทำความผิดนั้นในการที่จะถูกฟ้องร้องต่อไป ในกรณีแห่งความผิดอันนั้น

มาตรา ๒๑๘ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งจ่ายเงินสินบนและรางวัลตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี ในกรณีต่อไปนี้

- (๑) ความผิดฐานลักลอบหนีศุลกากร ให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนและรางวัลร้อยละ ๕๕ จากเงินค่าขายของกลาง แต่กรณีที่มีได้รับของกลาง หรือของกลางไม่อาจจำหน่ายได้ ให้หักจ่ายจากเงินค่าปรับ ส่วนรายที่ไม่มีผู้แจ้งความนำจับ ให้หักจ่ายเป็นเงินรางวัลร้อยละ ๓๐
- (๒) ความผิดฐานสำแดงเท็จ ให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนและรางวัลร้อยละ ๕๕ จากเงินค่าปรับ แต่ในรายที่ไม่มีผู้แจ้งความนำจับ ให้หักจ่ายเป็นเงินรางวัลร้อยละ ๓๐
- (๓) กรณีที่มีการตรวจเก็บอากรขาด และเจ้าหน้าที่ผู้สำรวจเงินอากรตรวจพบเป็นผลให้เรียกอากรเพิ่มเติมได้ ให้จ่ายเงินรางวัลร้อยละ ๑๐ ของเงินอากรที่กรมศุลกากรเรียกเก็บเพิ่มเติมได้

มาตรา ๒๑๙ ถ้ามีความจำเป็นที่จะประเมินราคาของใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดเบี้ยปรับให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดราคาแห่งของนั้น

มาตรา ๒๒๐ ถึงแม้ว่าพระราชบัญญัตินี้จะบัญญัติไว้ประการใดก็ตาม ศาลอาจใช้ดุลพินิจลงโทษผู้กระทำความผิดให้ใช้เบี้ยปรับนอกจากโทษจำคุกก็ได้ แต่ว่าเบี้ยปรับและกำหนดโทษจำคุกทั้งสองอย่างต้องไม่เกินอัตราโทษอย่างสูงที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ

มาตรา ๒๒๑ เจ้าของเรือจะต้องรับผิดชอบในทางแพ่งในการใช้เบี้ยปรับ ซึ่งได้ลงโทษปรับนายเรือสำหรับความผิดใด ๆ อันเกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัตินี้ และโดยทำนองเดียวกันเจ้าของหรือเจ้าสำนักใด ๆ จะต้องรับผิดชอบใช้ค่าปรับซึ่งได้ลงโทษปรับตัวแทน หรือผู้ปกครองที่นั้น ๆ ซึ่งกระทำการแทนตน หรือควบคุมดูแลผลประโยชน์ของตนนั้น

หมวด ๒๖

คณะกรรมการ

มาตรา ๒๒๒ ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกมีสิทธิอุทธรณ์การประเมินอากรของพนักงานศุลกากรต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน ในกรณีที่เป็นการนำเข้าหรือส่งออกในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร อาจอุทธรณ์โดยยื่น

ผ่านด้านศาลาการหรือสำนักงานศาลาการภาคก็ได้ โดยต้องปฏิบัติตามแบบและระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

มาตรา ๒๒๓ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ประกอบด้วย รองปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานคณะกรรมการ อธิบดี ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนส่วนราชการ ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แต่งตั้งข้าราชการสังกัดกรมศาลาการ เป็นเลขานุการและเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ อาจมีหลายคณะได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๒๒๔ ให้กรรมการซึ่งอธิบดีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินการต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

การแต่งตั้งกรรมการใหม่ให้แต่งตั้งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระ และให้ขยายเวลาได้ตามที่อธิบดีเห็นสมควร

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๒๒๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งอธิบดีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) อธิบดีมีคำสั่งให้ออกเนื่องจากมีเหตุบกพร่องอย่างยิ่งต่อหน้าที่หรือมีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้อธิบดีแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทน และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๒๒๖ การประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต้องมีกรรมการมาประชุมอย่างน้อยถึงหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๒๗ ถ้ากรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียในเรื่องที่วินิจฉัยจะเข้าร่วมประชุมหรือลงมติในเรื่องนั้นมิได้

มาตรา ๒๒๘ เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ คณะอนุกรรมการ และพนักงานตุลาการมีอำนาจออกหนังสือเรียกผู้อุทธรณ์หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือข้อมูล ไม่ว่าในสื่อรูปแบบใด ๆ หรือสิ่งของอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อุทธรณ์มาแสดงได้ โดยให้เวลาบุคคลดังกล่าวไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ส่งหนังสือเรียก

ผู้อุทธรณ์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกตามวรรคหนึ่ง หรือไม่ยอมให้ถ้อยคำ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ยกอุทธรณ์นั้นเสีย

มาตรา ๒๒๙ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีหน้าที่ในการวินิจฉัยอุทธรณ์ การประเมินอากรตามพระราชบัญญัติศุลกากร กฎหมายพิกัดอัตราศุลกากร และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่มอบหมายและรายงานต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ให้นำความในมาตรา ๒๒๖ และมาตรา ๒๒๗ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แต่งตั้งโดยอนุโลม

มาตรา ๒๓๐ ให้กรรมการในคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ อนุกรรมการในคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แต่งตั้ง และพนักงานตุลาการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๓๑ ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีคำวินิจฉัยยกอุทธรณ์

- (๑) ผู้อุทธรณ์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒๘ โดยไม่มีเหตุอันควร
- (๒) ผู้อุทธรณ์ยื่นคำร้องขอถอนอุทธรณ์
- (๓) ผู้อุทธรณ์มิได้ยื่นอุทธรณ์ให้ถูกต้องตามมาตรา ๒๒๒

มาตรา ๒๓๒ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด และในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยในภายหลัง คำวินิจฉัยที่เปลี่ยนแปลงนั้นมีผลใช้บังคับย้อนหลัง เว้นแต่ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัย ก็ให้พนักงานตุลาการมีอำนาจดำเนินการตามคำพิพากษาในส่วนที่เป็นโทษย้อนหลังได้เฉพาะบุคคลซึ่งเป็นคู่ความในคดีนั้น

มาตรา ๒๓๓ ในกรณีที่จะต้องชำระอากรเพิ่มหรือเงินประกันไม่คุ้มค่าอากรการอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๒๒ ไม่เป็นเหตุทุเลาการชำระเงินอากรตามจำนวนที่พนักงานตุลาการประเมินไว้ เว้นแต่กรณีที่ถูกอุทธรณ์ได้รับอนุมัติจากอธิบดีให้รอคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาได้

ก็ให้มีหน้าที่ชำระภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือได้รับทราบคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสียอากรเพิ่มขึ้น ผู้อุทธรณ์จะต้องชำระภายในกำหนดเวลาเช่นเดียวกับวรรคหนึ่ง

มาตรา ๒๓๔ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือและให้ส่งไปยังผู้อุทธรณ์ โดยประธานคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ลงนาม

มาตรา ๒๓๕ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์โดยฟ้องเป็นคดีต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ เว้นแต่ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ยกอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๒๘

มาตรา ๒๓๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์หรือพนักงานตุลาการตามมาตรา ๒๒๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๓๗ ให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศาลากรประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมศาลากร อธิบดีกรมสรรพากร อธิบดีกรมสรรพสามิต ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา และผู้ทรงคุณวุฒิอีกจำนวนสามคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการแต่งตั้งข้าราชการสังกัดกรมศาลากรเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๒๓๘ ให้กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๒๓๗ อยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการอีกได้

มาตรา ๒๓๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๓๘ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือเป็นบุคคล

ล้มละลาย

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทน

กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามวรรคสอง อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๒๔๐ การประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากรต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติของคณะกรรมการให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๔๑ ให้กรรมการในคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากรเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๔๒ คณะกรรมการตามมาตรา ๒๓๗ มีอำนาจดำเนินการ

(๑) กำหนดขอบเขตในการใช้อำนาจของพนักงานศุลกากร

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาในการตรวจสอบและประเมิน

ภาษีอากร

(๓) วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับภาษีอากรที่กรมศุลกากรขอความเห็น

(๔) ให้คำปรึกษาหรือเสนอแนะแก่รัฐมนตรีในการจัดเก็บภาษีอากร

การกำหนดตาม (๑) และ (๒) เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตาม

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากรตาม (๓) ให้เป็นที่สุด และในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยในภายหลัง คำวินิจฉัยเปลี่ยนแปลงนั้นมิให้มีผลใช้บังคับย้อนหลัง เว้นแต่ในกรณีที่มีคำพิพากษาอันถึงที่สุดมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัย ก็ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจดำเนินการตามคำพิพากษาในส่วนที่เป็นโทษย้อนหลังได้เฉพาะบุคคลซึ่งเป็นคู่ความในคดีนั้น

มาตรา ๒๔๓ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งซึ่งมีส่วนได้เสียในเรื่องใดที่ต้องวินิจฉัยตามมาตรา ๒๔๒ (๓) จะเข้าร่วมประชุมหรือลงมติในเรื่องนั้นมิได้

หมวด ๒๗

บทเบ็ดเสร็จทั่วไป

มาตรา ๒๔๔ ถ้าเรือลำใด อากาศยาน หรือยานพาหนะใดบรรทุกกลางหรือถ่ายออกซึ่งของหรือสินค้าอย่างใด ๆ ก็ดี หรือกระทำการงานอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ในวันอาทิตย์ หรือวันหยุดหรือก่อน หรือภายหลังเวลาราชการดังกล่าวตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง หากมิได้รับอนุมัติจากอธิบดีก่อน และได้เสียค่าธรรมเนียมตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง นายเรือ ผู้ควบคุมอากาศยาน หรือผู้ควบคุมยานพาหนะอื่น หรือตัวแทน หรือบุคคลดังกล่าวร่วมกันมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท แต่การที่ต้องรับผิดตามมาตรา ๒๔๔ นี้ ไม่กระทำให้ผู้นั้นหลุดพ้นจากโทษที่จะพึงต้องรับตามมาตราอื่นแห่งพระราชบัญญัติ

มาตรา ๒๔๕ เมื่อมีความจำเป็นเพื่อรักษาประโยชน์รายได้ของแผ่นดิน จะต้องวางพนักงานศุลกากรประจำเรือ หรือยานพาหนะอื่นใด ณ ที่ใด และจะไปยังที่นั้นจากด่านศุลกากรอันใกล้ที่สุดไม่ได้โดยง่ายก็ดี หรือเมื่อนายเรือหรือผู้ควบคุมยานพาหนะอื่นหรือบุคคลอื่นซึ่งมีประโยชน์ได้เสียประสงค์จะให้พนักงานไปทำการ ณ ที่เช่นนั้นก็ดี ท่านว่าบรรดาค่าเดินทางและค่าธรรมเนียมประจำวันอัตราตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง ให้คิดเอาแก่เรือหรือยานพาหนะหรือบุคคลที่ร้องขอ

มาตรา ๒๔๖ บรรดาใบขนสินค้า บัญชี สมุดบัญชี บันทึกร่องราวหรือเอกสารไม่ว่าประเภทใด ๆ ให้ทำและถือไว้เป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ ใบขนสินค้า บัญชี หรือบันทึกร่องราวอย่างอื่นที่ต้องทำขึ้นตามบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ท่านมิให้ถือว่าสมบูรณ์ นอกจากจะได้ทำให้ถูกต้องเคร่งครัดตรงตามที่บัญญัติไว้ เมื่อจะต้องจัดและแยกประเภทปริมาณสินค้า ก็ต้องกระทำการนั้นให้ถูกต้องเคร่งครัดตรงตามบัญชี รายชื่อสินค้าขาเข้าและขาออกแบบราชการ ราคาแยกประเภทหนึ่ง ๆ และราคารวมยอดในใบขนสินค้านั้นให้ลงไว้เป็นเงินไทยจำนวนที่บ่งบอกในต้นใบขนสินค้าทุกฉบับให้ลงเป็นตัวอักษร ส่วนสำเนาจะลงเป็นตัวเลขก็ได้ ห้ามมิให้รับใบขนสินค้าฉบับใด นอกจากจะมีรายการละเอียดบริบูรณ์ดังที่กำหนดไว้ในแบบตามที่กฎหมายบัญญัติ พร้อมทั้งค่าแสดงของผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกหรือตัวแทนดังที่กำหนดไว้ด้วย

มาตรา ๒๔๗ ให้ผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก ตัวแทนของเรือ ตัวแทนของบุคคลดังกล่าวหรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องตามที่อธิบดีกำหนด มีหน้าที่เก็บและรักษาบัญชี เอกสาร หลักฐานและข้อมูลไม่ว่าในสื่อรูปแบบใด ๆ ที่บุคคลดังกล่าวใช้อยู่ซึ่งเกี่ยวข้องกับของใด ๆ ที่กำลังผ่านหรือได้ผ่านศุลกากรไว้ ณ สถานที่ประกอบการหรือสถานที่อื่นที่อธิบดีกำหนด เป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วันที่นำของเข้าหรือส่งของออก

ในกรณีที่บุคคลหรือนิติบุคคลตามวรรคหนึ่งเลิกประกอบกิจการ ให้บุคคลหรือนิติบุคคลหรือผู้ชำระบัญชีของนิติบุคคลนั้น เก็บและรักษาบัญชี เอกสาร หลักฐานและข้อมูลดังกล่าว ณ สถานที่ที่อธิบดีกำหนด ต่อไปอีกสองปีนับแต่วันเลิกประกอบกิจการ

ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดชนิดของเอกสารที่บุคคลตามวรรคหนึ่งมีหน้าที่เก็บและรักษารวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเก็บและรักษาบัญชี เอกสาร หลักฐานและข้อมูลดังกล่าวได้

ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามวรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔๘ พนักงานศุลกากรอาจเรียกให้ยื่นบัญชีราคาสินค้า บัญชีสินค้าสำหรับเรือหรือบัญชีสินค้าสำหรับยานพาหนะใด ใบตราส่งสินค้า ใบรับสมุดบัญชี บันทึกร่องราว หรือเอกสารอย่างอื่นอันเกี่ยวข้องกับของใด ๆ ที่กำลังผ่าน หรือได้ผ่านศุลกากรนั้นได้ เพื่อตรวจสอบหรือเทียบดูให้ถูกต้องกับใบขนสินค้า ใบรับรอง ใบแสดงการหรือรายละเอียดที่ได้ยื่นไว้ต่อกรมศุลกากร และถ้าไม่ยอมยื่นบุคคลผู้จงใจไม่ยอมปฏิบัติตามคำเรียกของพนักงานศุลกากรนั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๒๔๙ ถ้าผู้ใดไม่ยอมยื่นแบบใบรับรอง ใบแสดงการ คำสาแดงบันทึกเรื่องราว หรือไม่ยอมให้คำแสดงข้อความอื่นแก่พนักงานตุลาการคนใดซึ่งบังคับให้ยื่นหรือแสดง หรือที่เรียกให้ ยื่นหรือแสดงโดยชอบตามพระราชบัญญัตินี้ หรือบทกฎหมายอื่นอันเกี่ยวแก่ตุลาการก็ดี หรือละเลย ไม่ยื่นแบบใบรับรอง ใบแสดงการ คำสาแดง บันทึกเรื่องราว หรือไม่ให้คำแสดงข้อความอื่นเช่นนั้น ภายในเวลาอันควร หรือเวลาอันระบุไว้และตามแบบที่กฎหมายบัญญัติไว้ก็ดี ผู้นั้นมีความผิด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๒๕๐ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าได้มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม บทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้หรือบทกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับตุลาการ ให้อธิบดีมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ประกอบการของผู้นำเข้า ผู้ส่งออกออก ตัวแทน ของเรือ ตัวแทนของอากาศยานหรือตัวแทนของยานพาหนะอื่น หรือตัวแทนของบุคคลดังกล่าว หรือ บุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง หรือสถานที่อื่นที่เกี่ยวข้องของบุคคลดังกล่าว ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึง พระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการ ในการนี้ให้มีอำนาจสั่งบุคคลดังกล่าวหรือบุคคลที่อยู่ในสถานที่นั้นให้ ปฏิบัติเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

(๒) สอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือข้อมูล ไม่ว่าในสื่อรูปแบบใด ๆ หรือสิ่งของอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด จากผู้นำของเข้า ผู้ส่งออกออก ตัวแทนของเรือ ตัวแทนของอากาศยานหรือตัวแทนของยานพาหนะอื่น หรือตัวแทน ของบุคคลดังกล่าว หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการนำของเข้าหรือการส่งออก หรือการนำเข้า หรือ การลำเลียงถ่ายของเปลี่ยนยานพาหนะ

(๓) ยึดหรืออายัดบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือข้อมูล ไม่ว่าในสื่อรูปแบบใด ๆ หรือสิ่งของอื่นที่อาจใช้พิสูจน์ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือบทกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับตุลาการ

ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีตามความในวรรคหนึ่งต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕๑ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยหรือตรวจพบว่ามีกระทำความผิดตาม พระราชบัญญัตินี้หรือบทกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับตุลาการ เพื่อประโยชน์ในการไต่สวนเกี่ยวกับการกระทำความผิดนั้น ให้พนักงานตุลาการมีอำนาจสั่งให้ผู้นำของเข้า ผู้ส่งออกออก ตัวแทนของเรือ ตัวแทนของอากาศยานหรือตัวแทนของยานพาหนะอื่น หรือตัวแทนของบุคคลดังกล่าวหรือบุคคลอื่น ซึ่งเกี่ยวข้องกับการนำของเข้าหรือการส่งออก ให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็น หนังสือหรือสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือข้อมูล ไม่ว่าในสื่อรูปแบบใด ๆ หรือ สิ่งของอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมาตรวจสอบ โดยใช้เวลาแก่บุคคลดังกล่าวไม่น้อยกว่า เจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง

ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือ ปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕๒ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็น นิติบุคคล ให้กรรมการผู้จัดการ หุ่นส่วนผู้จัดการ หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น

ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมหรือตนได้จัดการตามสมควรเพื่อป้องกันมิให้เกิดความผิดนั้นแล้ว

มาตรา ๒๕๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ของอธิบดี หรือพนักงานตุลาการตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องไม่อำนวยความสะดวกตามสมควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๒๕๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ อธิบดี หรือพนักงานตุลาการต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๕๕ สำเนาใบรับรอง ใบชนสินค้า หรือเอกสาร และบัญชี หรือข้อความแถลงสิ่งซึ่งไม่ใช่เป็นความลับนั้น เมื่ออธิบดีเห็นสมควรก็ออกให้ได้โดยให้เสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕๖ ในกรณีที่ผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก หรือผู้ที่เกี่ยวข้องร้องขอให้ดำเนินพิธีการศุลกากรหรือให้บริการใดๆ ในทางศุลกากรไม่ว่าตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร เมื่ออธิบดีเห็นสมควร ให้จัดทำให้ได้ โดยให้เสียค่าธรรมเนียมตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรกำหนดให้กระทำโดยไม่ต้องร้องขอ และกำหนดให้ต้องเสียค่าธรรมเนียม ค่าธรรมเนียมดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕๗ การบรรทุกของลงเรือ หรือยานพาหนะอื่น หรือขนขึ้นจากเรือ หรือยานพาหนะอื่น การพาเอาของไป และการขนของขึ้นบกก็ดี การนำของไปยังที่สำหรับตรวจกักตุน การซึ่งของการนำของขึ้นซึ่ง เปิดกลับบรรจุ เอาเข้ารวม คัดเลือก แบ่งแยกกอง ทำเครื่องหมาย และลงเลขหมาย ซึ่งเป็นการจำเป็น หรืออนุญาตให้กระทำนั้นก็ดี การขนย้ายของไปเก็บในที่สำหรับเก็บจนกว่าจะได้รับมอบไปก็ดี ให้เป็นหน้าที่ของผู้นำของเข้า หรือผู้ส่งของออกจะพึงกระทำโดยเสียค่าใช้จ่ายของตนเอง และถ้ามีการเสียหายเกิดขึ้นแก่ของในระหว่างที่อยู่ในความรักษา หรือตรวจตราดูแลของกรมศุลกากร อันมิได้เกิดแต่การจงใจกระทำหรือเกิดแต่ความบกพร่องไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ กรมศุลกากรไม่ต้องรับผิดชอบในการเสียหายนั้น

มาตรา ๒๕๘ บรรดาหีบห่อซึ่งมีของอยู่ข้างใน ต้องมีเครื่องหมายและเลขหมาย และต้องแสดงเครื่องหมาย และเลขหมายเช่นนั้นลงไว้ในเอกสารทุกฉบับที่เกี่ยวข้องของนั้น

มาตรา ๒๕๙ ถ้าผู้ใดกระทำความผิดพระราชบัญญัตินี้ และความผิดนั้นมิได้มีบัญญัติโทษไว้เป็นอย่างอื่นในพระราชบัญญัตินี้ หรือบทกฎหมายอื่น ผู้นั้นต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๖๐ เมื่อใดบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้แตกต่างกับพระราชบัญญัติ หรือประกาศอื่นที่ใช้อยู่ ณ บัดนี้ ท่านว่าในเรื่องอันเกี่ยวแก่ศุลกากรนั้น ให้ยกเอาบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัตินี้ขึ้นบังคับ และพระราชบัญญัติหรือประกาศใดซึ่งจะได้ให้ใช้ในภายหน้านั้น มิให้ถือว่าเพิกถอนจำกัดเปลี่ยนแปลงหรือถอนไปเสียซึ่งอำนาจและบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ เว้นไว้แต่ในพระราชบัญญัติหรือประกาศใหม่นั้น จะแสดงไว้โดยชัดแจ้งว่ามีประสงค์จะให้เป็นอย่างนั้น

บรรดาพระราชบัญญัติ พระราชกำหนด กฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งใด ๆ อันเกี่ยวกับของต้องจำกัด หรือของต้องห้ามนำเข้าและส่งออก หากบัญญัติหรือตราขึ้นในภายหลังและ เป็นผลให้มีการยกเลิก เพิกถอน ความเป็นของต้องจำกัดหรือของต้องห้ามในการนำเข้าและส่งออกนั้น การยกเลิกเพิกถอน ดังกล่าว ไม่มีผลย้อนหลังไปในเวลาที่ของนำเข้าและส่งออกนั้นเป็นของต้องจำกัด หรือของต้องห้ามและมีให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับ

มาตรา ๒๖๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่การนำเข้า และส่งออก หรือ การค้าอย่างใด ๆ ผ่านแดนแห่งราชอาณาจักร ทางบกเสมอกันกับการค้าทางทะเล และบทบัญญัติ การบังคับ และโทษานุโทษทั้งปวงในพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับแก่การค้าผ่านแดนทางบกตามที่พึงใช้ได้โดยมีพิกัดคำนึงถึงถ้อยคำสำนวนซึ่งใช้ตามปกติในทางการเรือและเมื่อใดมีความจำเป็นเพื่อ ประโยชน์แห่งมาตรานี้ ถ้อยคำสำนวนที่ใช้นั้นให้หมายความว่าและกินความรวมถึงรถไฟ ล้อเลื่อน คนหาบหาม สัตว์บรรทุก อากาศยาน ด้านศุลกากร ด้านพรมแดน สนามบินศุลกากร การบรรทุกของลง การถ่ายของออก แล้วแต่กรณี หรือถ้อยคำสำนวนอื่นทำนองนี้ อันใช้อยู่ในการค้าทางบกหรือทางอากาศนั้น

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับแก่การนำเข้าทางไปรษณีย์ด้วย

มาตรา ๒๖๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดวันหยุดและเวลาราชการศุลกากร กำหนด อัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาระติดพัน ค่าใบอนุญาต ค่าแบบพิมพ์ ค่าเดินทาง และกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.

หลักการ

ตราพระราชบัญญัติศุลกากรขึ้น โดยยกเลิกกฎหมายว่าด้วยศุลกากรฉบับต่าง ๆ ที่ใช้บังคับอยู่และนำบทบัญญัติต่าง ๆ เหล่านี้มาบัญญัติไว้ด้วยกันเป็นฉบับเดียว และบัญญัติบทบัญญัติต่าง ๆ เพิ่มเติมขึ้นใหม่ เพื่อให้เกิดความสะดวกแก่ประชาชนและเจ้าหน้าที่ศุลกากรที่จะค้นคว้าอ้างอิงได้โดยง่าย ทันสมัย และสอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศ ลดการใช้ดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ป้องกันการทุจริต เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ส่งเสริมการขนส่งหลายรูปแบบ (MULTIMODAL TRANSPORTATION) และรักษาความมั่นคงของประเทศ ทั้งนี้ โดยกำหนดให้อำนาจทางศุลกากร นอกเหนืออาณาเขต ในบริเวณที่เรียกว่า “พื้นที่ควบคุมร่วมกัน” ด้วยการนำระบบการตรวจสินค้าเพียงครั้งเดียวมาปฏิบัติ กำหนดให้อำนาจทางศุลกากรในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ เขตปลอดวีป นำวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์และหลักการบริหารจัดการความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการทางศุลกากร กำหนดกรณีร้องขอให้อธิบดีวินิจฉัยราคาล่วงหน้าก่อนการนำเข้า และให้คำวินิจฉัยมีผลผูกพันตามระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด กำหนดให้มีการชำระภาษีภายหลังการนำเข้าหรือการส่งออกได้โดยไม่ต้องเสียเงินเพิ่ม และกำหนดวิธีการนำของผ่านแดนและ ถ้ายาลำและของที่ผ่านแดนหรือถ้ายาลำอาจถูกตรวจค้นได้โดยไม่ต้องมีหมายค้นถ้ามีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยทางสังคม และให้อำนาจอธิบดีในการกำหนดระเบียบใด ๆ เฉพาะกรณีเพื่อประโยชน์แห่งการนำเข้า หรือการส่งออก หรือการนำเข้าและการส่งออก และการศุลกากรอื่น เพื่อรองรับต่อการเปลี่ยนแปลงทางการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ

เหตุผล

กฎหมายว่าด้วยศุลกากรบัญญัติขึ้นมาใช้บังคับตั้งแต่พุทธศักราช ๒๔๖๙ และมีการบัญญัติกฎหมายขึ้นอีกหลายครั้ง ทำให้มีกฎหมายศุลกากรหลายฉบับที่ใช้บังคับอยู่ อันก่อให้เกิดความไม่สะดวกในการใช้งานและยากแก่การทำความเข้าใจ จึงควรยกเลิกกฎหมายศุลกากรทุกฉบับที่บัญญัติขึ้นมาใช้บังคับและนำบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยศุลกากรที่มีผลใช้บังคับอยู่เดิมมาบัญญัติไว้ด้วยกัน และควรปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติต่าง ๆ ของกฎหมายว่าด้วยศุลกากรที่นำมาบัญญัติไว้ดังกล่าวให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศ ได้แก่ อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยพิธีการศุลกากรที่เรียบง่ายและสอดคล้องกัน (THE INTERNATIONAL CONVENTION ON THE SIMPLIFICATION AND HARMONIZATION OF CUSTOMS PROCEDURES) และความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า (AGREEMENT ON TRADE – RELATED

ASPECTS OF INTELLECTUAL PROPERTY RIGHTS : TRIPS) ความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (AGREEMENT BETWEEN AND AMONG THE GOVERNMENTS OF THE LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC, THE KINGDOM OF THAILAND , AND THE SOCIALIST REPUBLIC OF VIETNAM FOR FACILITATION OF CROSS-BORDER TRANSPORT OF GOODS AND PEOPLE (GMS)) ความตกลงตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. ๑๙๘๒ (THE UNITED NATIONS CONVENTION ON THE LAW OF THE SEA, 1982) สำหรับกรณีที่ต้องบัญญัติบทบัญญัติเพิ่มเติมในพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. เนื่องจากพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ และกฎหมายว่าด้วยศุลกากรฉบับต่าง ๆ มีความล้าสมัย จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขกฎหมายดังกล่าวให้มีความทันสมัย กล่าวคือ การปฏิบัติพิธีการศุลกากรแต่เดิม กฎหมายว่าด้วยศุลกากรเดิมบัญญัติขึ้นโดยการให้ใช้กระดาศในการผ่านพิธีการ แต่ปัจจุบันวิวัฒนาการทางการค้าและเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงไป มีการคิดค้นระบบอิเล็กทรอนิกส์ขึ้น ซึ่งสามารถนำมาใช้ในงานศุลกากรแทนกระดาศได้ จึงจำเป็นต้องบัญญัติกฎหมายเพื่อรองรับระบบอิเล็กทรอนิกส์ การขนส่งของด้วยคอนเทนเนอร์ระหว่างประเทศหากจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในความตกลงระหว่างประเทศ อธิบดีจะต้องกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขให้สอดคล้องกัน การกำหนดกรณีร้องขอให้อธิบดีวินิจฉัยราคาล่วงหน้าก่อนการนำเข้าและมีผลผูกพันตามที่อธิบดีกำหนด และการขอชำระภาษีภายหลังการนำเข้าหรือการส่งออกได้โดยไม่ต้องเสียเงินเพิ่มเป็นการอำนวยความสะดวกในการค้าและเป็นการปฏิบัติพิธีการศุลกากรที่สอดคล้องกับหลักสากล กฎหมายว่าด้วยศุลกากรที่บังคับใช้อยู่หาได้มีบทบัญญัติเรื่องของการผ่านแดนไว้ จำเป็นต้องบัญญัติในพระราชบัญญัติศุลกากรกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีของอยู่ในรถยนต์พาหนะอื่น คอนเทนเนอร์ หรือหีบห่ออย่างอื่นหรือภายในเจ็ตสกีสองล้อจะมีของอยู่ในเรือ ฯลฯ ดังกล่าว เพื่อการผ่านแดน หรือการถ่ายลำ ก็ให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรมีอำนาจตรวจค้นเรือ ฯลฯ ได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น เพราะกรณีดังกล่าว หากขอหมายค้นอาจมีการเคลื่อนย้ายของหายไปได้ การยกอุทธรณ์กฎหมายว่าด้วยศุลกากรเดิมมิได้มีบทบัญญัติที่กำหนดว่าการใดบ้างที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต้องยกอุทธรณ์ ซึ่งทำให้เกิดความสับสนและเกิดปัญหาการปฏิบัติงานจำเป็นต้องบัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยศุลกากร และเนื่องจากประเทศไทยได้ลงนามในความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงเมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ และคณะรัฐมนตรี ได้มีมติ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ อนุมัติให้ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. ๑๙๘๒ เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญา จำเป็นต้องเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เพื่อให้การศุลกากรสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ตามอนุสัญญาดังกล่าว เช่น การกำหนดให้อำนาจทางศุลกากรในบริเวณที่เรียกว่า “พื้นที่ควบคุมร่วมกัน” ที่มีใช้ราชอาณาจักรซึ่งประเทศภาคีสมาชิกจะต้องดำเนินการร่วมกันและร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องรวมถึงศุลกากรที่จะต้องนำระบบการตรวจสินค้าเพียงครั้งเดียวมาปฏิบัติ และการกำหนดให้อำนาจ

ทางศุลกากรในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ เขตไหล่ทวีปและขอบเขตของการศุลกากรเกี่ยวกับสิทธิการ
ไล่ล่าตามติดพัน เป็นต้น นอกจากนี้ แนวโน้มวิวัฒนาการด้านการค้าระหว่างประเทศไทยเปลี่ยนแปลง
อยู่ตลอด ดังนั้น เพื่อให้พระราชบัญญัติศุลกากรมีความยืดหยุ่นและสามารถรองรับต่อการ
เปลี่ยนแปลงทางการค้า และการลงทุนระหว่างประเทศโดยไม่ต้องแก้ไขกฎหมายว่าด้วยศุลกากร
เพิ่มเติมอีก จำเป็นต้องให้อำนาจอธิบดีในการกำหนดระเบียบใด ๆ เฉพาะกรณีที่เป็นประโยชน์แก่การ
นำของเข้า หรือการส่งของออก หรือการนำของเข้าและการส่งของออก และการศุลกากรอื่น เพื่อไม่ต้อง
เสียเวลาในการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยศุลกากรอีก จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้